

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2020
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 80. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2020
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 80. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 21. ledna 2021

Obsah:

21. ledna 2021

Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka 7

Usnesení schváleno (č. 1458).

Schválen pořad schůze.

1. Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 8

Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové 11

Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného 12

Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 16

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 18

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 20

Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy 25

Řeč poslance Mariana Jurečky 29

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka 34

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 36

Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného 38

Řeč poslance Jakuba Michálka 41

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	44
Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného	48
Řeč poslance Lubomíra Volného	49
Řeč poslance Pavla Kováčika	54
Řeč poslance Dominika Feriho	54
Řeč poslance Václava Klause	54

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Václava Klause	57
Řeč poslance Dominika Feriho	60
Řeč poslance Lukáše Černožského	62
Řeč poslance Jiřího Miholy	62
Řeč poslance Mariana Bojka	65

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	70
Řeč poslance Jana Jakoba	71
Řeč poslance Lubomíra Volného	72

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	73
Řeč poslance Vlastimila Válka	74
Řeč poslankyně Heleny Válkové	74

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	76
Řeč poslance Ondřeje Benešika	77
Řeč poslance Lukáše Černožského	77

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Jakuba Michálka	77
Řeč poslance Mariana Jurečky	80
Řeč poslance Marka Bendy	80
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	80
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	81
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	82

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	82
Řeč poslance Radima Fialy	83
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	84
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	84

Řeč poslankyně Olgy Richterové	84
Řeč poslance Jakuba Michálka	84
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	84
Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného	85
Řeč poslance Mariana Jurečky	86
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	86
Řeč poslance Pavla Kováčíka	88
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	89
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	89
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	90
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	90
Řeč poslance Jakuba Michálka	90
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	91
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	91
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	91
Řeč poslance Jakuba Michálka	92
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	92
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	93
Řeč poslance Mariana Jurečky	96
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	97

Usnesení schváleno (č. 1459).

Závěrečná řeč předsedy PSP Radka Vondráčka

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
21. ledna 2021
Přítomno: 120 poslanců

(Schůze zahájena v 9.01 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují 80. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní.

Tuto schůzi jsem svolal v návaznosti na § 109m zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny na základě předloženého návrhu vlády na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou v pondělí 18. ledna.

Nejprve přistoupíme k určení ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslankyni Janu Krutákovou a poslance Jiřího Miholu. Ptám se v sále, zda je jiný návrh na osoby ověřovatelů? Nevidím nikoho, kdo by se hlásil, takže já vyčkám, až se naplní kvorum. Pro pana kolegu Oklešťka, již jsem gongoval. Já se jenom zeptám, jestli opravdu jsou všichni přihlášení na svých místech, protože mám pocit, že už pocitově by to kvorum naplněno být mohlo.

Tak ještě jednou vás poprosím, abyste se přihlásili, a budeme hlasovat o osobách ověřovatelů.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, přihlášeno je 71 poslanců, pro 70, proti nikdo. Konstatuji, že jsme ověřovateli 80. schůze Poslanecké sněmovny určili poslankyni Janu Krutákovou a poslance Jiřího Miholu.

Dnes opět platí dohoda předsedů poslaneckých klubů, že v případě přítomnosti polovičního počtu poslanců se považují za omluvené na základě dohody předsedů poslaneckých klubů všichni nepřítomní, ať jsou, či nejsou omluveni písemně.

Z členů vlády se omlouvají: Marie Benešová – pracovní důvody, Jana Maláčová z dopoledního jednání – pracovní důvody, Lubomír Metnar – zdravotní důvody, Tomáš Petříček – zdravotní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody.

Dnes máme 21. ledna a narozeniny má naše kolegyně Olga Richterová. V sále ji sice nevidím, tak aspoň na dálku přeji vše nejlepší. (Potlesk.)

S náhradní kartou číslo 15 hlasuje pan poslanec Kohoutek.

Paní poslankyně, páni poslanci, od 5. října 2020 vláda vyhlásila v souladu s čl. 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru označovaného jako SARS-CoV-2 na území České republiky nouzový stav na maximální dobu třiceti dnů. Poslanecká sněmovna následně na své 78. schůzi 22. prosince 2020 svým usnesením č. 1443 znovu prodloužila na základě žádosti vlády dobu trvání nouzového stavu o třicet dnů, tedy do 22. ledna 2021.

Podle čl. 6 odst. 2 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, může vláda dobu pro vyhlášení nouzového stavu prodloužit jen po předchozím souhlasu Poslanecké sněmovny.

Dne 18. ledna tohoto roku vláda požádala Poslaneckou sněmovnu o prodloužení doby nouzového stavu v souvislosti s epidemií viru SARS-CoV-2, a to do 21. února 2021. Podle § 109m odst. 1 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny rozhodne Sněmovna o takovém návrhu ve zkráceném jednání.

Nyní tedy přistoupíme k vlastnímu pořadu 80. schůze, tak jak je uveden na pozvánce. Ptám se, zda má někdo nějaký doplňující návrh k pořadu schůze. Nikoho nevidím, budeme tedy postupovat dle pozvánky. Já opět přivolám ještě kolegy.

Nyní bychom tedy hlasovali o návrhu pořadu 80. schůze, jak byl písemně předložen.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro navržený pořad schůze. Kdo je proti?

Hlasování číslo 2, přihlášeno 83 poslanců, pro 69, proti 11. Konstatuji, že návrh pořadu schůze byl schválen, a budeme tedy pokračovat.

Já otevírám jediný bod a tím je

1.

Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu

K tomuto bodu vám byl doručen sněmovní dokument 7198. A já poprosím, aby předložený návrh uvedl předseda vlády Andrej Babiš. Prosim, ujměte se slova. Vás ostatní poprosím o klid v sále, své případné debaty prosím přeneste do předsálí. Tak prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Takže dobrý den všem. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, předstupuji dnes před vás jménem vlády se žádostí o prodloužení nouzového stavu, který vláda vyhlásila usnesením číslo 957 ze dne 30. září 2020 pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru na území České republiky. Tento nouzový stav byl poté prodloužen celkem už pětkrát a dnes vláda před vás, Poslaneckou sněmovnu, předstupuje znovu s novou žádostí o prodloužení nouzového stavu o 30 dnů, to je do 21. února 2021. Vláda žádá o prodloužení nouzového stavu hlavně z důvodu dosáhnout zásadního obratu v boji s koronavirovou epidemií, což se nám nemůže povést bez protiepidemických opatření, a samozřejmě stále máme v nemocnicích hospitalizovaných 6 390 našich spoluobčanů, z toho 1 100 na jednotkách intenzivní péče. A samozřejmě je namístě znovu poděkovat našim zdravotníkům, kteří skutečně bojují často více než 12 hodin denně za záchranu životů našich spoluobčanů. My skutečně potřebujeme prodloužit ten stav nouze, a to hlavně z toho důvodu, že musíme dělat plošná opatření. Plošná opatření. A bez toho prodloužení stavu nouze je zkrátka dělat nemůžeme. Já myslím, že jsem to tady představoval opakovaně a že myslím, že všichni chápou, jak je to důležité.

A samozřejmě ta hlavní debata je o očkování. A já bych na tomto místě zopakoval, jaký je stav očkování. My jsme od prvních dodávek 26. prosince minulého roku do včera, kdy přišla dodávka Pfizeru krácená asi o 15 %, obdrželi 248 625 vakcín, v přepočtu

lahvička – pět vakcín. A do dnešního rána podle ISIN bylo naočkováno 154 989 našich spoluobčanů. Takže ten hlavní náš problém je, a to je problém všech evropských států, že nemáme dostatek vakcíny. A Evropa objednala, Evropská komise, a my jsme se domluvili, všechny členské státy, že budeme společně objednávat, objednala 2 miliardy vakcín pro 477 milionů obyvatel Evropské unie, 27 členských států, od pěti výrobců. Od pěti výrobců. A navíc Evropská komise, a na tom participovala i Česká republika svým finančním příspěvkem, předplatila těmto dodavatelům 3 miliardy euro, 3 miliardy euro. Ale bohužel poptávka je obrovská a dodávky vážnou. Co se týká Pfizer–BioNTech, Evropa objednala nejdřív 200 milionů, potom opcí 100 milionů, čili 300, a teď ještě doobjednala 200 milionů, takže celkem 500 milionů, a dodavatel argumentuje teď, a včera nám bohužel tedy oznámil, že dodávky 28. ledna budou kráceny téměř o 30 %, i 4. února, i 11. února, i když původně bylo přislíbeno, že krátí jenom včerejší dodávku. Takže je to velký problém a dodavatel argumentuje úpravami ve výrobě, aby mohl navýšit tu kapacitu, kterou jsme si objednali jako Evropa, o 200 milionů.

Takže my samozřejmě se snažíme aktivně to řešit. Já jsem o tom mluvil a psal si několikrát i s kancléřkou Merkelovou, se Sebastianem Kurzem a také jsme poslali dopis – premiér, kancléř Rakouska, řecký premiér, dánská premiérka a já jsme poslali dopis předsedovi Evropské rady, kde hlavně apelujeme na to, aby Evropská léková agentura už konečně schválila vakcínu AstraZeneca. Velká Británie očkuje vakcínu AstraZeneca od 4. ledna. A AstraZeneca, já tady mám celý seznam krajin, které schválily vakcínu AstraZeneca: Argentina, Brazílie, Dominikánská republika, Indie, Irák, Mexiko, Mongolsko, Maroko, Pákistán, a Velká Británie očkuje od 4. ledna, a my si myslíme, že skutečně potřebujeme urychleně, aby Evropská agentura schválila tuhle vakcínu, která by samozřejmě umožnila i očkování u našich praktiků, kteří to sice teď dělají, ale samozřejmě tato vakcína je na to podstatně vhodnější. Dnes večer je Evropská rada, to znamená, všichni premiéři a prezidenti Evropy a my určitě budeme znovu apelovat, tak jak jsme už apelovali 10. prosince, když jsme říkali předsedkyni Evropské komise, proč už Velká Británie očkuje Pfizer–BioNTech od 8. prosince, a my jsme museli čekat na to schválení až do 23. 12. a začali jsme očkovat až 27. 12., podle toho, jako to bylo domluveno. Takže to je hlavní problém.

Samozřejmě u nás proběhla velká debata o rezervačním systému. Dnes ráno měl pan ministr Blatný tiskovou konferenci, kde oznámil vstřícné kroky, protože fakt bylo velmi problematické, aby naši senioři nad 80 let vlastně museli do toho systému opakovaně chodit místo toho, aby dostali jasnou zprávu, kdy mají termín. Ten počet registrací k včerejšímu večeru byl 173 000, počet rezervací 72 180 a čekající na rezervace 100 000. Ale postupně se to zlepšuje. A samozřejmě každý takový systém má své porodní bolesti. Ale já myslím, že to řešíme, a ty problémy, které vznikly, byly hlavně na straně očkovacích míst, konkrétně například v Ostravě, kde z nepochopitelných důvodů neočkovali v sobotu a vymlouvali se na centrálu, a byl to hlavně jejich problém. Takže očkování je samozřejmě základ. Ono to trochu připomíná tu situaci s rouškami, i když samozřejmě je to neporovnatelné, které, ano, vlastně za první vlny byl problém, velký problém, dneska jich máme na skladě 80 milionů, a samozřejmě ten vývoj s těmi vakcínami v čase, si myslím, se zásadně změní. My jsme objednali téměř 20 milionů vakcín, 20 milionů. To znamená, že každý občan naší země, kdo projeví zájem, a já pevně doufám, že všichni projeví zájem, bude naočkováán. A samozřejmě my teď máme de facto dva systémy. To znamená, ten první systém, který je spíš nesystém, bez rezervací, to samozřejmě aby byli naočkováni zdravotníci a senioři v domovech seniorů,

a od 15. ledna seniory nad 80, kdy já jsem opakovaně apeloval na to, abychom preferovali naše seniory nad 80. Oni jsou, bych řekl, velice důležití, samozřejmě zdravotníci, kteří se starají o naše pacienty a hlavně na covidových jednotkách jsou určitě nejdůležitější.

Takže my skutečně děláme maximum pro to, abychom to očkování zvládli. K tomu je samozřejmě potřeba spolupráce s kraji. My jsme už vysvětlovali opakovaně, že ty první dávky byly rozděleny podle kapacit očkovacích center, a ta očkovací centra mají hlavně fakultní nemocnice. Protože my tady máme systém 31 očkovacích center, z toho 19 je pod státem, pod ministerstvy zdravotnictví a obrany, a zbytek je pod kraji. A Praha jako kraj nemá žádné centrum, to znamená, všechno chodí do nemocnic, které jsou pod Ministerstvem zdravotnictví a pod Ústřední vojenskou nemocnicí.

Ta spolupráce, si myslím, je dobrá. Ne všechny kraje očkují stejně, některé začaly očkovat integrovaný záchranný systém, což nebylo určitě doporučeno, ale samozřejmě záchranky ano. Ale určitě chci poděkovat všem hejtmanům, hlavně těm, kteří nedělají z očkování politiku a chápou, že boj s virem není o boji s Babišem, ale o boji za zdraví těch nejohroženějších skupin. A samozřejmě já s nimi komunikuji a je mi líto, pokud někteří komunikují přes sítě nebo přes média, to není pro mě ta správná komunikace, na kterou bych já měl reagovat. Já jsem k dispozici všem. Snažíme se skutečně to propojovat.

My jsme teď zásadně změnili ten systém rozdělování od této středy, od včera, který je založen na propočtu seniorů nad 65 let, a podle jednotlivých krajů teď ty dávky jsou organizovány. Takže je to o těch vakcínách. My určitě potřebujeme, aby Evropská komise, nebo agentura hlavně schválila ty další vakcíny, a budeme dnes večer určitě dělat maximum pro to, aby se to nějakým způsobem povedlo.

Náš problém je samozřejmě, že Pfizer–BioNTech je americká firma, ty smlouvy byly uzavřeny Evropskou komisí a musíme postupovat společně. Při této příležitosti bych chtěl zopakovat stanovisko, co se týče ruské a čínské vakcíny. Je o tom velká debata a já myslím, že je to úplně jasné. Já jsem o tom mluvil s paní kancléřkou Merkelovou, která měla předsednictví. Jednoznačně řekla, že pokud chce Rusko dodávat vakcínu do Evropy, nebo Čína, tak má možnost samozřejmě požádat Evropskou lékovou agenturu o schválení. Takže je jasné, že pokud se tohle povede, tak tady není žádný nějaký politický přístup. Pokud ty vakcíny budou v pořádku, tak samozřejmě Evropa, evropská agentura s tím nemá problém. Takže není to o tom, že bychom o to usilovali, my usilujeme hlavně o to, aby Evropa měla vlastní výrobu, a v únoru by měla být zprovozněna výroba evropské vakcíny, abychom nemuseli zkrátka být závislí na mimoevropských dodavatelích. Ale to si samozřejmě vyžádá delší čas a není to na stole. Takže znovu opakují, ruská a čínská vakcína, pokud požádají EMA, tak samozřejmě to určitě bude objektivně posouzeno. Já jsem zaznamenal, že v Srbsku dostali vakcínu z Číny i z Ruska, samozřejmě bude zajímavá pro Evropu ta zpětná vazba.

Toto je to nejdůležitější, ale samozřejmě mezitím máme tady velký problém, a to je ta britská mutace koronaviru. My o tom komunikujeme hlavně s nejbližšími sousedy, to znamená Rakousko a Německo. My jsme velice podrobně – a o tom bude mluvit určitě pan ministr, o tom sekvencování, jak ten vir se vyskytuje v naší populaci. Ten vir není nebezpečnější, ale šíří se rychleji a je to problém. Samozřejmě naši sousedi reagují a například sousední Bavorsko zavedlo povinnost nosit respirátory v obchodech i v dopravě, samozřejmě i situace kolem nás je stále velice složitá. Sasko zavedlo například zákaz vzdalovat se z bydliště na víc než 15 km. V Paříži platí zákaz vycházení

od šesti hodin večer, a také se to striktně dodržuje. Nejsem si jist, jestli u nás je ta situace, spíš si myslím, že je to naopak.

Takže my samozřejmě čelíme vždycky kritice, ale my zkrátka nejsme schopni to zvládnout sami bez spolupráce s našimi občany. Určitě mě mrzí, když vidím, jak všichni teď jezdí údajně na služební cesty do Špindlu a jiných horských středisek, jsou tam samozřejmě otevřené restaurace v těch hotelích, a my samozřejmě je podporujeme, ale to určitě – i další příklady, kde někteří majitelé restaurací protestují a vlastně stále nechápou, jak nebezpečný je ten vir. Já jsem minule o tom mluvil, v neděli, o tom případě padesátiletého člověka, který byl proti rouškám, který zásadně nenosil roušky, a nakonec našťástí ho zachránili, ale měl namále a téměř zemřel. Takže to jsou případy, které jsou velice varující, a my bychom byli rádi, kdyby to všichni pochopili. Já myslím, že většina naší populace to chápe.

A hlavně proč my žádáme o prodloužení nouzového stavu. Protože to naše zdravotnictví zkrátka potřebuje oddech. My máme velký počet hospitalizovaných, a tentokrát ministr jasně řekl, že musíme čekat, až ten počet hospitalizovaných klesne na 3 tisíce a na JIPkách na 450. Musíme být velice obezřetní, co se týče té britské mutace.

Já mám samozřejmě na vás prosbu, chci vás požádat, abyste přijali náš návrh na prodloužení nouzového stavu o 30 dnů. Chceme poprosit, pokud je to možné, abychom se vyhnuli zkrácení nouzového stavu, to se samozřejmě pravidelně děje, ale ta situace je stále vážná a teď si myslím, že je to velice důležité. My můžeme samozřejmě diskutovat o tom, co se stalo o Vánocích, co se stalo po rozvolnění 3. 12., proč to tak prudce narostlo, jaký byl ten přenos podle mobility a dalších věcí, ale teď je ten moment, který nesmíme promarnit, a teď je šance, samozřejmě i zároveň s tím očkováním, tu situaci lépe zvládnout. Takže my máme povinnost naše spoluobčany ochránit před virem, my máme tu zodpovědnost, ale myslím si, že jsme i tady možná trošku společně zodpovědní za to i v rámci toho, že Sněmovna rozhoduje o prodloužení nouzového stavu.

Takže já bych chtěl apelovat na občanskou zodpovědnost, na lidskou ohleduplnost. Zkuste pochopit tu situaci a podpořit naši žádost.

S ohledem na výše uvedené vláda žádá podle článku 6 odst. 2 ústavního zákona o bezpečnosti České republiky Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o vyslovení souhlasu s prodloužením doby nouzového stavu do 21. února 2021.

Já vám děkuji za vaši ohleduplnost a případnou odpovědnost. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane premiére. Než otevřu rozpravu, připomínám, že podle § 109m odst. 2 a 3 zákona o jednacím řádu při zkráceném jednání o návrhu na vyslovení souhlasu s prodloužením nouzového stavu se projednání ve výborech nekoná, nelze v rozpravě uplatňovat faktické poznámky. Poslanec může vystoupit v rozpravě nejvýše dvakrát a Sněmovna může rozhodnout o omezení řečnické doby až na pět minut s tím, že omezení řečnické doby se vztahuje i na poslance pověřeného přednést k věci stanovisko poslaneckého klubu.

Nyní tedy otvírám rozpravu. (O slovo se hlásí poslankyně Majerová Zahradníková.) Paní poslankyně ještě k hlasování. Prosím.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Hezký dobrý den, vážené dámy a pánové. Já jsem si pouze všimla, že u včerejšího hlasování o potravinové soběstačnosti

– bylo to hlasování číslo 51 o kvótách – mám na sjetině ano, a já jsem se zdržela. Tak nechci nikterak zpochybňovat to hlasování, ale pro stenozáznam bych chtěla, aby to bylo zaznamenáno. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Otevírám tedy rozpravu a do rozpravy se mi ještě před zahájením schůze přihlásil písemně pan ministr Blatný. Pane ministře, prosím máte slovo. Připraví se paní předsedkyně Markéta Pekarová Adamová, také přihlášená písemně ještě před zahájením schůze. Jedná se o přednostní právo.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Vážené dámy a pánové, milý pane předsedající, poslankyně, poslanci, já bych rád doplnil úvodní slovo pana premiéra o pohled Ministerstva zdravotnictví a o konkrétní údaje, které jistě potřebujete k tomu, abyste se správně a zodpovědně rozhodli. Dostali jste je i v extenzivní formě předem, nicméně považuji za svoji povinnost vás s nimi seznámit.

V České republice v současné době stále probíhá velmi silné šíření onemocnění koronavirem COVID-19 a objektivním faktem je, že stav epidemie v České republice je stále rizikový. Registrujeme velkou nálož viru v populaci a hlavně, a to je podstatné, významný zásah do potenciálně zranitelných skupin, mimo jiné i díky vánočním svátkům a novoročnímu období. V důsledku toho evidujeme stále vysoké počty pacientů v nemocnicích a mortalita – respektive, abych byl přesnější, počet osob, které v době, kdy zemřely, měly pozitivní test na koronavirus – je stále nemalá, přes 150 lidí denně.

Proč je nouzový stav nezbytný pro další zvládnutí epidemie, proč vás vláda dnes opakovaně žádá o jeho prodloužení? Jak už bylo řečeno, bez nouzového stavu nelze v daném legislativním nastavení – já teď zdůrazním tato dvě slova – efektivně a rychle přijímat účinná protiepidemická opatření, zejména pak opatření k omezení mobility obyvatel. Právě tato opatření jsou přitom naprosto klíčová. Pro naši společnou informaci, ve chvíli, kdy přestane platit nouzový stav, za stávající legislativy musíme v brzké době navrátit ventilátory a lůžka do státních rezerv, bude výrazně omezena možnost nasadit vojáky v nemocnicích v takové podobě, v jaké to činíme dnes, bude omezeno využití integrovaného záchranného systému při zajištění očkování, převozu očkovacích látek a podobně. A jak jsem už řekl, bude významně omezeno zajištění protiepidemických opatření.

Rizikový vývoj, tak jak ho popisují, není jen v České republice. S různou intenzitou a v různé fázi probíhá ve všech státech Evropy a všechny státy podávají a zajišťují podobná opatření ve snaze zabránit zahlcení jejich zdravotního systému. Česká republika v tom má velkou výhodu, náš zdravotní systém patří k jednomu z nejrobustnějších v Evropě. Přesto, jak všichni vidíme, má nyní potíže.

Státy mají různou legislativu, ale většina z nich využívá nějaké období toho, čemu u nás říkáme nouzový stav, například zákonem nastavený centrální lockdown nebo takzvaný protiepidemický stav a podobně. Strategie přijímaných opatření jsou velmi obdobné a vždy směřují k centrálnímu omezení mobility obyvatel. Státy proto typicky stejně jako Česká republika uzavírají sportoviště, místa shromažďování osob, uzavírají gastroprovozovny, omezují maloobchod, nastavují zákazy vycházení. U nás zatím jinou možnost než v průběhu nouzového stavu nemáme, i když zřejmě je dobré o zákonné úpravě, která by umožňovala toto všechno dělat v budoucnosti, nyní jednat. Právě proto, že tato epidemie nemusí být tou poslední. Všechny státy Evropy čelí vysoké úrovni

nákazy. Objektivní realitou je, že rizikový vývoj epidemie probíhá opravdu všude. A když ukážu tento obrázek (ukazuje) s barevným kódováním, potom vidíme, že celá Evropa je zbarvena v podstatě stejně.

Proč je nutné to, o čem jsem hovořil – celostátně, nebo chcete-li centrálně omezovat mobilitu obyvatel. Právě proto, že omezení mobility spolu s omezením četnosti mezilidských kontaktů vede ke zpomalení šíření nákazy. Je to sice relativně primitivní a řadu lidí omezující způsob, ale jiný zatím nemáme. Epidemická situace neustále vykazuje rizikové hodnoty, o kterých jsem mluvil, a nelze vyloučit potřebu velmi rychlého zásahu. Na jedné straně jsme nyní vystaveni nebezpečí rozšíření nové mutace viru, která má až o 40 % rychlejší šíření, na druhé straně je stále velká zátěž nemocnic a může se stát, že bude velmi rychle nutné nějak reagovat a budeme muset mít kapacitu zdravotního systému na tuto reakci. A toho se neobáváme jen my, toto je obava všech okolních zemí.

Z toho plynou hlavní důvody žádosti o prodloužení nouzového stavu, tedy stále silné komunitní šíření s rizikem výskytu nové mutace, v současné době uvažujeme o britské. Je ale potřeba říci, že vir a priori mutuje stále a mutace se mohou objevovat i jiné. Vysoký počet nakažených zdravotnických pracovníků, který omezuje kapacitu našeho zdravotního systému, a nákaza velkého množství zranitelných osob, to je mimo jiné důvod k prioritizaci očkování, o které mluvil pan premiér, to je důvod toho, proč právě starší spoluobčany začínáme očkovat jako první. Protože ti jsou nejvíce ohroženi.

Šíření nákazy v České republice v současné době naštěstí zpomaluje, ale stále se bavíme o mnoha tisících nově nakažených denně. Návrat k rostoucí dynamice v případě, že by se křivka opět zvrátila, by tak byl velmi rychlý. Počty nově diagnostikovaných případů stále několikanásobně převyšují mezinárodně doporučené bezpečné limity, které jsou konkrétně 100 na 100 tisíc obyvatel na 14 dní. Jsou to data, kterými se řídíme my, kterými se řídí Kochův institut, kterými se řídí Izrael a řada dalších podobných institucí, se kterými na pravidelné bázi spolupracujeme, a data konzultujeme nejenom skrze Evropskou agenturu pro kontrolu onemocnění, takzvané ECDC.

Pro vaši informaci, v současné době v České republice záchyt nově diagnostikovaných pacientů desetinásobně převyšuje toto doporučené minimální množství. Je pravda, a já to říkám opakovaně a trvám na tom, že je to také proto, že množství testů prováděných v České republice je vysoké, často vyšší než v řadě jiných zemí. Ale i kdybychom číslo, které u nás máme, podělili dvěma, i kdybychom vzali v potaz jenom polovinu těchto nově diagnostikovaných pacientů a přiblížili se tak na úroveň zemí, které testují daleko méně než my, pořád budeme mnohonásobně překračovat to, co je považováno za bezpečnou hranici.

Podíl hospitalizovaných pacientů nezachycených testováním je stále vysoký – cirká 50 % – a ti se potom dostávají rychle do nemocnic. Je to jeden z těch nově zavedených parametrů protiepidemického skóre a právě v této situaci by například zmiňovaná mutace viru s o 40 % rychlejším šířením znamenala téměř nezvládnutelné riziko pro nemocnice.

Děláme vše pro to, abychom o těchto informacích měli detailní kontrolu. Státní zdravotní ústav ve spolupráci se sítí akademických institucí spolupracují a monitorují tento problém, navyšujeme výrazně množství prováděných takzvaných sekvenací, které jsou schopné přesně určit, o jakou mutaci se jedná. Ale to neznamená, že jenom tímto bedlivým dozorem zabráníme šíření viru. Je potřeba konat.

Riziko plyne také z vysokého počtu zranitelných pacientů. Já jsem to už zmínil. Víme, že v době maximálních špiček se jednalo až o 3 000 seniorů nově diagnostikovaných denně. V současné době toto číslo pokleslo na polovinu, například 19. 1. to bylo asi 1 600 nově diagnostikovaných seniorů. Ale je to stále velmi vysoké číslo. A víme, že 30 % z těchto osob s velkou pravděpodobností skončí ve zdravotnickém zařízení.

Dovolte mi uvést jeden hypotetický příklad, který jsem sdílel i s některými z vás, co by se stalo, kdybychom najednou úplně zrušili všechna opatření. Já vím, že se to nestane, ale jenom abychom si to uvědomili. I kdybychom se zaměřili jen na ty nejstarší, jen na ty, kterým je 80 a více, kterých je v této zemi asi 400 000, tak ve chvíli, kdy by bez opatření onemocněli, potom 30 % z nich by skončilo s největší pravděpodobností během tří týdnů v nemocnici. 30 % ze 400 000 je zhruba 130 000 lidí. 20 % z těchto lidí by vyžadovalo intenzivní péči. To je 26 000 lidí. V celé České republice je zhruba 45 000 lůžek a 6 000 lůžek intenzivní péče. Kdyby k tomu, co říkám, hypoteticky došlo, potom během tří týdnů je trojnásobně překročena kapacita celého zdravotního systému této země. To by nebyl problém těch lidí, kteří mají koronavirus, to by byl problém nás všech, protože v tu chvíli pro všechny ostatní, kteří potřebují jinou péči, by najednou nebyla v nemocnicích lůžka. Nestane se to. Nestane se to i díky tomu, co všichni společně děláme. Ale je to jakási ilustrace toho, abychom si společně uvědomili, že musíme zatím stále a poměrně razantně, i když nás to všechny bolí, konat. Já vnímám problémy, které to vyvolává u velké části našich spoluobčanů, nijak je prosím nezlehčuji, jenom prosím vnímejte i vy pohled Ministerstva zdravotnictví.

Index rizika protiepidemického systému, který hodnotí, jakým způsobem se chová epidemie v populaci, se v současné době pohybuje kolem 70, 73 bodů ze 100, což je stále relativně vysoká hodnota. A do těch rizikových bodů se promítají všechny ony parametry, o kterých jsem mluvil: vysoký podíl hospitalizovaných bez podchycení testy a trasováním, vysoký počet nakažených seniorních skupin a tak podobně. Ale tento index je jenom jedním z mnoha parametrů, které používají expertní skupiny při tom, když doporučují ministru zdravotnictví. Protože, a to řeknu zcela jasně, nejsem to já, kdo rozhoduje. Jedná se o kolektivní rozhodování expertních skupin, které potom ministr zdravotnictví přenáší na vládu, a ta rozhoduje. Takže tento index rizika je jedním z těch hlavních, nikoliv jediným a automatickým důvodem k rozhodování. Neméně významným ukazatelem je například zátěž nemocnic. A z toho, jak náš systém funguje, víme, že je nezbytně nutné snížit počet hospitalizací pod 3 000, a ve chvíli, kdy se bude pohybovat kolem 2 000, potom teprve Česká republika může zajistit poskytování plné ostatní péče mimo covidové pacienty, takzvané odložitelné, odkladné, elektivní péče.

Je stále vysoká zátěž nemocnic, hovořím o tom opakovaně, a není to proto, že bych se chtěl opakovat jen tak. Je to proto, abych zdůraznil důležitost této informace. Celkové počty hospitalizovaných sice tento týden poprvé po delší době začaly klesat, ale denní nové příjmy do nemocnic se stále pohybují kolem 500. Další vývoj potřeby nemocnic je tedy rizikový a počet hospitalizovaných je stále vysoký, zejména v některých regionech. I tento týden bylo potřeba řešit například s extrémně přetíženým Karlovarským krajem, který již nestíhal transporty nemocných do jiných krajů, zajištění letecké záchranné služby, aby se závčas mohli převážet pacienti z tohoto kraje, který má menší kapacity než kraje ostatní. 19. 1. leželo v nemocnicích stále asi 6 600 osob. Dnes je to už o něco méně, ale pořád se bavíme o počtech přes 6 000 a o počtech přes 1 000 na jednotkách intenzivní péče.

Proto žádáme o nouzový stav. A protože víme, že pokles k oněm 3 000 bude trvat minimálně tři týdny, proto vás žádáme o poskytnutí nouzového stavu opět na dobu měsíce. Z aktualizovaných dat, která máme k dispozici, vyplývá, že nelze předpokládat pokles rychlejší než zhruba o 1 200 za týden. V současné době máme přes 6 000 osob s covidem v nemocnicích. Takže ten požadavek na čtyři týdny není virtuální, má jasná data, jasné podklady.

V neposlední řadě je potom potřeba zdůraznit, že stále přes 5 000 zdravotnických pracovníků, téměř 1 000 lékařů, 2 500 sester a přes 2 000 ostatních zdravotnických pracovníků je aktuálně pozitivních pro toto onemocnění a nemůže vykonávat svoji práci. Pokud se týká úmrtnosti u osob s covidem, tak důsledkem vysokého počtu právě těch zranitelných je situace, že stále je relativně vysoký počet těch, kteří s touto nemocí umírají. A pro snížení této smrtelnosti je zásadní udržet stávající opatření směřující k redukci mobility obyvatel, k snížení počtu rizikových sociálních kontaktů. A vše je zapracováno mimo jiné do nově připravované tabulky protiepidemického systému, u které bude Ministerstvo zdravotnictví navrhovat, aby začala platit od 1. února. Byli jste s ní seznámeni formou e-mailové komunikace.

Já bych vám zde chtěl poděkovat za pozornost, která se týkala představení dat. A nyní mi dovoluete shrnout, o co vás tedy jako ministr zdravotnictví žádám.

Žádám vás o prodloužení nouzového stavu o 30 dní. Žádám vás o společnou diskusi nad tím, jak do budoucna legislativně zajistit možnost realizace potřebných opatření i mimo nouzový stav. Žádám vás o ochranu našeho zdravotního systému, který potřebuje minimálně tři týdny na to, aby se vzpamatoval z nejhoršího.

Co já jako ministr zdravotnictví samozřejmě vnímám? Vnímám složitou situaci řady našich spoluobčanů, kterým ochranná opatření jednoznačně komplikují život. Vnímám potřebu hovořit o podmínkách pro ty, kteří jsou koronavirem a jím vyvolanými opatřeními omezováni a zasaženi.

Co vidím jako cestu z této situace? Především očkování, o kterém jsme zde už hovořili, které bude ale ještě chvíli trvat, protože vakcín nemáme tolik, kolik bychom chtěli a potřebovali. Vidím jako cestu také ochotu podržet dosud ochranná opatření do doby, než očkování začne fungovat. Jako cestu také vidím odpovědný přístup k sobě samým i k těm, kteří leží v nemocnicích, o testování sebe sama a o karanténu a izolaci a dodržování těchto opatření.

A nakonec, co vám jako ministr zdravotnictví mohu nabídnout? Ochotu k jednání nad budoucí legislativní úpravou podobných situací, diskusi se všemi o nastavení ochranných opatření na základě odborných argumentů, podporu rozšíření antigenního testování výhledově i v podnicích a sdílení dat o epidemii i očkování na pravidelné bázi tak, abyste se všichni mohli přesvědčit o tom, a zcela transparentně se zachováním všech potřebných legislativních norem o ochraně osobních údajů, jak epidemie v České republice probíhá a jak probíhá očkování, které je jedinou cestou k definitivnímu vyřešení této situace.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. A nyní poprosím, s přednostním právem paní předsedkyně Pekarová Adamová, připraví se pan místopředseda Okamura.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážené dámy, vážení pánové, vážení páni ministři, dovoluji mi přednést stanovisko našeho klubu k požadavku vlády na prodloužení nouzového stavu.

S nouzovým stavem v České republice už žijeme kolem 180 dnů. Někteří podnikatelé už mají pět měsíců zavřeně své provozovny, nemohou vydělávat, i když by rádi. Pan ministr tady ve své žádosti říkal, že nás žádá o podporu, a říkal celou řadu důvodů. A jednu podstatnou věc je potřeba z toho vypíchnout: Žádáte nás, milá vládo, o spoluzodpovědnost. Já jsem přesvědčená o tom, že i vy cítíte, že ve chvíli, kdy má někdo nad něčím převzít spoluzodpovědnost, tak musí být i součástí toho řešení, musí být příležitost pro něj, aby jeho návrhy, jak by tu situaci řešil, byly vyslyšeny, aby s ním byla vedena férová diskuse, aby to nebylo jenom na oko tady před kamerami, do médií a v rozhovorech. K tomu ale bohužel primárně dochází. Dochází k tomu, že se dozvídáme z médií, že jako opozice nic neděláme nebo že jenom kritizujeme, ale o našich návrzích, které předkládáme skutečně se železnou pravidelností týden co týden, se taktně pomlčí. Tyto návrhy se ukáží u mnohém často lepší než vaše vlastní řešení, které vylepšuje to, co my jsme už dávno chtěli.

Dám příklad konkrétně s protiepidemickým systémem. To, že vůbec vznikl, bylo přesně na podněty opozice. Na to, že potom měl svá hluchá místa, jsme poukázali hned po jeho představení a řekli jsme také rovnou, kde bychom viděli prostor pro zlepšení, představili jsme svoji alternativu. Postupně nakonec k tomu dochází, ale dochází k tomu za týdny a týdny poté, co jsme už my sami s tím přišli. A takových příkladů bych mohla uvádět desítky, možná už bychom se dostali do stovek. Ty návrhy, které jsme za posledních více než deset měsíců představili, se opravdu už týkají jak ekonomiky, zdravotnictví, školství, kultury a celé řady dalších drobnějších oblastí a jdou do stovek.

A já to chci uvést na jednom takovém, myslím si, jasném ilustrativním příkladu. Představme si situaci, kdy na silnici do opravdu mlhavého dne, do husté mlhy, na silnici, která je pokryta ledovkou, to nikdo nezpochybnuje, že ta situace snadná není, vjedou dvě sanitky. Jednu sanitku řídí Andrej s posádkou Karla a dvou Janů. Druhou sanitku řídí Petr, Marian a Markéta. A ta druhá sanitka je s tou první spojená. Spojení vysilačkou je možné, takže tam probíhá diskuse a sanitka s Petrem v čele říká: Ty, Andreji, nejed' tak rychle, zapni si mlhovky a jeď trochu jinou cestou, tam už je posypáno, tam už jel sypač. – Andrejova sanitka se řítí cestami, nehledě na tyto rady šlape na plyn, nezapíná mlhovky, ale také smete hned několik aut a způsobí dopravní nehodu, při níž je několik obětí. Ale pak Andrej vyleze z té sanitky a říká: Já jsem nejlepší řidič na světě. Já jsem od vás žádné rady nedostal. Já vůbec za tohle nenesu sám zodpovědnost, pojd'te ji nést se mnou.

Asi byste sami vnímali, že v takovémhle případě – a přijde vám to tady mnohým absurdní, smějete se tomu, ano, je to tak – tak vzít spoluzodpovědnost za nehodu, kterou způsobil někdo, kdo si nenechal poradit, asi byste také určitě nechtěli. A v téhle situaci se tady už měsíce nacházíme. My tady opravdu přicházíme už měsíce s těmi návrhy a už měsíce slyšíme jenom tady od toho řečnického puťtu nebo právě v různých debatách a diskusích v médiích: my bychom rádi, abychom táhli za ten jeden provaz, pojd'me být na jedné lodi, pojd'me si podat pomocnou ruku. – A my ji tedy podáváme. A ta druhá ruka je buď strčaná do kapsy, anebo je v ní vztyčen takhle ukazovák a ukazováno: no, vy tady všechno děláte špatně, jenom kritizujete, my jsme nejlepší. – Tak takhle to nemůže fungovat.

Stejně tak to nemůže fungovat v tom, že budete prostě lhát. A to se děje. Takových lidí, které jsou prokazatelné, by se opět našly desítky. V poslední době jedna konkrétní. V rámci poslední vlny uzavírání podniků, zejména tedy gastro podniků, bylo slibováno všem restaurátérům, provozovatelům kaváren, barů a dalších provozoven v této části služeb, že získají skutečně velmi štědrrou kompenzaci. Mám tady z 14. prosince článek z iDNES – to nemůžete považovat za tisk, který by vám nebyl nějak nakloněný. Tak tam se praví, že pan Havlíček slíbil kompenzace na nájemné, že už budou dosahovat tentokrát 100 %, že bude kompenzováno skutečně všem těm provozovatelům v plné výši. To byla polovina prosince, prosím pěkně. Kam jsme se dostali v realitě? O měsíc později, 15. ledna, byl skutečně vypsán COVID – Nájemné, třetí jeho výzva. A co v něm je? Úhrada 50 %. Tak proč tohleto vypouští vůbec z úst pan Havlíček? Škoda, že tady teď není. Proč neříká od samého začátku pravdu? Dohleďte si to na stránkách ministerstva. To je jedna z konkrétních, zcela jasných a krásně prokazatelných lidí. Přesto mu stojí za to je říkat. Přesto tuhle propagandu jede dál.

Dozvěděli jsme se od pana premiéra i od pana Havlíčka, že někteří podnikatelé dokonce si už až stěžují, dá se říct, na to, že ty kompenzace jsou tak štědré, že dostanou víc, než kdyby vydělávali. To si pamatujeme určitě také všichni. Nebyli schopni říct nějakou konkrétní hospodu, nějakou konkrétní restauraci. Ale těch, kteří jsou nespokojeni, a zcela oprávněně, těch je skutečně obrovské množství.

Protože vím, že pan Babiš, byť tady sice zase nesedí, má rád všechno na papíře a ty elektronické systémy mu nejsou tolik příjemné, tak jsem mu to na papír dala. Tohle mi přišlo, prosím pěkně, za posledních čtrnáct dnů ať už do mailu, nebo na sociálních sítí do schráněk. (Ukazuje dlouhý vytištěný papír sahající až na zem.) Prosím pěkně, tady to pan Babiš má, on to má rád takhle. Tak tohle jsou ty reakce těch strašně spokojených restaurátérů, provozovatelů ubytovacích služeb, vlekářů a dalších, kteří si chválí tu pomoc. Prosím pěkně, mnozí z nich tu pomoc dostali za jaro až v prosinci. Takové jsou reálné příběhy. Mnozí dostali úplný zlomek toho, co je prezentováno v médiích, že by měli dostat, a mnozí z nich už zavřeli a už nemají síly na to, aby otevřeli dál. Ta vata, o které se tady hovořilo častokrát z úst některých ministrů, ta zkrátka došla.

V takové situaci, když nás nepustíte k tomu řešení, když ignorujete naše návrhy, nemůžete očekávat, že podpoříme prodloužení nouzového stavu. My si uvědomujeme, že situace ve zdravotnictví a v nemocnicích je složitá. Ale není to jenom o panu ministru Blatném, kterého chci ocenit za tu vůli, že se s námi konečně chce scházet, abychom skutečně mohli diskutovat. Uvidíme, co to přinese a jak účinné to bude.

Jsem ráda, že nakonec jsou vyslyšeny naše snahy na změnu registrací na očkování, že jsou vyslyšeny naše výzvy k transparentnějšímu zveřejňování na denní bázi toho, kolik lidí bylo očkováno atd. Chci to ocenit. Ale je to žalostně málo od celé vlády, která žádá. Není to jenom pan ministr zdravotnictví. Sedí tady teď chudák sám. Kde je pan ministr Havlíček, který se tady právě tímhle způsobem cachá spoustou lidí, které jsou nepravdivé? Proč si to tady nejde zodpovědět? Vysvětlit? Vysvětlit to lidem, kteří na tu pomoc takto spoléhali a čekali a teď jsou nesmírně naštvaní. Já bych řekla klidně i to sprostý slovo, ale nebudu to dělat. Jsou nesmírně naštvaní, že sliby se míjejí s tou realitou. Takoví lidé pak samozřejmě přistupují k různým zoufalým akcím. Já to nechci ospravedlňovat, ale chci říct, že je potřeba vnímat to v kontextu, co je k tomu vede. A věřte, že oni by to za normální situace rozhodně nedělali také, ale zoufalí lidé prostě přikračují i k zoufalým činům.

Proto my nemůžeme podpořit nouzový stav a nebudeme dnes pro něj aktivně hlasovat. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a poprosím nyní, pan místopředseda Okamura je přihlášen s přednostním právem. Já ho nevidím, takže se stanoviskem klubu vystoupí tedy pan... už jde, tak to tak... dobře, pane místopředsedo, máte slovo. Přípraví se pan poslanec Ondráček se stanoviskem klubu KSČM.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, jak jsme už vícekrát deklarovali, hnutí SPD nepodpoří opakovaně prodlužování nouzového stavu, omezování svobod, likvidaci ekonomiky a hlavně poškozování zdraví občanů a zdravotnictví. Opakovaně už od loňského jara vládě konstruktivně navrhuje, aby provedla novelu zákona o ochraně veřejného zdraví, aby bylo možné zajistit ochranu rizikových skupin a systému zdravotnictví bez vyhlášení nouzového stavu. Vláda hnutí ANO, ČSSD s podporou KSČM ale neslyší. A jediný plán, který vidíme, je nekonečný nouzový stav. Výsledkem je bohužel nepřetržitý chaos, lidé přicházejí o práci, upadají do dluhů a stoupají zdravotní problémy lidí s jinými diagnózami než covid. Navíc je čím dál jasnější, že se nový vir stává i nebezpečnou záminkou pro neprůhlednou likvidaci svobod a velké části ekonomiky. Budu konkrétní. Stoupá nezaměstnanost. Například svoji živnost přerušilo více než 100 tisíc lidí v České republice, což je o 8,5 tisíce více než v roce 2019. V roce 2020 začalo v České republice podnikat o 3 343 lidí méně než v předchozím roce, což je zároveň nejméně za poslední čtyři roky.

Šílená vládní opatření stojí veřejnou kasu šílené peníze a zvětšil se už tak obří dluh České republiky. A promiňte, poukazy na to, že jiné země v Evropě mají dluhů nad hlavu, zatímco my jsme v bažině jen po krk, a proto se můžeme ještě více zadlužovat, jsou opravdu na hranici idiocie. Téměř všechny země planety jsou obrovsky zadlužené. Všechny vlády si stále půjčují s poukazem na to, že tu někde je ještě někdo zadluženější, ale jednoho dne se jejich ekonomiky zbourají. Zažilo to Řecko a zažijí to další země. A pokud jde o Řecko, věřte, že krize tam neskončila, jen byla odsunuta. Řešením, jak z krize ven, nejsou stále větší dluhy nebo korupční a nesystémové dotace. Pokud nebude fungovat ekonomika, tak nebudou peníze ani na zdravotnictví, ani na sociální služby. A to je potřeba zdůraznit a je potřeba si to uvědomit, protože až ta ekonomika fungovat nebude, tak už bude pozdě.

Co je řešením? Řešením je návrat k běžnému životu a uvolnění podmínek pro práci a život pro většinu populace, která není virem ohrožena – odborníci mluví, že je to až 83 % českých občanů – při základních opatřeních. Při základních opatřeních. A soustředíme se na ochranu rizikových skupin. A co dělá vláda? Právý opak. Souhlasím s odborníky, kteří říkají, že do karantény patří nemocní, ne zdraví. Imunolog Jiří Šinkora říká, že v nedávné minulosti lidstvo čelilo čtyřem podobným koronaviřům, jako je ten současný. A ten současný má podle něj stávající následky proto, že se lidé dožívají vyššího věku než dříve, a jsou tak k onemocnění náchylnější. Takže znovu opakují, tu drtivou většinu populace, která není ohrožena, nechme žít a pracovat při základních opatřeních a soustředíme se – vláda by měla vyvinout maximální úsilí pro ochranu a péči o rizikové skupiny, což bohužel vláda nedělá a řeší všechno plošně.

To jediné, co lze dělat, je, jak jsem řekl, zajistit ochranu a péči o ohrožené skupiny občanů a poskytnout jim k tomu vše, co je třeba. Je třeba také vyvinout léky na covid, je potřeba také pracovat na té medikaci, které ho budou léčit. A všichni už víme, co to je

buněčná imunita, kterou si organismus buduje v dětství a mládí a k jejímž vytvoření je naopak potřeba v mladém věku styk s viry a bakteriemi. Takže uzavírky škol a omezování pohybu dětí a mladých lidí je přímo kontraproduktivní, protože brání vybudování té nejsilnější přirozené buněčné imunity, kterou už žádná vakcína nenahradí.

Premiér Andrej Babiš a ministr zdravotnictví Jan Blatný představili minulý týden registrační systém a strategii očkování. Tento materiál přichází jednak v časovém skzlu a je také závislý na dostupnosti očkovacích látek pro definované skupiny obyvatelstva s cílem proočkování minimálně 70 % celkové populace. První fáze má být podle vládního materiálu prováděna v souladu se stanovenou prioritizací nejrizikovějších skupin, tedy skupina seniorů 80+, senioři v zařízeních pobytových sociálních služeb a personál o ně pečující, klienti v domovech pro osoby se zdravotním postižením a odlehčovacích služeb a zdravotníci přednostně poskytující péči pacientům s nemocí COVID-19. Schéma je komplikované a pro běžné důchodce bez znalosti internetu těžko pochopitelné. Navíc systém po uvedení do provozu dne 15. ledna zkolaboval.

Za hnutí SPD znovu zdůrazňuji, že trváme na dobrovolnosti očkování a odmítáme diskriminaci lidí, kteří se nechťjí nechat očkovat. Občané v rizikových skupinách, kteří očkování dobrovolně chtějí, by měli být naočkovaní rychle. Pokud je ale kvůli Evropské unii vakcín nedostatek a nevíme kolik a jakých druhů jich budeme v následujících měsících mít, je logistika a metodika strategie očkování na vodě. K tomu je zároveň potřebný dostatek vakcinačního materiálu, mám na mysli jehly, stříkačky, a zejména kapacit na provádění vakcinací. Ty však ve všech krajích a státních zdravotnických zařízeních nejsou. Klíčovou roli by měli podle názoru SPD hrát zejména praktičtí lékaři v tom systému, v tom systému, kteří znají své pacienty, mají podmínky pro očkování, a nikoliv vládou vytvářené nějakých alternativních, paralelních registračních způsobů, když údaje o svých pojištěncích mají například i zdravotní pojišťovny.

Vláda musí také podle našeho názoru, podle názoru hnutí SPD, volit jednoduché a rychlé metody podpory živnostníků, podnikatelů a zaměstnanců postižených opatřeními vlády. Co se týká živnostníků a podnikatelů, tak právě taková podpora by podpořila v konečném důsledku i jejich zaměstnance. Podpora by měla být stanovena bez zbytečné byrokracie a s využitím údajů, které má stát k dispozici. Platí, že kdo rychle pomáhá, dvakrát pomáhá. Například je možné stanovit pomoc – a to jsme navrhovali – procentuálním podílem, například 60 až 70 % z rozdílu výše tržeb vykázaných v daňovém přiznání za roky 2019 a 2020, to znamená, pokrytí fixních nákladů – vůbec neříkám, že by měl stát pokrývat zisk, ale důležité je udržet pracovní místa, udržet firmy, aby za každou cenu nekrachovaly a nepropouštěly. Tento model je aplikován ve vyspělých západních zemích. Jde o rychlou a snadno kontrolovatelnou metodu – pochopitelně, protože to vychází z jejich oficiálních daňových přiznání – která bude správně preferovat podnikatele vykazující a zdaňující své příjmy.

Tady bych chtěl také zdůraznit, co se týče zaměstnanců, že jsem rád, že i díky hlasům poslanců SPD funguje program Antivirus, my to podporujeme, funguje i bude fungovat, doufám, a podporujeme i kurzarbeit, protože chceme, aby byla podpora udržení pracovních míst. My chceme, aby byla podporována pracovní místa, aby nestoupala nezaměstnanost. A všeobecně platí ekonomická premisa, že udržení stávajících pracovních míst přijde stát levněji než výplata podpory v nezaměstnanosti nebo vytváření nových pracovních míst. Proto my budeme i nadále podporovat a prosazovat tyto programy, abychom udrželi pracovní místa a dali firmám i zaměstnancům jistotu práce.

Vážným problémem, ke kterému vláda mlčí, je to, že vládní restrikce jsou přímo odpovědné za rekordní nárůst úmrtí nesouvisejících s covidem. Na to se úplně zapomíná. Stále více lékařů poukazuje na to, že umírají lidé, kteří kvůli vládním opatřením nuceně zanedbali například preventivní prohlídky a léčbu závažných chorob. Ano, mluvím o rakovině, mluvím o kardiovaskulárních chorobách apod. A to je problém. To je problém, který je nutné řešit.

Vážná vládo, i z tohoto důvodu se nemůžete jen tak odvolávat na ochranu zdraví, jelikož v tomto čase vládní opatření naopak zdraví mnoha občanů přímo ohrožují. Ostatně víme, že s koncem zimy přichází čas, kdy počty nemocných celkově začnou klesat, a jaro současný stav ukončí. Chápu, že pokud vláda udrží restrikce, bude moci vydávat pokles nakažených, nemocných a umírajících za svoji zásluhu. Ale všichni už dnes víme, že tomu tak není a nebude. Čím dříve vrátíte život do normálních kolejí, tím lépe pro nás všechny. A věřte, že bude i lépe pro vládu, protože náprava způsobených škod bude trvat léta.

Vážený pane premiére, vraťte lidem svobodu osobní i ekonomickou. Z výše uvedených důvodů poslanci hnutí SPD nepodpoří prodloužení nouzového stavu. Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Tomio Okamurovi za jeho vystoupení.

Nyní se stanoviskem poslaneckého klubu KSČM vystoupí Zdeněk Ondráček, připraví se pan předseda ODS Petr Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážení páni ministři, kolegové, jak bylo panem předsedajícím sděleno, předstupuji před vás se stanoviskem klubu KSČM k žádosti vlády o prodloužení nouzového stavu.

Já jsem si velmi pečlivě vyslechl úvodní slovo pana premiéra i následující vystoupení pana ministra zdravotnictví. V mnoha věcech s nimi lze souhlasit, např. s vyjádřením pana ministra zdravotnictví, že v daném legislativním nastavení nelze některé věci činit, a zmiňoval Správu státních hmotných rezerv, lůžka, ventilátory, zmiňoval nasazení sil a prostředků Armády České republiky popř. příslušníků bezpečnostních sborů. V podstatě řekl, že jediným cílem, proč dále prodloužovat nouzový stav, je omezování mobility obyvatel. Já bych při tomto vyjádření vždycky očekával, že když vláda předstoupí a bude žádat o prodloužení nouzového stavu, že předloží sérii opatření, která je potřeba učinit mezi tou žádostí a uplynutím dané lhůty, a že ta opatření budou i legislativně technického charakteru, a ne že zde budeme poslouchat vyjádření člena vlády, že legislativní nastavení není v pořádku a že by bylo s ním potřeba něco dělat. No my to víme, tak to pojďme dělat a pojďme vytvořit pracovní skupiny a k tomu se dostaneme.

Mně to totiž přijde, že omezování mobility obyvatel, které navrhuje Ministerstvo zdravotnictví, je v podstatě jak z jedné pohádky, kdy generál X zná jediné pravidlo: obětovat levé křídlo. Přitom generál Y zná to pravidlo jiné: on obětuje obě křídla. Ale já nechci obětovat ani levé křídlo, ani pravé křídlo. Já chci nějakým způsobem řešit danou situaci. A myslím, že většina z nás, kteří zde jsme, víme, že to nebude jednoduché a že to není otázka týdne, měsíce, ale možná, že to je otázka i celého roku, nebo popř. delšího období. A že naší snahou by mělo být vytvořit takové právní prostředí, abychom se

naučili s tímto koronavirem nebo s jakoukoli jinou jeho mutací žít a dostat situaci pod kontrolu a samozřejmě i ekonomiku a další věci s tím související.

Zároveň mi dovolu, abych poděkoval panu premiérovi i panu ministru zdravotnictví za všechny schůzky a všechny informace, které jsme si v průběhu posledních dní a hodin předávali, protože kdyby takto fungovali i jiní členové vlády, bylo by to určitě na pochválení. Ale jsou zde ministři, které jsme už neviděli řadu měsíců, a možná ani nevíme, jak už vypadají. U vás, pane ministře zdravotnictví, se to říct nedá. I touto cestou děkuji za všechno, co jsme spolu oddiskutovali za posledních pár dní i týdnů.

Vrátím se k tomu důležitěmu. Stále platí, že důvody pro posouzení žádosti o prodloužení nouzového stavu jsou zdravotní, právní, ekonomické, sociální, ale i politické.

Zdravotní důvody. Jejich zhodnocení udělal pan ministr zdravotnictví. Jaký je stav a vývoj, vidíme všichni sami.

Podle mě je zde úzká vazba mezi sociálními a ekonomickými důvody, nebo oblastmi, chcete-li. Měli bychom požadovat statistická a odborně podložená vysvětlení, proč, když je všude vše uzavřené, je tento vývoj. Evidentně je někde chyba. Tvrzení, že v jiných, okolních zemích tomu není jinak, mně stačit nemohou a nestačí ani většině obyvatel. Řeknu to natvrdo: Je mi jedno, co dělají Němci. My žijeme v České republice, jsme Češi, a jaké si to uděláme, takové to budeme mít. Nemůžeme se pak vymlouvat ani na to, že to Němci dělali stejně blbě.

Vakcinace není všespasitelná, tak jak o ní pan ministr zdravotnictví informuje. A už určitě ne s tím vědomím, že nás pan premiér seznámil s vývojem o snížení dodávek od společnosti Pfizer. Samozřejmě, můžeme si klást otázky, proč už vláda nejedná o dodávce dalších, jiných vakcín, ať z Ruska, nebo z Číny. Proč zase čekáme na Němce? Proč nemůžeme jít vlastní cestou, jako to třeba udělali Maďaři? Záleží nám snad více na našich občanech? Já se domnívám, že snad ano. Co pro to vláda dělá? Mlčí, svaluje vinu na tu prokletou a byrokratickou Evropskou unii, že ruská ani čínská vakcína není schválena EMA, to je ta evropská agentura, a podobné výmluvy. K čemu tedy platíme celý Státní ústav pro kontrolu léčiv? Kdyby pan premiér alespoň zvedl telefon a do toho Ruska zavolal, ale bohužel, v tomto případě je to marné, je to marné.

Medicinské hledisko opustím, protože zde nejsem na té silné parketě a určitě jste zde někteří kolegové zdravotníci, lékaři podstatně lépe informováni. Já vycházím z dat, která mi pan ministr a Ministerstvo zdravotnictví poskytovali, a s těmito daty já pracuji.

Pro mě je důležité i to hledisko právní. Na tom rozboru pro a proti, která jsem zmínil při mém posledním vystupování při prodlužování nouzového stavu v prosinci, se v podstatě v zásadě nic nezměnilo. Ústřední krizový štáb, jehož jsem členem, mi na moji žádost předložil některé informace potřebné pro posouzení žádosti o prodloužení nouzového stavu při této žádosti. V tuto chvíli tedy mohu s plnou vážností říci, že si umím představit chod státu i bez vyhlášeného nouzového stavu. Ale – ale – je k tomu potřeba součinnost vlády a odstranění některých drobností. Do té doby je potřeba nouzový stav podržet. Rozeberu argumenty.

Bylo zde zmiňováno nařizování práce, studenti. Nařizovaná pracovní povinnost pro studenty byla ukončena usnesením vlády číslo 1336 z roku 2020 a veškeré nařizování práce bylo ukončeno. V současné době je nařizována práce pouze studentům... nebo chcete-li říct z rozhodnutí hejtmana Jihomoravského kraje a ke dni 14. 1. bylo vydáno

190 pracovních příkazů. Jinde v republice studenti pracují na základě dohod, popř. jiných pracovních poměrů. A situace je zvládnutelná.

Druhým důvodem je nasazení sil a prostředků Armády České republiky. Aktuálně je nasazeno 577 vojáků s 59 kusy techniky. Pro komplexnost informací podávám také nasazení sil a prostředků bezpečnostních sborů. Policie České republiky: 500 policistů vyčleněno na trasování a 200 policistů na pomoc v nemocnicích a očkovacích centrech. Aktuální nasazení se řeší den ode dne podle požadavků a potřeb. Hasičský záchranný sbor: nasazeno 825 hasičů. Pracují v odběrových týmech, v nemocnicích, v sociálních službách, vypomáhají s trasováním, ale také zabezpečují logistickou činnost pro krematoria v Moravskoslezském kraji. A samozřejmě dezinfikují. Nezapomeňme také na Celní správu. Ta na trasování vyčlenila 49 celníků.

Požádal jsem vládu České republiky o stanovisko k možnosti nasazení sil a prostředků Armády České republiky bez vyhlášení nouzového stavu. Toto stanovisko vlády zatím nemám k dispozici, ale jsem přesvědčen, že by to jít mělo. Víme, že vojáci mohou i bez nouzového stavu vypomáhat Policii České republiky. Některé činnosti, které nyní dělají vojáci, například byli řidiči sanitek, by přece mohli dělat příslušníci bezpečnostních sborů. Pod majáky umí jezdit stejně dobře, protože k tomu mají i oprávnění. Určitě by šlo zapojit i dobrovolné hasiče a zajistit refundace mezd, jako je to při požárech nebo při likvidaci živelních katastrof, když jsou vyhlášovány takzvané nouzové stavy pouze v krajích. Pokud by vláda chtěla, řešení by se určitě našlo. A v případě potřeby drobných legislativních změn zákona máme předsedou Poslanecké sněmovny vyhlášený stav legislativní nouze a mohli bychom tyto legislativní záležitosti zde řešit, tak jak o nich hovoří i pan ministr zdravotnictví.

Třetím důvodem jsou zmiňované nákupy pro Správu státních hmotných rezerv. Bez nouzového stavu musejí probíhat podle zákona o zadávání veřejných zakázek, což je v českém právním prostředí na měsíce až roky. Tady je však potřeba operativnost. Tvrzení, že v zákoně existují výjimky a že by to šlo třeba i uplatnit při extenzivním výkladu zákona, jsou sice hezká, ale kdo by se chtěl v této právní džungli nechat měsíce a roky vláčet po policiích a soudech? Ve Sněmovně však už přes půl roku leží sněmovní tisk číslo 908, který toto řeší. Dali jsme proto požadavek na vládu, aby toto zařadila a urychleně projednala. Ale já osobně nemám v podstatě dodnes potvrzenou informaci zde v Poslanecké sněmovně na mikrofon nebo písemným vyjádřením zástupců vlády, zda a kdy se tak stane. Tento tisk je navržen dokonce podle § 90 odst. 2 a podílela se na něm skupina poslanců z výboru pro bezpečnost. A myslím si, že jsme schopni zde docílit politické dohody a tento návrh schválit. Jedná se v podstatě o možnost nákupu pro Správu státních hmotných rezerv i po ukončení nouzového stavu po určité období, v tomto případě jsme jako skupina poslanců navrhli šest měsíců. Pokud by vláda chtěla, může v této věci činit a konečně nám říci, zda k projednání tohoto sněmovního tisku 908 dojde.

Čtvrtým bodem, který je velmi důležitý, je chod klíčové infrastruktury státu. (Klepe na řečnický pult.) Dovolil jsem si zaklepat na dřevo. Tak ta funguje na základě odpovědnosti a obětavosti zaměstnanců, kterým je třeba za to veřejně poděkovat. Když se do toho nebudou politici montovat, tak to tak i zůstane. Díky tomu se nám to v podstatě hezky remcá. Máme elektřinu, teplou i studenou vodu a samozřejmě připojení na internet. Pokud by něco z toho přestalo fungovat nebo kdyby třeba nebyla nafta a benzin, to by teprve byl ten správný mazec. Pro mnohé závisláky návrat do doby kamenné. A že se to stát může, o tom není třeba diskutovat. Takový blackout, ten by nám nadělal mnoho –

mnoho – vrásek na čele. Ale na to raději ani nepomyslet. Možná se zkuste informovat, jaká je situace v sousedním Rakousku.

Vedle právních a zdravotnických, medicínských důvodů jsou důvody ekonomické, sociální a dovolím si říct i psychické. Dopady na ekonomiku, ale zejména na psychiku obyvatelstva jsou obrovské a dlouhodobé – opakují dlouhodobě – neudržitelné. Totální uzavření všeho je nesmysl. Dosud nebyla předložena žádná věrohodná fakta, kde dochází k největší nálezovosti. Podle vývoje za poslední dny se můžeme domnívat, že je to v rodinách – vánoční volno, na pracovištích a pak v místech s vysokou koncentrací lidí – supermarkety, horské chaty, ale i ta rekreační střediska. V té poslední oblasti absolutně selhává stát a schopnost jeho kontroly a vymáhání svých nařízení. To vede k oslabování právní role státu. Policie sice píše desítky a stovky hlášení o porušování nařízení, ale ty u správního orgánu obce s rozšířenou působností i hygieny končí v koši. O tom jsem plně přesvědčen. Požádal jsem o statistiky, ale nemám je. V lednové části, kdy bylo cca 15 000 hlášení a pak rozhodnutí soudy, všechny tyto skončily ve skartaci v koši. Požádal jsem o statistiky, ale nemám je. Zatím je mám pouze od policie, za což i touto cestou veřejně děkuji panu policejnímu prezidentovi, že je tak operativní.

Pokud se vláda chce i tentokrát znovu opírat jen o hlasy KSČM, tak my k tomu požadujeme tato opatření.

Zprvė návrat žáků prvního stupně do školních lavic, nejlépe ale také žáků posledních ročníků základních škol a maturitních ročníků.

Důvod k tomuto návrhu. Zatím nebylo potvrzeno, chcete-li prokázáno, že by tyto děti byly ohroženou skupinou, popřípadě že by byly bezpříznakovými přenašeči. Jejich návrat do školních lavic je více než žádoucí z důvodů... A důvody snad ani není potřeba uvádět. Odstraníme tak i vyplácení ošetřovného jejich rodičům a ti se tak mohou vrátit do pracovního procesu, kde často velmi chybí a jsou nahrazováni třeba právě příslušníky Armády České republiky a příslušníky bezpečnostních sborů.

Druhým naším požadavkem je nastavení nových pravidel pro lyžařské areály a ubytovací služby.

Zase krátké odůvodnění. Vánoční svátky a konec roku, ale v podstatě i všechny dosavadní víkendy jsou na našich horách plné turistů z celé republiky. Víím to osobně, protože bydlím jen 20 kilometrů od Pece pod Sněžkou. Je to snad další jasný důkaz, že vládou nastavená pravidla uzavřených skiareálů a ubytovacích služeb prostě nefungují. Lidé, ale často i celé rodiny, které se vzájemně neznají, si zase našli skulinu a pronajímají si celé objekty. Dokonce si vytvořili i polouzavřené facebookové skupiny, kde si lidé předávají informace, jak vládní nařízení obejít. Stačí říci, možná doložit vlastním prohlášením, že jsem na home office. Alkohol se tady neprodává v restauracích, ale přes výdejní okénko, nebo ještě na chalupě si nalijí do termosky. Policie je v kontrolách zase krátká. Takže výsledkem je to, že provozovatel ubytování na penzionu nebo hotelu, který zůstane neobsazený, musí platit veškeré zálohy na teplo a energii, ale dostává kompenzace pouze na zaměstnance. Naproti tomu ten, kdo vlastní apartmán, navýšil ceny na několiknásobek a vydělává, ovšem jen zase do své vlastní kapsy, kdy stát z toho na daních neuvidí ani korunu.

Skiareály – to je kapitola sama pro sebe. V době uzavřených areálů provozovatelé drazě vyrobili umělý sníh s vidinou, že začnou kolem poloviny ledna, jak jim bylo původně přislíbeno, ale místo lyžařů jsou na svazích jen stovky sáňkařů. O hygieně mluvit radši ani nebudu, protože se stačí podívat do lesa hned vedle sjezdovky. Kam taky

zajít, když je vše zavřené a nápoje z výdejního okénka v této zimě tak chutnají? Je tedy namístě, aby vláda jasně řekla, zda je připravena skiareály v této zimní sezóně ještě otevřít, zda umožní jejich provozovatelům, aby za období jarních prázdnin za šest týdnů, popřípadě ještě dva týdny po nich do konce března, kdy je hlavní lyžařská sezóna, byli schopni vydělat na provoz skiareálů, zaplatit všechny věci, které musejí – pronájem pozemků, obsluhy, zaměstnance a tak dále – anebo zda je stát nechá řízené zkrachovat.

Skiareály nejsou živnostníci jako každý jiní, kteří i s výpadkem dvou tří měsíců fungují a provozují dál dalších devět měsíců, nebo chcete-li deset, když jsem mluvil o dvou až třech. Skiareály musí fungovat v zimě a za celou zimní sezónu si musí vydělat na zbývající provoz v období mimo hlavní turistickou sezónu, což je zima. Přes léto se to úplně nevytrhne. Pojdme se o této věci bavit. Řekněte provozovatelům jasně, za jakých podmínek jste schopni a ochotni 29. ledna tohoto roku, kdy začínají žákům a studentům jarní prázdniny, otevřít a jaké podmínky budou dodržovat, včetně těch hygienických. Včetně těch hygienických, protože ty jsou, řekněme, žalostné a mohlo by to vést i k jiné epidemii než těch koronavirové. Na jihu Čech už mají myslím žloutenku.

Třetím pro nás velmi důležitým bodem je přijetí potřebné legislativy. Zmiňoval jsem sněmovní tisk číslo 908, a chceme informaci zde na mikrofon nebo jinou formou, kdy bude tento bod zařazen na jednání této Poslanecké sněmovny, pevně zařazen, a kdy ho budeme moct projednat. O dalších legislativních oblastech jsem hovořil. A jsme připraveni, a mohu si dovolit říct, že jsem v této věci hovořil i řadou kolegů z jiných politických stran, kteří jsou připraveni se podílet na té přípravě legislativy a odstranění některých nedostatků, například v tom zákoně 219/1990 Sb., o ozbrojených silách, a kde bychom mohli řešit nasazení sil a prostředků Armády České republiky.

Chceme tedy s vládou, ale i s dalšími opozičními stranami také diskutovat o otevření obchodů a většiny služeb – kadeřnictví, pedikúry, opravy obuvi, opravy oděvů atd. Není to naše podmínka pro náš souhlas s prodloužením nouzového stavu, ale dovolte mi krátce i odůvodnit, proč toto chceme vrátit do nějakého normálu. Je absolutně mimo logiku, že si lidé mohou jít koupit drogistické zboží, zboží domácích potřeb, ale třeba také municí, nově také školní potřeby nebo dětskou obuv, ale nemohou si již koupit třeba zimní oblečení ani obuv pro nás dospělé. To musel být hodně velký myslitel na Ministerstvu průmyslu a obchodu, který toto vymyslel! A byl bych rád, kdyby to někdo mohl z Ministerstva průmyslu a obchodu vysvětlit. Pan ministr jako tradičně přítomen však není.

Zajímalo by mě, jaké posuzování pro nákup této dětské obuvi je. Je to věk dítěte, anebo velikost obuvi? Protože znám děti, které v 15 letech mají nohy větší než jejich rodiče, takové malé kajaky, a pak znám dospělé lidi, a tady se na mě hezky směje kolegyně z SPD se svou drobnou postavou, která možná nakupuje větší dívčí, anebo má velmi malé nohy, kde by bez problémů řada děvčat a žen nakupovala v té dětské velikosti. Dětské, kolega potvrzuje. Tak to je ono. Takže kolegyně si asi nebude moct koupit boty, protože je evidentně dospělá, ale na patnáctiletého kluka asi si taky nebude moct koupit boty, protože ten už má na nohách parníky velikosti 40, 46, 48 nebo také 50, které už rozhodně nejsou dětskou velikostí. Co tedy je tím kritériem pro otevření dětské obuvi? Věk, nebo velikost obuvi? No, neřešme to, pan ministr obchodu tady stejně není, pojdme říct, že se otevřou všechny obuvi a prodejny obuvi, ať si může koupit zimní boty ten, kdo je potřebuje, a ne takový blábol, který zase tady vylezl na světlo boží.

Argumenty, které často uvádí pan ministr průmyslu a obchodu, že si mohu zboží objednat přes internet, jsou absolutně mimo realitu všedního života. Pro otevřené

obchody přece už dnes jsou nastavena jasná pravidla a ta musí platit pro všechny stejně. Nejenom pro supermarkety, ale i pro ty prodejce obuvi, popřípadě prodejce jakéhokoliv jiného zboží. Nikde nikým nebylo zatím dosud prokázáno, že by zrovna v těchto uzavřených prodejnách docházelo k velké koncentraci nakupujících, a tím i přenosu oné nákazy. Naopak velká koncentrace nakupujících je v supermarketech a vidí to každý, kdo nemá klapky na očích.

Uzavření služeb nemůže trvat věčně. Z minulého období jejich uzavření víme, že tyto služby jsou většinou stejně realizovány. Stejně jsou realizovány, ale pouze v tzv. šedé ekonomice. Mnohé služby, například pedikúru, je třeba vnímat i jako preventivně medicínskou záležitost, která může skončit až potřebou lékařského zákroku. Nechme proto živnostníky podnikat za jasně vymezených pravidel a současně přísné kontroly, včetně postihů za jejich porušování. Zvedněme úředníky, kteří za 100 % platu jsou každý druhý den na home office, a pošleme je, ať něco dělají ve prospěch tohoto státu. Pošleme je na kontroly, pošleme je mezi lidi, pošleme je tak, abychom byli schopni zabezpečit činnost obchodníků a všech služeb v této zemi.

Určitě je třeba diskutovat také o potřebě zákazu nočního vycházení. Samozřejmě chápu plně argumenty ministra zdravotnictví o té mobilitě a o tom, že je potřeba co nejvíce omezit mobilitu. Ale nezlobte se na mě, každý, kdo se projdete po městě v době nočního zákazu vycházení, uvidíte desítky a stovky lidí, kteří jsou mimo bydliště. Je v podstatě veřejným tajemstvím, že to nikdo nikdy nekontroluje. Ono totiž ani není v možnostech policie zkontrolovat informaci, kterou při případné kontrole občan sdělí: jdu z práce, jdu do práce, musím za nemocným příbuzným atd. Naši spoluobčané jsou mistři ve vymyšlení si čehokoliv. Ano, samozřejmě chápu argument pana ministra, který říká, že jde především o určitou skupinu osob, které si koupí lahvové, popřípadě jinak prodávané alkoholické nápoje a shlukují se na veřejném prostranství, kde toto popíjejí a konzumují, a máme-li zákaz nočního vycházení, že s tím policie může něco dělat. Otázka je, dělá s tím policie něco a činí se v tom něco? A pokud ano, kde ta oznámení nebo popřípadě ty věci končí?

Požadujeme po vládě proto, aby konala. Aby konala v zájmu občanů a aby pro její rozhodování v této nelehké době nebylo jen hledisko medicínské, ale i ta ostatní, která jsem zmínil. Mohlo by se lehce stát, že sice ochráníme stovky a tisíce životů z ohrožených skupin, ale doženeme k sebevraždě desítky jiných. Koho tím myslím, není snad třeba ani uvádět. KSČM proto navrhuje prodloužit nouzový stav do 14. 2. 2021 a příslib, zde veřejný příslib splnění těch tří požadavků, které jsem zde nastínil. Děkuji za pozornost a budu čekat na vyjádření buď vlády jako celku, nebo příslušného ministra. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zdeňku Ondráčkovi. Nyní je připraven k vystoupení místopředseda Poslanecké sněmovny Petr Fiala, po něm Marian Jurečka. Všichni s přednostním právem. Pane předsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, také začnu pohledem mimo zdi Poslanecké sněmovny na to, co se děje v naší zemi. V tuto chvíli, kdy my tady jednáme, tak tisíce už unavených, ale v každé minutě profesionálních zdravotníků dělají svoji práci. Většina z nich ji dělá naprosto výborně a my jsme jim samozřejmě vděční. Ve stejné

chvíli desetitisíce, možná statisíce lidí by rády dělaly svoji práci, ale nemohou. Nemohou kvůli pandemii, nemohou kvůli vládním opatřením – a my tady máme teď pracovat zejména pro ně. A pak jsou tu samozřejmě miliony lidí, kteří jsou nějakým způsobem omezeni ve svých právech, v tom, co běžně dělají ve svých zájmech, ve svých životech, a našim úkolem, proto to zmiňuji, samozřejmě je hlídat, aby nebyli omezeni ani o milimetr nebo o minutu déle, než je to nezbytné. A to je samozřejmě úkolem celé Poslanecké sněmovny, ale zvlášť je to úkolem opozice, abychom hlídali zájmy všech těchto lidí.

Práci vlády potom je přicházet sem do Poslanecké sněmovny a navrhovat postupy, které provedou naši zemi pandemií s co nejmenšími ztrátami, takové návrhy, které jsou řádně zdůvodněné, vyargumentované, přiměřené. Přiměřené a také srozumitelné. A musím konstatovat, že ten vládní návrh na prodloužení nouzového stavu tato kritéria nespĺňuje, a nespĺňuje ani jedno z těch kritérií. Podle nás není řádně zdůvodněn, není vyargumentován, nezdá se být přiměřený, a proto ho také řada našich občanů považuje za nesrozumitelný, kritizuje ho a odmítá ho, stejně jako odmítá celou řadu opatření.

Dámy a pánové, vyhlášení nouzového stavu, prodloužení nouzového stavu, to není nějaký administrativní úkol. Není to nějaké administrativní opatření, na které si máme zvyknout, a prostě to zas prodloužíme o 30 dní a o 14 dní. Tak to prostě není, nemůže to tak být, je to vážná věc a podle toho bychom k tomu měli všichni přistupovat, a nejenom my jako opozice, ale stejně tak, hlavně tak, by k tomu měla přistupovat vláda.

K dnešnímu dni, já to jenom připomenu, máme nouzový stav v naší zemi 176 dní. Dneska vláda požaduje prodloužení nouzového stavu o 30 dní, tak když to spočítáme, tak to je dohromady více než 200 dní. 200 dní za posledních 365 dní žije tato země v nouzovém stavu. A vláda přitom není schopna – a opakovaně tady žádá o prodloužení nouzového stavu – podrobně a řádně zdůvodnit, na co přesně to potřebuje. Konkrétně který úkon, které rozhodnutí, které opatření nebo co vlastně nelze učinit prostřednictvím hygieny nebo na základě dohody s kraji, proč musíme pořád dál a dál být v tom nouzovém stavu.

Já uvedu příklad. Podle krizového zákona pokud by hejtman na území svého kraje vyhlásil stav nebezpečí, tak je oprávněn nařídít např. pracovní povinnost, pracovní výpomoc nebo poskytnutí věcného prostředku pro řešení krizové situace nebo přednostní zásobování dětských, zdravotnických, sociálních zařízení a ozbrojených sil, bezpečnostních sborů nebo složek integrovaného záchranného systému podílejících se na plnění krizových opatření a v nezbytném rozsahu také prvků kritické infrastruktury. A ještě budu citovat z krizového zákona. "A také má možnost při vyhlášení stavu nebezpečí zakázat vstup, pobyt a pohyb osob na vymezeném místě nebo území." To jsou pravomoci, například to jsou pravomoci hejtmanů při vyhlášení stavu nebezpečí.

My jsme tady v minulosti uváděli řadu argumentů a kladli jsme vládě otázky, k čemu přesně ten nouzový stav je, proč to nejde bez něj, co je potřeba legislativně ošetřit. A já se na to vlastně vlády znovu ptám. Mně, ale co mně, občanům, spouště lidí, která má pochybnosti o tom, zda máme žít 200 dní v nouzovém stavu, prostě ta odpověď od vlády chybí. A dneska opět tu máme návrh, který není dostatečně zdůvodněn, vyargumentován, připadá nám nepřiměřený a nesrozumitelný.

Proto ho Občanská demokratická strana nepodpoří. A jak jsme před chvílí řekli i veřejnosti na tiskové konferenci, nepodpoří ho společně naše koalice SPOLU, tedy ODS, KDU a TOP 09. My nechceme podporovat další vládní improvizace. My nebudeme

vládě poskytovat tento bílý šek, když současně vláda není schopná, není ochotná odpovídat otázky veřejnosti a řešit ty problémy, které tady před námi na stole jsou. Zmíním jeden, a to je to, co je vlastně nejdůležitější pro zvládnutí pandemie, a to je očkování. My nemůžeme lidem omezovat práva, chcít po nich, aby to akceptovali, aby seděli doma, a přitom je nechat, aby čelili takovému zmatku a takovým problémům, které dnes s očkovaním jsou.

Chci tady znovu připomenout některé otázky, které jsme kladli, které jsou na stole, které kladou občané a na které pořád podle nás neexistuje dobrá odpověď. Když se podíváme na jakákoliv čísla, jakoukoliv srovnávací tabulku založenou na nějakých relevantních datech, tak vidíme, že s očkovaním na tom Česká republika prostě není dobře, a to může tady vykládat pan premiér nebo jiný člen vlády, co chce. To bude jak ve fotbale. Ve fotbale se prostě počítají výsledky. No tak když prohrajete 3:0, no tak prohráváte 3:0, prohráli jste 3:0, trenér nemůže říkat: my jsme hráli skvěle, vypadalo to výborně, byla to krásná hra, já jsem spokojen. Ale prostě výsledek je 3:0 a ty body jdou někomu jinému. A když se podívám na opravdu jakákoliv čísla, tak počet očkovaných lidí v České republice je výrazně nižší, výrazně nižší na počet obyvatel, než je tomu v sousedních zemích a než je tomu ve většině zemí Evropy. A to není dobře. A musíme se ptát po důvodech.

Já oceňuji to, že jsme především o tom jednali na půdě Poslanecké sněmovny, že o tom ještě budeme jednat. Oceňuji také to, že včera měla naše koalice SPOLU, předsedové a členové našeho AntiCovid týmu setkání s ministrem zdravotnictví, to jsou dobré kroky a chceme v tom pokračovat. Ale ty nezodpovězené otázky tu pořád jsou.

Za prvé – pár jich připomenu. Jak je to s tím rezervačním systémem? Minulý týden kolaboval. Je připraven opravdu na rezervaci dalších skupin? Já vím, že pan ministr měl k tomu dnes tiskovou konferenci. Abych se přiznal, nejsem z toho o moc moudřejší, než když jsem se minulý týden pokoušel zaregistrovat svoje rodiče do toho systému očkování. Je tu nějaká úprava, uvidíme. A je to taková úprava, že ten systém je opravdu připraven, aby to zvládl? Aby to zvládl trochu komfortněji a pro ty lidi přívětivěji a nějak srozumitelněji, než tomu bylo minulý týden?

Za druhé. Kdy tedy přesně dojde, jaký je výhled na očkování těch, kteří vážně chtějí být očkovaní a nepatří do těch prioritních skupin? V přílohách vládního metodického pokynu se dočteme, že k očkování ostatní populace, poslední skupina dle prioritizace, dojde v období mezi květnem 2021 a 2022. No tak lidé se ptají: A co to tedy znamená? Kdy my budeme očkovaní? Kdy se předpokládá ten konec první očkovací vlny? Myslím, že i toto by vláda měla jasně odpovědět. Nejenom nám, ale hlavně občanům. Naším prostřednictvím občanům.

Za třetí. Už teď víme, že existuje proti tomu původnímu plánu, proti té původní strategii, nějaký skluz. Mělo být do konce ledna proočkováno, naočkováno 178 tisíc obyvatel. K tomu prostě nedojde, nebude mít tolik lidí už ty dvě dávky, tak abychom mohli říct, že jsou naočkováni. Bude ten skluz dál pokračovat, nebo nebude? Upravuje se nějak ten plán? Jak to tedy bude vypadat?

Za čtvrté. Jaký je systém distribuce mezi jednotlivé kraje? Nás se opravdu ptají lidé z krajů a říkají: Jak to je? Tady přece žádná spravedlnost není. Můžete vyvrátit, že některé kraje jsou protežovány, že je do nich dodáváno více vakcín, a proč? Je to kvůli tomu, že někde je fakultní nemocnice, někde není fakultní nemocnice, má to nějaký jiný důvod? Je to podle počtu obyvatel, nebo není? Včera se objevil v médiích článek, že

střední Čechy měly snad dostat pětikrát méně vakcín, než kolik dostala Praha při stejném počtu obyvatel. No tak otázky to vyvolává. Budou ty informace o distribuci vakcín mezi kraji veřejné, nebo nebudou veřejné? Proč nejsou? Je možné tohle jednoznačně vysvětlit a vyvrátit.

Za páté. Je pravda, že nedojde k plánovému rozšíření počtu očkovacích míst, protože ty plánované počty vakcín, které měly být dodány v lednu a v únoru, ty dodávky, budou nižší, než se předpokládalo? A je to tak proto, že jsme jich málo objednali? Nebo málo objednal kraje, nebo vláda, nebo Evropská unie? Jak to tedy je?

Kolik přesně – za šesté – máme těch vakcín vlastně k dispozici? Dochází ke zpoždění dodávek? To je asi jasné, ale musíme se ptát proč.

No a za sedmé, to se vracím k tomu začátku. Ptáme se – a musíme znát odpověď, abychom to mohli napravit – proč Česká republika postupuje v očkování pomaleji než řada jiných zemí v Evropě, včetně našich sousedů, včetně Slovenska, včetně Polska, v počtu tedy očkovaných na počet obyvatel. To jsou jasná čísla. Ale my musíme vědět, proč to tak je. To není kvůli tomu, abychom na tom koupali vládu, ale prostě vláda by měla říct: stalo se toto a napravili jsme to tak a tak. Protože nemůžeme se s tím smířit. Já myslím, že nikdo z nás nechce, abychom byli na nějakém dvacátém devátém, dvacátém sedmém, ono se to každý den může trošku posouvat, ale rozhodně nejsme mezi těmi zeměmi, které by očkovaly rychle a dobrým způsobem to zvládaly.

A ještě chci zmínit jedno téma, které je klíčové, když žádáme lidi o pochopení, o výdrž, o trpělivost, a to je toto. Už tady zhruba rok jsou omezovány ekonomické aktivity, už zhruba rok se děje totéž. Bohužel to omezování ekonomických aktivit stále není úplně předvídatelné, protože to, na co jsme všichni spoléhali a od čeho jsme si slibovali tu přehlednost a srozumitelnost, a to je ten systém PES, tak ten se jednak mění, jednak se jím vlastně vláda neřídí, takže ani lidé nemohou si z toho odnést tu předvídatelnost: pět dní jsme v tomto stupni nebo jsou takováto čísla a to znamená, že..., nebo teď můžeme počítat s určitým rozvolněním. Tak to mělo být, ale tak to prostě není. Takže nikdo neví, co bude a jak to bude. A když je nějaká nová skupina postižena nebo se ukazuje, že prostě nemohou přežít ekonomicky, tak vystoupí pan vicepremiér ministr Havlíček na tiskové konferenci a řekne: a tak jsme vymysleli, že pro tento segment trhu dáme ještě tady tuhle kompenzaci, a tady to bude třicet procent, tady padesát, tady to. Je to po každé jiné, ti lidé tedy čekají, co se objeví na tiskové konferenci, a podle nás to takto nejde dělat. Ten systém podpory má spoustu chyb a my voláme po tom, abychom tady připravili, my jsme to i navrhli, dali lidem spravedlivý, předvídatelný, férový systém, aby věděli, že když přijde nějaká čtvrtá vlna covidu, nikdo si to nepřejeme, ale co víme, tak aby nemuseli čekat zase na nějakou tiskovku vlády, takový úplně seriál na pokračování, napínavý, aby nemuseli čekat, jestli na ně teď tedy přijde řada, nebo zda se na ně zase zapomnělo, a zase se to bude řešit za týden, ale aby v tom byl nějaký systém a aby ti lidé měli nějakou jistotu.

Takže pojďme to udělat společně, to nabízíme znovu, pojďme to udělat společně a přijmeme odškodňovací zákon, který takový jasný a přehledný systém nabízí, který říká těm, kterým je znemožněno podnikání, že budou mít uhrazeno 100 % fixních nákladů, těm, kteří jsou omezeni v podnikání, těm odškodňovací zákon jasně říká, že budou mít 50 % fixních nákladů, je to jednoduché, srozumitelné, dává to lidem jistotu. To je strašně důležité. A dává to také nebo posiluje to také důvěru ve stát. Když dojde k takové situaci, že bude muset moje služba, moje podnikání být omezeno, tak mám jistotu, že mně stát zaplatí tyto a tyto náklady a já mohu přežít. To je mnohem lepší, věřte mi, dámy

a pánové, že to je mnohem lepší než takové to: teď nás napadlo, že ještě bychom měli kompenzovat tamhleto vlekařům, a teď jsme zavřeli tohle, tak musíme udělat tento a tento program. Je to zbytečně složité, komplikované. Pojdme se věnovat odškodňovacímu zákonu, pojdme ho společně vylepšit, pojdme ho přijmout a dejme lidem jistotu.

Nemůžeme ale pokračovat jenom v tom, že se budou dávat kompenzace a bude se poskytovat podpora. Je potřeba také odpouštět, je potřeba deregulovat, je potřeba zbavovat podnikatele byrokratické zátěže. Jednoduchý návrh: pojdme obnovit Antivirus C. Osvědčilo se to v první vlně. Malé firmy potřebují, aby měly finanční prostředky. Tak jim je nechme, odpuštěme sociální odvody z mezd zaměstnanců aspoň za první čtvrtletí letošního roku. Bude to velká pomoc. Je to jednoduché, fungovalo to, tak se k tomu vraťme. Stejně tak fungovalo prominutí zdravotních a sociálních odvodů pro osoby samostatně výdělečně činné. Prostě to zopakujeme, udělejme to na nějakou dobu. To jsou také nástroje, které se osvědčily a které jsou určitě účinné a dají podnikatelům, zvláště menším, nějakou jistotu, šanci na přežití a také naději a důvěru ve stát.

Dámy a pánové, svoje vystoupení jsem začal zdravotníky. Připomenutím jejich těžké práce a vyčerpání a únavy, když té krizi čelí už měsíce a čelí jí denně. Říkal jsem, že jsme jim všichni vděční. Mluvil jsem o těch, na které dopadají ta ekonomická opatření, a mluvil jsem vlastně o všech, kteří už jsou unavení, a každý z nás má nějaké omezení ve svém životě, tak na ty lidi všechny myslíme a udělejme tu práci, kterou máme udělat, pořádně. A to podle mě znamená: Odpovězme lidem na otázky, které se týkají očkování, protože jedině očkování tuto krizi ukončí, jedině očkování umožní, aby si zdravotníci oddechli, abychom se všichni, abychom se všichni mohli vrátit k normálnímu režimu, k normálnímu životu. A udělat svou práci pořádně také vedle očkování znamená, abychom lidem, kteří svoji práci teď nemohou dělat, dali spravedlivý, předvídatelný, férový systém odškodňování. A to prostě udělat můžeme. A my, opozice, naše koalice SPOLU, v tom nabízíme vládě své zkušenosti, své znalosti a svou spolupráci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Petru Fialovi. Nyní vystoupí s přednostním právem pan předseda Marian Jurečka. Připraví se ministr kultury Lubomír Zaorálek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové – a chtěl jsem říct: vážený pane premiére, vážená paní vicepremiérko, vážený pane vicepremiére Havlíčku. Děkuji, že tady jsou aspoň dva ministři vlády, pan ministr zdravotnictví a pan ministr kultury. Ale já bych čekal, že tady budou lidé, jako je premiér a jeho vicepremiéři, protože to téma, o kterém dneska tady jednáme, byť tady někteří poslanci vrtí hlavou, se netýká jenom ochrany zdraví lidí, ale otázka prodlužování stavu nouze má obrovské dopady na ekonomiku, na běžné, denní životy rodičů, rodin, na otázku živobytí lidí v České republice. A mě mrzí, že tady tito kolegové z vlády nejsou, jako kdyby je to nezajímalo, protože mám i věci, nejenom já, ale i ostatní, kteří tady vystupovali, které by bylo dobré, aby tito kolegové slyšeli a aby na ně reagovali. Já si velmi vážím toho, že včera se s námi sešel pan ministr Blatný. Ale když jsme s ním mluvili i o konkrétních věcech, které bychom my ze strany opozičních stran chtěli, aby

vláda třeba změnila, upravila, tak on třeba vlastně řekl: já vám rozumím, ale v zásadě já to nejsem schopen ovlivnit nebo prosadit, to je také na ostatních členech vlády.

A my si musíme uvědomit, že nás každý den lockdownu stojí zhruba kolem jedné a půl miliardy korun, kterou budeme muset všichni zaplatit v rámci dluhu, který vytváříme. A pro KDU-ČSL jsou na prvním místě ochrana života lidí, života jako takového, jeho kvality, jeho délky, ale také života, který má perspektivu v tom, že člověk je schopen zabezpečit své vlastní potřeby, uživit se, uživit své děti, své manželky a manželky, partnery, partnerky, to všechno je součástí života, který má mít nějakou kvalitu, perspektivu, naději, radost. A jestliže tady rozhodujeme o tom, jestli to prodloužíme, tak nedáváme prostor jenom vládě k tomu, aby vláda mohla dělat opatření, která jsou dnes veskrze omezující. Ano, s tím účelem, kterému já rozumím, ochrana lidí před dalším a dalším šířením covidu. Ale zároveň tím potvrzujeme nastavená pravidla forem kompenzací a podpory těch, kteří jsou těmito opatřeními dotčeni. A to je ten velký problém, který já tady i jako KDU-ČSL máme, že pravidla pro tu pomoc, pro to odškodnění, pro tu kompenzaci bohužel, bohužel nejsou nastavena tak, aby dokázala podpořit všechny lidi, kteří přicházejí o své příjmy. A já se některých konkrétních příkladů tady dotknu.

Myslím si, že to není tak, že by většina lidí chtěla obcházet opatření vlády, že by tady občané České republiky ve většině chtěli švejkovat a tu chodit na sever, tu chodit na jih a podobně. Ale to, že dochází k stále většímu a většímu nedodržování opatření, je dáno zoufalou situací těch lidí, kteří se v té situaci životně nacházejí. Mně se ozývají desítky lidí, kteří říkají: My máme obrovský strach, že se dostaneme do situace, že budeme muset být v karanténě nebo s nemocí covid budeme vytrasováni, a nám se propadnou příjmy zhruba o 40 %. Je tady na nás tlak i ze strany zaměstnavatelů, nadřízených, abychom do té práce chodili, dokud to jde, abychom nevytrasovali nikoho ze svých kolegů, protože to znamená nejenom propad životních příjmů těch lidí a jejich rodin, a dost často se dostávají do situace, která hraničí potom s dluhovou pastí, s exekucí a ztrátou bydlení. Ale je tady tlak i těch firem, které nesou náklady na ty své zaměstnance, kteří jsou na té nemocenské. A kdyby tady vláda změnila tento přístup a řekla "lidi, když budete vytrasováni, budete doma v karanténě, my vám pomůžeme" a kdyby řekla zaměstnavatelům "když vaši zaměstnanci nepřijdou do práce, protože se chovají zodpovědně vůči sobě a svému okolí, my vám také pomůžeme", tak by se mnoho věcí v této pandemické situaci změnilo a bylo by to za daleko nižší náklady, než nám nese ten kompletní lockdown, ve kterém jsme. To je úvaha, myslím si, že většiny rozumných lidí, i těch, kteří asi sledují naše vystoupení v Poslanecké sněmovně.

Já řeknu pár konkrétních bílých míst na mapě, která do tohoto týdne byla anebo ještě stále jsou. Od října měli nulovou podporu ti živnostníci, kteří řádně do té doby podnikali, někdy v minulosti se dostali do procesu oddlužení a řádně platili i to, co jim soud uložil v rámci procesu oddlužení. Těmto lidem vláda svým opatřením nepřiznala kompenzační bonus a nechala je tři měsíce ve štychu. Paní ministryně, když jsem tady ten návrh navrhoval na začátku prosince, ať to těm lidem umožníme, aby dostávali kompenzační bonus, aby byl možný souběh kompenzačního bonusu, tak používala jako silný argument, že to konzultovala s Evropskou komisí a že Evropská komise jí řekla, že to zatím udělat nemůžeme.

To je brutální kontrast s tím, co se tady stalo v této Sněmovně včera. Včera tady prošel zákon, o kterém jasně víme – novela zákona o potravinách –, že je to rozpor se základním evropským právem. To paní ministryni a členům vlády nevadilo. Ale

argumentovat, že nepomůže vláda desítkám tisíců lidí, kteří poctivě platili své závazky v rámci procesu oddlužení, vláda jim zavřela jejich podnikání, tak to tady paní ministryně bude argumentovat Evropskou komisí? Evropská komise, jenom připomenu, že k tomu dala souhlas, takže kompenzace pro ty, kteří jsou v procesu oddlužení, bude možná. Tento týden se to tady projednalo. Ale trvalo se dva měsíce. Přijde vám to normální? A ti lidé měli žít z čeho? Kam ti lidé šli, když neměli kolem sebe v rodině nikoho, kdo by jim půjčil? A to mně vadí, že chybí ta profesionalita, odvaha a lidskost té vlády, aby si zmapovala tato vláda ta bílá místa na mapě, a my jako opoziční strany na to upozorňujeme, dáváme ty legislativní návrhy.

A když jsem u těch legislativních návrhů, tak pan ministr Havlíček minulý týden říkal, že opozice nic nedělá, jenom kritizuje. Já tady zmíním, protože máme AntiCovid tým, každý týden projednáváme výstupy, například kolega z opozice Dominik Feri upozornil na úplně zoufalý informační web vlády, který on s týmem dobrovolníků za 14 dnů dokázal nadesignovat a postavit – na to je opozice dobrá. Ale speciálně pro pana ministra Havlíčka, pro pana premiéra, kteří tady nejsou, bohužel, jsem připravil výčet toho, co udělali poslanci a senátoři za KDU-ČSL za posledních 10 měsíců, a vzal jsem jenom návrhy, které se týkají covidu.

Takže pane nepřítomný vicepremiére Havlíčku a pane nepřítomný premiére, za KDU-ČSL je to 103 – 103 pozměňujících návrhů, z nichž některé měly to štěstí, že prošly hned napoprvé, ale bohužel mnoho z nich bylo smeteno pod stůl, protože to byl přece návrh opozice, a vládní koalice po měsících či dvou vyhodnotí, že to umí udělat nejlépe, tak ta stejná myšlenka, ten stejný text se překopíruje a stane se to vládním návrhem, nebo vládním návrhem koaličního poslance. A pak je třetí kategorie, která stále ještě čeká, a já o ní ještě budu mluvit, na to, aby se podařila ta kategorie vyřešit. Mně ve finále nevádí, že námět opozice vezme koalice a uvede ho do praxe. Mě jenom mrzí, že pro ty lidi, kteří jsou v tom obrovském průšvihy, to někdy trvá měsíc, někdy dva, někdy tři, a u některých případů možná vůbec.

Takže já jsem tady mluvil o těch, kteří jsou v procesu oddlužení. Dobře, po dvou měsících se podařilo. Pak tady zmíním speciální kategorii, která se týká desetitisíců živnostníků, to jsou ti, kteří nemají provozovnu, nebo někteří, protože ztratili od října možnost vydělávat a mít příjem, tak tu provozovnu zrušili. Představte si, ejhle, pokyn vlády a metodický pokyn Ministerstva financí říká: živnostník bez provozovny, tak tomu kompenzační bonus nedáme. Mám bohužel opět stovky případů lidí, kteří se na mě obrazejí, že to zkusili, podali tu žádost, a k dnešnímu dni, v polovině ledna, nemají žádnou odpověď, žádné vypořádání. Tito lidé tři měsíce nemají příjem kvůli rozhodnutí vlády, kvůli covidu, ale bohužel nemají ani to řešení. Nemají tu naději. Takže opět tady v tomto souhrnu pozměňujících návrhů pro vládu máme i ten konkrétní návrh, jak pomoci živnostníkům, kteří nemají provozovnu, ale nemůžou z důvodu rozhodnutí a opatření vlády podnikat, nemají žádný příjem oni ani jejich rodiny, ale prostě vláda se s nimi nepáře. Takže říkám to proto, abych upozornil na tu opravdu zoufalou situaci těch rodin. Jenom připomenu, ještě ten živnostník, co nemá tu provozovnu, nemá ten kompetenční bonus, tak stát mu říká v této druhé vlně, na rozdíl od té první: ale přes to všechno zaplatíš minimální odvody. Přes to všechno – tady je pan ministr kultury – přes to všechno ten umělec těch 5 000 korun musí odvést. A těch kategorií, i těch uměleckých profesí, které se týkají Ministerstva kultury, které jsou v téhle situaci, není rozhodně málo.

A uvedu ještě jeden příklad – zoufalý – z minulého týdne, který se týká provozovatelů autobusů. Volala mi paní, která říká: Máme rodinnou firmu, 30 let ji budoval náš táta, dostali jsme se na nějakých 15 autobusů, děláme poctivě ve svém regionu dopravu především pro školy, školky, výlety, ročně jsme měli příjem zhruba 20, 24 milionů korun. Teď nám přišlo zhruba 2,5 milionu korun kompenzace, o které bombasticky mluvil pan vicepremiér Havlíček, jako že je to úžasná kompenzace pro ty lidi. Je to nedostatečné. A to je ta věc, která ty lidi žene do zoufalé situace. Ta paní říkala: To, že o ty autobusy přijdeme, že nám to leasingovky seberou, ty, které máme v leasingu, to není to nejhorší. Ale nejhorší je, že většina živnostníků – a já to znám, protože jsem 12 let živnostník byl, než jsem přišel tady do Poslanecké sněmovny, a stále se doma o volném čase živím rukama – tak většina těch lidí za těmi úvěry má směnky, a ty bankovní a leasingové společnosti takhle přijdou a řeknou: bereme si to, bereme si i váš dům, váš byt, vaši střechu nad hlavou, váš domov. To je opět ten zoufalý stav, ve kterém ti lidé jsou a proč říkají: něco s tím dělejte.

Takže buďto, vládo, prosím pěkně, dejte dostatečné kompenzace, nežeňte ty lidi do této situace, anebo musíte zvážit, jestli v takové situaci ten nouzový stav je udržitelný dále.

Co navrhujeme, ať jsem konstruktivní. Prosím pěkně, zvyšte kompenzační bonus na 20 000. My ten návrh jako KDU-ČSL opakovaně předkládáme, bude tady znovu předložen. Proč? Protože v jarní vlně byl kompenzační bonus 15 000, ale neodvádělo se z něj sociální a zdravotní, to bylo odpuštěno. Teď je kompenzační bonus sice také 15 000, ale odvádí se sociální a zdravotní. To znamená, pro toho živnostníka je to čistého 10 000. Zkuste si, členové vlády, mít zavřenou živnost, doma mít třeba manželku na mateřské, rodičovské, doma dvě děti a využít z 10 000.

Potom prosím pěkně, na přechodnou dobu, tak jako v první vlně, udělejte, vládo, prominutí odvodů. Prosím pěkně, dotáhněme odškodňovací zákon, už o něm byla řeč, ať jsou tady předvídatelná, čitelná a jasně nastavená pravidla pro to, když se něco takového stane dnes i v budoucnu, co ti lidé mohou od státu očekávat. A prosím pěkně – není tady ministr vnitra, toho o to prosíme už půl roku, o prázdninách o tom hodně mluvil, mluvil o novele krizového zákona – dotáhněte, vládo, novelu krizového zákona, protože tam byla možnost, že by tady nebyl stav nouze, tak jak je dnes, ale byl by stav nebezpečí s jinými parametry a za jiných podmínek by mohl tady mohl fungovat v dobách pandemie. Protože současný stav nouze je de facto projektován na válečný stav, ale ne na pandemii. My jsme jako opoziční strany řekli, že jsme připraveni na maximální součinnost, aby takovýto zákon prošel ve velmi krátké době.

A potom prosím ještě jednu věc, a já jsme to tady říkal už asi před měsícem a půl a obracel jsem se na pana premiéra i na ministra zdravotnictví. Prosím pěkně, dotáhněte, dořešte situaci mediků, kterým byla uložena pracovní povinnost. To, že ministryně financí řekla, že teda ty daně nakonec platit nemusí, ale ministryně práce a sociálních věcí stále neví, jestli tedy to sociální mají platit. A vás, pane ministře žádám, dořešte s kolegy, jestli mají platit i zdravotní.

A ještě jednu věc, na kterou mě upozornily rodiny třeba vícečetné, které mají takového medika, kterému byla uložena pracovní povinnost, dostal odměnu, tak o pár stovek korun se přehouply nad limit, pro který nedostanou násobně větší částku v rámci sociální podpory. Je to absurdní, ale je to tak. Prosím pěkně změňte i tohle. Velmi o to prosím za tyto lidi.

Díky za to, že někteří z členů vlády s námi začínáte komunikovat. Jak jsem tady hovořil o tom, že máme AntiCovid tým odborníků, kteří se snaží přicházet s konstruktivními, smysluplnými, návrhy, jak odstraňovat bílá místa na mapě toho systému, jak ten systém vylepšovat, tak prosím i ostatní členy vlády, udělejte si čas jednou za měsíc na hodinu, hodinu a půl, videokonferenčně, proberte s námi tyto podněty. Fakt to není čas ztracený, ale myslím si, že je to čas důležitý. A každý rozumný politik, manažer umí naslouchat, umí přijímat kritickou zpětnou vazbu, protože jediné tehdy se dokáže zlepšovat. Pokud není zaslepený.

Mluvíli jsme také hodně o očkování. Já jenom řeknu k očkování. Náš hejtman na jižní Moravě ukázal včera, že lze očkovat lidi přímo v terénu, že nemusíme ty lidi nad 80 let hnát do složitého systému registrací, že tu běžnou obec ten praktik zvládne v pohodě za jeden den. Pojďte tento koncept rozvíjet. Chápu, že je tady problém u výrobce vakcín, ale myslím si, že je to ukázka, jak ty lidi nemusí dostávat do systému PINů a jestli PINy nepřišly a jestli někdo PIN dal, anebo nePINdal. Tak prosím vás pěkně, zkuste se normálně lidsky na to podívat touhle cestou, kterou hejtmani ukazují, že to jde.

Díky za to, že se zjednodušila registrace. Zavnal jsem to, že už dneska ten systém bude moci ty lidi oslovovat. Ale prosím pana ministra, nabízejte tam pro ty lidi to nejbližší místo registrace. Mám informace, že ten systém zatím nepracuje s bydlištěm a s nejbližším očkovacím centrem, takže ty lidi to honí přes půl kraje nebo na úplně druhou stranu kraje. Zkuste pracovat i s touhle věcí, aby to ten člověk měl co nejbližší k místu trvalého bydliště.

Dořešte i otázku očkovacího průkazu a toho, jakým způsobem budeme třeba elektronicky přes mobil schopni jednoduše potom vykázat v těch příštích měsících, kdo to očkování má, kdo ho nemá. Protože i to bude důležité, za pár měsíců se na to dostane debata. Až se budou rozvolňovat ta opatření, ať je tohle je také dořešené, když už se to tady dělá.

A co jsem prosil velmi včera, děkuji také za ten příslib, aby se tady udělalo rovnoměrné rozdělování vakcín do krajů. Protože je obrovský rozdíl v proočkovánosti v Praze, kde máme ten podíl zhruba 2,7 % populace, anebo v Pardubickém kraji, kde je to zhruba 0,4 %. To jsou data dva dny zpátky stará, ta aktuální ze věřejška nemám. Ale jsem rád, že i toto pan ministr naznal, že je potřeba napravit, aby tady bylo opravdu plošné, férové, spravedlivé, distribuování vakcíny do krajů.

A úplně v závěru – už se blíží do konce – prosím pěkně takové ty normální lidské věci zkuste vnímat. Protože ta absurdita s tím, že se povolí takzvaný nákup dětského oblečení a obuvi. Prosím pěkně, jestli to někdo z členů vlády umíte obhájit, přijít sem a říct definici dětského oblečení a dětské obuvi. Já jsem táta pěti dětí. A moji tři starší kluci mají buď stejnou velikost boty, nebo větší. Jak ty boty máme jít nakoupit? Co je ta dětská kategorie? Je to ještě do 40 velikosti boty, nebo nad 40? Co ti, kteří mají 45, 46? To sem vůbec nepatří, na tu debatu do Sněmovny. Protože normálně by tohle ta vláda vyřešila, než takového rozhodnutí vydá. Ale protože se to stalo, tak nám ti rodiče píší. A je to fakt na palici, jak se lidově říká. Tak s tím něco udělejte. Vyřešte to, ať prostě v zimním období můžeme normálně nakupovat oblečení, když se někomu něco rozbije, potřebuje opravit, potřebuje vyměnit, tak aby tu možnost měl.

Takže tolik asi v závěru. Musím říct, že nemám radost, že jsem musel dát takový výčet věcí, které v praxi nefungují ideálně, fungují špatně nebo se na skupiny lidí zapomnělo. A pokud jde o to rozhodnutí, jaké z toho plyne k hlasování při dnešním

prodlužování stavu nouze, tak musím říct, že opakovaně za poslední dny jsme žádali vládu, především premiéra, aby s námi byl ochoten jednat, aby byl schopen říci vůči skupinám lidí, kteří jsou nedostatečně kompenzováni, že ta vláda ten přístup změní. Bohužel nic takového jsme neslyšeli, proto my to prodloužení stavu za KDU-ČSL podpořit nemůžeme. Díky za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan ministr Lubomír Zaorálek, připraví se pan předseda KSČM Vojtěch Filip. Prosim máte slovo.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dámy a pánové, kolegové, rád bych zareagoval na poslední vystoupení. Pan předseda Jurečka říká, že bychom měli myslet na ty normální lidské věci. No, mně zrovna teď jako normální lidské připadá, že potřebujeme prodloužit ten nouzový stav. To, co mi na tom připadá normálně lidské, je to, že hlavní důvod, proč to potřebujeme, je to, že nám nemocnice se nafukují, nebo spíš že se nám nemocnice nenafukují, ale přicházejí do nich další pacienti. Že v řadě těch nemocnic ta situace je na hraně, že nám počty pacientů navzdory tomu, že jsme v pátém stupni, neklesají tak rychle, jak bychom si přáli, a že nám stále hrozí v těch nejbližších týdnech, že se dostaneme na hranu, nebo dokonce za ni. Dokonce pan předseda Fiala tady třikrát zmiňoval zdravotníky a říká, že vnímá tu práci, kterou v těch nemocnicích dělají. No, to bylo pěkné, že to tady pořád opakoval, jak je to teď těžké v řadě nemocnic. Ale já vás ujišťuji, že úplně nejlepší by bylo, kdybyste dnes nám pomohli s tím nouzovým stavem, protože já si úplně normálně lidsky neumím představit, jak bychom to zvládali, jak bychom čelili tomu dalšímu náporu, pokud nám tento nástroj vezmete.

Víte, mně připadá, že je to takové kuriózní. Pan předseda Jurečka říká, že ten náš současný nouzový stav není dělaný na pandemii. No, přátelé, ty nouzové stavy, které se přijímají dneska v celé řadě zemí Evropy, tak skoro žádný z nich, nebo určitě žádný z nich není dělaný na pandemii. Protože vlastně v žádné zemi se s tímto typem krizové situace nepočítalo. Takže vlastně i ony používají zákony, které jsou často připravované a byly formulované pro něco jiného. A přesto je přijímají, protože není čas psát nové zákony.

Dneska v těch vystoupeních často zaznívá právě vazba na tu legislativu. My můžeme na ní pracovat, ale to není věc, kterou zvládneme snadno. Přijmout nový krizový zákon, udělat ústavní změny, všechno to prostě postavit tak, aby to odpovídalo té situaci, to není jednoduchá věc. Máme tady dvě komory. I když si to zkrátíme, tak je to poměrně velmi obtížná matérie.

Když se tady říká, že máme udělat jeden odškodňovací zákon. Chápete? My chceme nouzový stav kvůli tomu, jaká je situace v nemocnicích, a vy mluvíte o zákonech. Vy říkáte odškodňovací zákon. Samozřejmě že v březnu minulého roku nikdo netušil, že bude třeba celou tu věc pojednávat později takto komplexně a systematicky. Ale dneska to nejde tak jednoduše dohnat. Protože ani v jiných zemích dneska nedělají globálně nové zákony. Tak jak to prostě začali dělat, tak připravení nových zákonů by možná celou situaci ještě zkomplikovalo. To přece není jednoduchá debata. Legitimní je o tom mluvit, to nezpochybnuji, jenom říkám, že to není tak jednoduché. A v situaci, kdy teď ta situace se nevyvíjí dobře, my potřebujeme nouzový stav, i ten, tak jak ho máme nyní napsaný. Tak do toho dávat tady ty návrhy nových zákonů a práce na nich, to je sice pěkné, ale podle mě to neodpovídá tomu, co se normálně lidsky u nás děje.

Já vám něco řeknu. Když se podíváte do ostatních parlamentů v Evropě, tak člověk je překvapený, jak ty debaty jsou tam podobné. Teď jsem sledoval – Matteo Renzi. Matteo Renzi v italském parlamentu říká vládě toto: "Vláda neodpovídá na otázky, které lid klade, ale italský lid potřebuje slyšet odpovědi na ty otázky." A protože je vláda není schopna dát, tak má vláda odejít. Dokonce se hlasovalo o důvěře, ale vláda to, myslím nějak transformovaná, ustála. V Holandsku vláda, jak víte, odešla. Takle situace prostě, tyhle debaty jsou jakoby přes kopírák, velmi podobné.

Ale já si myslím, že to ohánění se lidem nebývá přesné. Jako si myslím, že italský lid neklade ty otázky, tak jak to říká Matteo Renzi, tak si myslím, že ani nemá pravdu předseda Petr Fiala, když tady řekl, že spouště lidí dnes vadí to, že tady musí žít 200 dní v nouzovém stavu. Já si myslím, že lidem vadí úplně jiné věci. Oni ani nevědí, co to je legislativní většina, že se nezabývá tím, co to je nouzový stav. Lidem vadí ta situace, ta nejistota, ty nemocnice, to, že musí chodit s rouškami. Tohle jim vadí. Ale že by diskutovali nouzový stav a to, jestli je ho potřeba, nebo ne, to si myslím, že není předmětem normální lidské debaty. To je falešný problém. Prostě takhle věta pana Fialy, že prostě spouště lidí vadí 200 dní v nouzovém stavu, je zhruba stejně pravdivá jako věta Mattea Renziho, že lid italský chce otázky, na které nedostává odpovědi, a proto je vláda k ničemu. Tyhle otázky, tyhle odpovědi dneska nemá vlastně žádná vláda.

Vy tady opakujete, že ministr zdravotnictví, anebo že vůbec vláda není schopna předvídat, že pro řadu lidí se dneska přesně neví, co bude za měsíc. A ptáte se tedy ministra zdravotnictví, aby to pravděpodobně namaloval nějak přesněji. Obávám se, že on toho nebude dneska schopen. On nebude schopen vám říci, co bude za měsíc, co bude za dva měsíce. Žádná vláda, ani kdyby tady byla, dovolím si tvrdit, by nebyla zřejmě schopna dát více jistoty lidem v této zemi, stejně jako to není schopna dát ani v Itálii, ani v těch dalších zemích. To je bohužel situace, ve které jsme, nový typ nejistoty, ve kterém se pohybujeme. A je to těžké pro asi všechny vlády. A dokonce si vezměte, že i státy, o kterých si myslíme, že jsou velmi efektivně spravované a které jsou velmi konsolidované z hlediska administrativy, jako Švédsko a podobně, tak ty vlády jsou často taky v situaci, kdy se omlouvají lidem za to, jak se jim nedaří, jak nedokážou odhadnout situaci a jak se dopouštějí chyb. Protože je pravda, že se jich dopouštějí všichni, protože jsme před měsícem nevěděli, co bude dnes, nevěděli jsme o britské mutaci a brazilské mutaci, nevěděli jsme ještě před nedávnem o tom, jak je to vážné. Ta situace se takhle mění za pochodu.

Takže mně normálně lidsky připadá, že v této chvíli by tady ani neměla být nějak velká bariéra mezi opozicí a koalicí, protože jsme v tom skutečně všichni, a že by tady vlastně měla vznikat spíše dohoda. A jakkoliv řadu těch věcí, které jste zmínili, je třeba diskutovat, tak je jich tady dneska na tom stole příliš mnoho, protože těch věcí je moc. Legislativa se nedá upravovat tak rychle, ani to není tak jednoduché, abychom neudělali víc chyb než užítku. Ale to, co teď potřebujeme, je prostě prodloužit ten nouzový stav z důvodů jednoduchých, praktických, které tady byly víckrát vyjmenovány. Já znám některé vaše výhrady, vím, že někteří mluvíte o výběrových řízeních a jiných věcech. Není to ideální a asi nejsme schopni tohle všechno okamžitě napravit, nejsme schopni splnit tady všechny tyhle požadavky, a přesto potřebujeme ten nouzový stav.

A také se mi nelíbí jedna věc. Mně se nelíbí – já si cením těch, kteří jsou ochotni se s vládou bavit z opozice, nebo kdokoliv, to si myslím, že je správné pochopení té situace, ale nemělo by to být dneska něco za něco: my vám odhlasujeme nouzový stav a vy nám za to uděláte nějaké. Cením si i debat, říkám, s každou stranou a jsem rád, že komunisté

se o tom s vládou baví, ale já nevím, jestli vám dnes může ministr říci, že on zítra uvolní skiareály a že zítra pustí do školy. Rozumíte? Já to říkám za něj. Mně připadá, že je pro něj těžké takovéto sliby dávat. Jak on může dneska říci, kde budeme za čtrnáct dní? Rozumíte, tenhle typ obchodu – vy akceptujete, my vám odhlasujeme nouzový stav a vy nám slíbíte, že něco za čtrnáct dní uděláte – mně připadá, že to také není typ debaty, který se tady dá dneska vést, a neodpovídá to té situaci. Měli bychom se dohodnout, protože, opakují, v něčem to dneska není o opozici a koalici, protože by to bylo těžké pro každého. A nikdo nemá patent. Dneska říkat, jak se to dá dělat, je lehké, ale je těžké to v kterékoliv zemi zvládnout a měli bychom spíš hledat nějakou cestu, na které se dohodneme. Ale nemyslím si, že dneska by ta dohoda měla být taková, že vláda něco prostě naslibuje, protože vlastně ani vláda nemůže stoprocentně vědět, jaká budou čísla za dva týdny, my nebudeme vědět, v jaké budeme situaci, a bude se rozhodovat. Budeme se teď bavit o tom, jak se situace vyvíjí tento týden, tak se o tom budeme bavit za čtrnáct dní a nikdo vám nemůže dát garance toho, co můžeme udělat na začátku února nebo v polovině února. Proto si myslím, že i tento typ závazku, nebo obchodu, dneska není vhodný.

Já vím, že ta debata je nutná a potřebná, ale v téhle debatě dnes vlastně nikdo nemá patent na to, aby znal cestu. Vláda ji hledá, ale dneska má jednotný názor na to, že potřebuje nouzový stav, stejně jako máme a hledáme jednotný názor na to, jaké režimy budeme v této zemi vytvářet. A aspoň jakousi představu o tom, jak se bude vláda chovat, budeme lidem dávat, ale nejsme schopni dát dneska absolutní jistotu a nejsme schopni ani dneska tak snadno slibovat. To by nebylo asi ani poctivé.

Takže děkuji za řadu připomínek, které tady zaznívají, ale domnívám se, že řada z nich se nedá splnit a neměly by být dávány jako podmínka za nouzový stav. Ten potřebujeme ne kvůli sobě, ten prostě potřebujeme dneska především kvůli těm nemocnicím, kvůli zdravotníkům, protože když se situace zvrtně, tak to začne v těch nemocnicích přetékát a dostaneme se za hranu. To je vážná situace a tomu by měl odpovídat i ten výsledek té dnešní debaty. Vláda v tomhle potřebuje pomoc. Já všechny, opozici, všechny v této Sněmovně o tu pomoc prosím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Nyní vystoupí pan předseda Vojtěch Filip, připraví se pan ministr Jan Blatný. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, já budu stručný, doplním jen stanovisko klubu KSČM, které přednesl Zdeněk Ondráček, a to z toho důvodu, že jsem přesvědčen, a o mně jistě nikdo nepochybuje, že nejsem liberál ani žádný neoliberální politik a že k té neoliberální politice mám velké výhrady, přesto se dívím těm, kteří tady jako neoliberálové říkají, že je možné využívat jenom vakcíny, které schválí Evropská unie. Zdeněk Ondráček už tady řekl a já to tedy chci zopakovat, my máme Státní úřad pro kontrolu léčiv. Já nezpochybňuji, že je často výhodnější používat jednotnou evropskou metodu a jednotný postup v Evropě v sedmadvacítce, ale na druhou stranu si musíme říct, co chceme, jestli chceme rychle naočkovat, a říkala to řada mých předřečníků, předsedů politických stran, a jestliže chceme rychle naočkovat, tak nemůžeme říkat, že budeme používat jednu vakcínu. A jestliže se rozhodnou, například Stát Izrael, že chce proočkovat svoje občany, jestliže se rozhodli v Maďarsku, jestliže se rozhodli v Saúdské Arábii, abych vyjmenoval

jaksi ty státy, kde se to odehrálo, tak vždycky věděli, že největší problém proočkování společnosti je množství vakcíny.

Já mám ten vládní materiál a chápu, že těch 11 000 dávek bychom měli celkem někdy na konci června, a to jenom možná, protože firma Pfizer oznámila další snížení dodávek pro Českou republiku. A proto jsem začal tím, že nejsem liberál. A přestože nejsem liberál, souhlasím s tím, že je potřeba diverzifikovat ty zdroje, že je potřeba jednat, že nemůžeme čekat, jestli si někdo někde nechá zaregistrovat u evropské agentury další vakcínu. Buď ta vakcína ve světě funguje, a my na to máme samostatný úřad, Státní úřad pro kontrolu léčiv, a začneme tam dělat a sami samozřejmě na jednání Evropské rady, ať už na úrovni premiérů, nebo na úrovni ministrů zdravotnictví, nebo na úrovni krizových štábů budeme prosazovat to, aby Česká republika, my sami za sebe, a Evropa tedy za celou Evropu, abychom byli schopni vakcínu nejen kupovat, ale například ji i společně vyrábět. A teď je jedno, jestli bude rychlejší Pfizer, nebo Moderna, nebo jestli bude rychlejší AstraZeneca, CuraVac, Johnson a Johnson, Sanofi Pasteur, Novavax. Já nepreferuji žádného výrobce, ale říkám zcela na rovinu, jestliže nebudeme ochotni jednat o tom, jak rychle nakoupit, tak zapomeňte na to, že tady můžeme mluvit vůbec o tom, že lze rychleji proočkovat českou společnost. To prostě nejde. Musíme si vybrat, nemůžeme si lhát sami sobě. Nemůžeme říkat: ano, bude to tehdy a tehdy, ale my budeme čekat, až nám Pfizer dodá, až začne dodávat normálně a nebude nám zkracovat dodávky. To prostě nejde. Musíme si říct na rovinu, jestliže něco chceme, jak toho dosáhnout.

Ano, model, který přijalo Maďarsko, je v podstatě pro nás použitelný. Navíc je to náš téměř sousední stát a samozřejmě je to náš partner ve skupině V4. A já nejsem přesvědčen o tom, že si můžeme sami sobě dovolit lhát a že můžeme říkat dobře, tak to půjde rychleji. Nepůjde to rychleji. A jestliže chceme řešit tu situaci, tak samozřejmě je potřeba, abychom se nejdříve postarali o vlastní občany. To je jedna věc.

Druhá věc je, kterou tady zpochybnil pan ministr kultury, jestli můžeme, nebo nemůžeme říct, jestli otevřeme školy nebo lyžařská střediska nebo nějaké služby. Prosím, já mám velkou důvěru, velkou důvěru v Krajskou hygienickou stanici v Českých Budějovicích, v její vedení a v její schopnosti. Kdykoli jsem se na ně obrátil, jsem zjistil, jakým způsobem je schopna tato služba zajistit manuál pro toho, kdo chce i za tohoto stavu realizovat nějakou konkrétní věc. A jestli to je otevření lyžařského střediska, i tam lze udělat manuál. Jestli to je otevření škol, i tam je to možné. Ale musíme mít vůli. Já musím říct, že jsem byl maximálně spokojen s tím, jak proběhlo mistrovství republiky v cyklokrosu v Táboře. A ten manuál pro samotné to mistrovství dělala Krajská hygienická stanice v Českých Budějovicích. Paní docentka Kotrbová je odborník, je to epidemiolog, který má na to nejen vzdělání, schopnosti, ale i organizační talent na to, aby to dokázal. A já nechápu, proč bychom měli všechno řešit centrálně, když to můžeme řešit na úrovni krajů, když tady na to máme orgány, které mohou i s dopadem té odpovědnosti na ně řešit to ve prospěch toho, abychom nemluvili o lockdownu, jak se teď moderně říká, tedy o uzavření ekonomiky, ale o tom, že tu konkrétní složitou hygienickou situaci budeme zvládat. To je péče odpovědnost naší práce.

Zdeněk Ondráček řekl, že naší odpovědností je přijmout ty zákony, dokonce jeden tady leží téměř rok, abychom byli schopni krizovou situaci zvládat lépe, aby to bylo podle zákona v mezích toho, jak se mají lidé chovat. Ale nelze to řešit ze dne na den. Je třeba to řešit systematicky tak, abychom byli schopni těm lidem odpovídat na jejich otázky, byť někdy budeme muset říct, že to opatření přijímáme, protože nikdo nikdy takové opatření nepřijímal, a uvidíme, jak dopadne.

Já vůbec nezpochybňuji to, že ministr zdravotnictví není schopen odpovědět, jak se bude vyvíjet v tom systému protiepidemiologickém ten vývoj, když nezná ten dopad, nezná ani ostatní mutace toho viru. Já to po něm ani nechci, nechci ho trápit, nechci tady dělat ze sebe chytrého. Ale na druhou stranu vnímám jeho ochotu nést tu odpovědnost, jeho pracovitost a systematicčnost v tom, že je schopen najít v tom vlastním systému ten konkrétní krok a poučit se z toho, co se nám povedlo a co se nepovedlo. Nejsem planým kritikem a nebudu planým kritikem. Myslím, že ti, kteří mě znají, to vědí, a já jsem přesvědčen o tom, že větší důvěru těm krajským hygienickým stanicím můžeme dát, že se nám tím podaří také odpovídat větším počtem lidí většímu počtu obyvatel České republiky na ty otázky, které nám kladou. A já bych byl rád, abychom to udělali.

A znovu tedy opakuji, jsem pro to, abychom zásadním způsobem v tom nouzovém stavu přijali ty tři potřebné zákony, zejména změnu zákona o krizovém řízení, a trvám na tom, abychom to projednali ještě na této schůzi ve druhém čtení. Chci, abychom byli schopni decentralizace, a chci, aby bylo uloženo předložit jednotlivě ministru školství podmínky, za kterých by se vrátily děti prvního stupně základních škol do lavic nejpozději na začátku února. A myslím si, že je správné, aby místo chaosu na horách platil nějaký řád, to znamená, hygienické stanice předloží provozní řády, změněné provozní řády lyžařských středisek, a provozovatelé je budou dodržovat. Budou asi po nás chtít něco jiného, než když jim řekneme: nebudete provozovat nic. Ale myslím si, že takový manuál je potřebný. Jako je manuál pro to, abychom chodili do obchodu, tak samozřejmě můžeme mít i pravidla, jak se chovat na sjezdových nebo běžkařských tratích. Není to nic, co by bylo nemožné. Tyto tři věci považuji za podstatné. Považuji je za podstatné proto, že by to zvýšilo důvěru. Ne planá kritika, ale krok, který povede k tomu, že komunikujeme s těmi lidmi a jsme schopni nacházet řešení pro ně, pro jejich běžný život. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan ministr zdravotnictví Jan Blatný, představí se předseda klubu Pirátů Jakub Michálek. To jsou v tuto chvíli všichni, kteří jsou přihlášení s přednostními právy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Děkuji, pane předsedající. Milé dámy, vážení pánové, já se budu snažit konkrétně vyjádřit k těm jednotlivým věcem, které tady zazněly věcně.

K paní předsedkyni Pekarové Adamové. Pravidelná jednání s opozicí, o kterých mluvíte, a vůbec se všemi považuji za určitě prospěšná, užitečná a rád se na nich i nadále budu podílet. Věřím, že se takto domluvíme i dál, protože ten dialog je nezbytně nutný, s tím úplně souhlasím.

K panu předsedovi Okamurovi jenom podotýkám, konkrétní dotaz: je dost očkovacích stříkaček a jehel, jsou objednány nejenom v rámci Evropské unie, ale zakoupili jsme je i do státních rezerv. Takže jenom mohu uklidnit všechny, že není nedostatek v této oblasti, a myslím si, že strategie očkování i metodický pokyn, tak jak je připraven, je smysluplný a funkční.

K tomu, co říkal pan poslanec Ondráček, a koneckonců to tady zaznělo i od několika ostatních kolegů, ať už ze strany Pirátů, nebo ze strany KDU-ČSL a dalších. Tak úplně souhlasím s tím, že jednání o legislativě je potřeba. Je z mého pohledu vhodné a potřebné najít něco, co by bylo jakousi obdobou toho, čemu v Německu říkají epidemický stav.

A ať už to bude posouzeno jakkoli, jistěže forma ústavního zákona je o něco komplikovanější než třeba úpravy stávajících právních norem, ale souhlasím s tím, že krizový zákon, tak jak je u nás koncipován, a priori není koncipován pro epidemické stavy, protože doposud žádné nebyly. Je to nová realita a bude potřeba na ni nějakým způsobem reagovat.

Bylo také zmíněno, že ta stávající opatření nefungují, myslím tím ta omezující. Tak já jenom zase z medicínského hlediska upozorním na to, co všechno víme, že je potřeba vždy dát čas. Takže naopak si myslím, že ta opatření, tak jak jsou nyní nastavena, fungují velice dobře, protože teď je patrně zlepšování v té populační křivce a je to s tím časovým odstupem, který je očekávatelný. Problém, který musíme řešit, je zejména ten, že se nám čím dál tím více od sebe odděluje jenom ta změna v populaci a změny v těch nemocnicích, ke kterým dochází později a pomaleji. A důvod je jeden jediný. Máme nemocnice z těch předchozích vln přeplněné a lidé, kteří jsou zejména na jednotkách intenzivní péče, tam zůstávají týdny, nikoliv dny. To znamená, že reakce z těch nemocnic je daleko pomalejší, a bez funkčního zdravotního systému, tak jak jsem řekl, to už bych se opakoval, by bylo vše složitě až nemožné.

Zmíním se i k tomu, co tady bylo diskutováno, jako byly vakcíny mimo schválení Evropskou lékovou agenturou. Ano, Česká republika jako všechny ostatní země má i vlastní agenturu, u nás je to konkrétně SÚKL. Ale máme nejenom odborné, ale i právní závazky o tom, že záležitosti legislativy léků jsou spojovány s evropskou registrací. Někjaká pravomoc SÚKLu je v tom také přesně specifikovaná. Neříkám, že by to nebylo vůbec možné, jenom upozorňuji na to, že pro mě jako lékaře je jakási odpovědnost, nebo chcete-li autorita Evropské lékové agentury velmi vysokou.

Evropská léková agentura má standardy, které jsou ještě přísnější než řada jiných zemí, v podstatě téměř nejpřísnější na světě. Ano, vede to k tomu, že schvalování někdy trvá delší dobu, ale je to zase něco, co právě, myslím si, děláme pro naše občany, aby třeba konkrétní vakcinace nebyla jen rychlá, ale byla i bezpečná. A z mého pohledu je to bezpečí tak jako vždy u všech ostatních léků ještě o něco výše než rychlost. Rozumím snaze kolegů, nekritizují, jenom upozorňuji na to, že za Ministerstvo zdravotnictví určitě budu dávat tato doporučení, protože je považuji odborně za opodstatněná.

Školy od ledna. Jistě záleží na epidemické situaci, a tehdy, až to bude možné, tak první stupeň, maturanti a deváté ročníky, o kterých se zde mluvilo, jistě jsou prioritou, k těm slibům se ještě vrátím nakonec.

Pan předseda Fiala hovořil o tom, že se píše, že jsme na tom špatně, že jsme na tom hůře než jiné země. V tom máte, pane předsedo, pravdu, ono se to opravdu píše. Já jenom upozorňuji na to, co víme všichni, že v poslední době se nám tady rozmohl takový ošklivý, nepěkná věc, že to, co se píše, tak často není pravda. Takže jenom konkrétní data k očkování v České republice.

V současné době 1,5 % proočkováné populace, je to více než 150 000 očkovaných. Například, protože ta evropská srovnání jsou často zpětně, tak k 16. 11. například v sousedním Rakousku proočkováno 87 000, v České republice v tentýž den přes 100 000. Takže jsme na tom srovnatelně, nejsme ani úplně na špici, nejsme ani úplně dole. A jsou k dispozici data, která srovnávají podobně i testování, srovnávají podobně i další. Takže já jenom upozorňuji na to, abychom zbytečně k sobě nebyli kritičtí. Česká republika na tom není špatně, a není to proto, že si to já přeji nebo že to říkám, ale že jsou

to data, kterým se dá věřit. Je ale pravda, že existuje spousta dat, která se za důvěryhodná vydávají, ale pravdou bohužel nejsou.

System centrální rezervace je v současné době, pro informaci, výrazně zlepšen, dnes ráno jsem o tom hovořil, a je to i akceptace podnětů právě z těch různých jednání, a v současné době se nestane, aby ti, kteří dostanou takzvanou zvací SMS, vlastně nenašli termín. Celé je to nastaveno tak, že ve chvíli, až vám přijde tato zvací esemeska, tak to zároveň je spojeno s tím, že musíte pro sebe najít ten termín. Nebudou tedy muset senioři a ani v budoucnu ostatní soutěžit o termíny a opakovaně přistupovat k tomu systému.

Konec očkování – a toto je možná zásadní zpráva i pro všechny občany a je čestné ji tady říct – skupiny 1A v případě, že nebude na trh uvedena od AstraZeneca tak, jak má být, se ukončí až ke konci března roku 2021. Ve chvíli, kdy bude uvedena vakcína AstraZeneca tak, jak bylo přislíbeno, tak bude dodrženo i to, co jsme plánovali, že tuto populaci proočkujeme do konce února 2021. Nemyslím si, že by bylo nějaké protežování krajů, opakovaně jsem zdůraznil, že počáteční dodávky nastavované ještě v prosinci zohledňovaly pouze předpokládanou kapacitu jednotlivých krajů, a teprve od třetího týdne tohoto měsíce jsou dodávky podle počtu obyvatel s přihlédnutím na počet seniorů pro ty kraje, které třeba měly pouze jedno plato dosud, tak nyní budou mít tři nebo čtyři, záleží samozřejmě na tom, jak Pfizer dodrží svůj slib. Já jsem požádal například ředitele české pobočky společnosti Pfizer, aby za mnou přišel tento pátek, abychom se o tom bavili, protože ten tlak musí být odevšad, nejenom na evropské, ale i na národní úrovni. Je pravda, že ta situace je nepředvídatelná, ale to už tady bylo řečeno, to bohužel není vinou vlády.

K tomu, k několika bodům, co říkal pan předseda Jurečka. Karanténa a izolace je samozřejmě něco, co všechny zatěžuje. Já jenom jako lékař musím vždy upozornit na to, že je třeba uvažovat o tom, abychom neupřednostňovali jednu nemoc před druhou. Když to řeknu velmi obecně, tak jsou tady lidé, kteří mají třeba daleko závažnější onemocnění, mají onkologické choroby a podobně, takže jenom nějaké příliš rychlé přenastavování těchto dlouhodobě připravovaných systémů by mohlo vyvolat jinou nespravedlnost. Ale já nejsem ten, kdo by nastavoval tyto režimy, takže já na to upozorňuji jenom z pohledu lékaře.

Nouzový stav a jeho jiná právní úprava, respektive aby to nemusel být nouzový stav, o tom jsem se už zmiňoval, s tím souhlasím.

Pokud se týká studentů medicíny, kteří byli na přikázané práci, nebo na té vyžádané kraji, tak těm byly proplaceny i ty dávky sociální skrze peníze, které na kraje poslalo Ministerstvo zdravotnictví. Rozumím i tomu, co říkal pan předseda. Ve chvíli, kdy to má potom vliv na nějaké jejich dávky, to je případně na konzultaci s MPSV, vnímám to jako věc, která zde zazněla.

Bylo řečeno, že centrální rezervační systém by neměl být používán tak často a že by se měly upřednostňovat vakcinace přes praktické lékaře. Jen upozorňuji na to, že v současné době u vakcín, které nyní používáme, je ten centrální rezervační systém taky nutný k hospodaření s těmi vakcínami a k jejich registraci, k jejich distribuci apod. Až budeme mít vakcíny, které mohou být rozváženy přímo praktickým lékařům, potom se počítá s tím, že bude ta většinová, nebo téměř poloviční zátěž právě na nich, a tam už potom v tomto případě pro ně centrální rezervační systém využíván nebude.

A nakonec mi dovoďte jenom drobné filozofické zamyšlení nad tím, co jsme tady všichni vlastně doposud slyšeli o nejistotě. Ona nejistota se stává jakousi novou normou.

A my si na to nechceme zvyknout, je to nepřijemné, ale je to tak. Nelíbí se to nikomu, ale vzhledem k tomu, že čelíme biologickému procesu, kterému jsme aspoň za generace nás všech, tak jak tady sedíme, nikdy nebyli nuceni čelit, tak je to něco nového. A opravdu je to nejistota, která tady existuje a která tady pravděpodobně nějakým způsobem přetrvává. Neumíme a nebudeme umět, už jsme to v minulosti zkoušeli, poručit větru, dešti a neumíme a nebudeme umět poručit přírodním procesům typu virových nákaz a pandemie. Musíme se jenom společně snažit co nejdříve a co nejlépe reagovat na tu situaci, která se v té nejistotě často mění. Jistotu vám ale opravdu nedám. To bych vám lhal a to není dobré. A stejně tak vám neumím dát žádný slib, protože bych se vystavoval tomu, že bych nemusel být schopen ho dodržet. Nicméně souhlasím s tím, že se o tom všichni musíme společně bavit a že musíme všichni hledat cestu, jak co nejlépe a co nejefektivněji této nejistotě čelit. Eliminovat ji ale neumíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Nyní vystoupí pan předseda Jakub Michálek a po něm zastupující předsedkyně klubu ČSSD Kateřina Valachová. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Dobrý den. Vážené dámy, vážení pánové, my už tady hlasujeme poněkolkáté o prodloužení nouzového stavu. My jsme na začátku, když země byla v krizové situaci, podpořili to, aby nouzový stav byl prodloužen. Potom, když jsme zjistili, že některá opatření vlády nejsou rozumně připravována nebo že vláda nečiní potřebná opatření vůbec, jsme pojali určité pochybnosti ohledně toho, jak dál postupovat, a nechtěli jsme se podepisovat pro prodloužování nouzového stavu. A teď jsme v situaci, která patří mezi ty horší případy, kdy opět rozhodujeme o prodloužení nouzového stavu, ba co více, situace je ještě komplikovaná tím, že tady máme novou hrozbu toho, že ten původem virus z Číny nám zmuťoval, mluví se o tzv. mutaci britské, takže ta situace je ještě nejistější a to musíme samozřejmě uvážit.

My jsme v rámci poslaneckého klubu přišli s jednoduchým kritériem, podle kterého se budeme rozhodovat. Pokud uvidíme, že vláda skutečně projeví dobrou vůli a začne řešit klíčové otázky, které jsou potřebné pro zvládnutí epidemie, z nichž některé se neposunuly ani o centimetr, tak podpoříme prodloužení nouzového stavu. Pokud to naopak bude pokračovat dál v zajetých kolejích bez jakékoliv reflexe, tak prodloužení nepodpoříme.

Já bych chtěl krátce shrnout situaci na základě dat, potom bych probral jednotlivé návrhy, které k tomu máme, a potom bych se vyjádřil k dalšímu pokračování, závěru, případně návrhu usnesení.

Za prvé, když se podíváme na to, jak si Česká republika vede, tak podle dat, která jsou z webové stránky *Náš svět* v datech, která vychází z dat Johns Hopkins University, kde vlastně byli první na světě, kdo pořádně začal srovnávat mezinárodně státy, tak Česká republika zůstává tmavým flekem na mapě Evropy. To je potřeba si říct, že pokud se srovnáváme s ostatními státy v rámci Evropy, tak Česká republika je tmavý flek uprostřed Evropy. A podobně špatná situace nebo horší je v Portugalsku a podobně špatná situace je ve Velké Británii a v několika dalších, podstatně menších státech, než je Česká republika.

Pokud se podíváme na naše sousedy a na ten základní údaj, čili počet potvrzených případů COVID-19, tak všechny okolní státy mají výrazně nižší počet případů potvrzení

onemocnění. A to nemluvím vůbec o tom, že samozřejmě se podaří zachytit jenom část těch onemocnění, a jsme na nějaké 50procentní úrovni počtu pozitivních testů, takže zjevně se skutečně testováním nedaří izolovat osoby, které jsou nemocné. Na jednu stranu tady je v centru pozornosti vakcína a já si myslím, že vláda dělá celkem dost pro to, aby tu vakcínu, kterou má k dispozici, dostala k obyvatelům. Ale do té doby, dokud nebudeme mít populaci proočkovanou, tak musíme řešit i šíření toho onemocnění. Takže myslím si, že bychom se měli věnovat i pokračování standardních metod, jako jsou karanténa, testování a jejich rozvoji. Protože to jsou ty věci, které skutečně ovlivnit můžeme. To, kolik dostaneme vakcíny, jsou věci, které se nám budou ovlivňovat podstatně hůře. Takže myslím si, že oblasti jako standardní hygiena na pracovištích, testy, dodržování a motivace, aby lidé zůstali v karanténě, jsou věci, kde skutečně máme ještě mnoho, co bychom mohli zlepšit.

Když se podíváme na mapu, na mezinárodní srovnání, tak Česká republika se pohybuje v dlouhodobém sedmidenním průměru, aby šlo o relevantní data, kolem 700 případů na 100 000 obyvatel. Budu tedy mluvit vždycky o datech, která jsou vztažena na 100 tisíc obyvatel. Můžete si to představit jako větší město, jako je třeba Olomouc, má 100 000 obyvatel. Pokud chcete data za celou Českou republiku, přidejte dvě nuly. Takže v České republice máme 700 případů na 100 000 obyvatel, zatímco na Slovensku mají 350 případů na 100 000 obyvatel a ve všech okolních, sousedních státech České republiky je situace ještě lepší, pokud jde o počet nákaz.

Pokud jde o počet úmrtí, tak Česká republika s 15 osobami na den na 100 000 obyvatel je na tom podobně jako Slovensko, ale už podstatně hůře než například – vlastně umírá nám denně na covid třikrát víc lidí než v Rakousku a dvakrát víc lidí než v Polsku a o třetinu víc lidí umírá než v Německu. Takže pokud jde o počet úmrtí, je situace rozhodně velmi špatná ve srovnání s ostatními sousedními státy a blížíme se k těm nejhorším státům, což jsou Portugalsko a Velká Británie.

Já jsem teď chtěl přejít k tomu, co můžeme zlepšit, protože ta vakcína, jak už to tady vlastně nastínil pan ministr, tak máme proočkovanosť asi 1,5 %, takže z hlediska zvládnání té situace a dat, ve kterých dneska jsme, se zatím do nich nepromítla a skutečně jsou výsledkem pouze toho, jak se chová populace, a toho, jaká jsou aplikována opatření, jak jsou ta opatření ve skutečnosti dodržována a jak nám funguje odchyťávání lidí ze společnosti, jejich testování a uzavření do karantény či izolace. A z toho potom vyplývají samozřejmě ty ne příliš dobré výsledky, o kterých jsem mluvil.

My jsme identifikovali skupinu opatření, o kterých jsme mluvili s panem ministrem na jednání, a ta můžu rozdělit přibližně do pěti skupin.

Za prvé je potřeba motivovat zaměstnance, aby dodržovali karanténu, protože se setkáváme s případy, kdy lidé kvůli tomu, že je nižší částka za nemocenskou, nechtějí jít do karantény, aby nepřišli o zdroj příjmů. Ostatně když se podíváme na statistiky, polovina populace přišla o část svých příjmů během pandemie. Takže není možné bagatelizovat tuto situaci, která dopadá na živobytí lidí. Takže my jsme tam přišli s návrhem opatření, aby se navýšila ta částka na desetidenní karanténu na 80 % nemocenské, tak aby lidé byli skutečně motivováni karanténu dodržet.

Druhá, velmi rozsáhlá oblast je to, jak se nám daří motivovat firmy, aby se zapojily do boje proti pandemii. Protože pracoviště je vedle rodiny, kterou těžko budeme nějak efektivně regulovat, tam je to skutečně jenom na dobré slovo, tak pracoviště je jeden z mála kolektivů, kde skutečně můžeme uplatnit pravidla bezpečnosti a ochrany zdraví při

práci i v oblasti hygieny a boje s covidem. A můžeme motivovat firmy k tomu, aby více testovaly, tak jako to některé firmy dělají dobrovolně. Samozřejmě to stojí peníze a je záhodno, aby k tomu ty firmy byly finančně motivovány. A když k tomu budou motivovány např. tím, že dostanou nějakou slevu na dani, a investují ty peníze do ochrany svých zaměstnanců, tak to samozřejmě může pozitivně dopadnout i na Českou republiku. Protože každý ten případ, který se nám podaří odchytil, potom přispívá tomu, že se nám to nepropíše do čísel hospitalizovaných a neohrožuje to zdravotnický systém. Takže ta druhá velká oblast je, aby se skutečně zaváděla efektivní schémata testování, například my jsme tady v rámci Poslanecké sněmovny měli nějaké ty antigenní testy, ale aby se to stalo součástí těch skutečně velkých organizací, že takovouto věc budou řešit na denní nebo týdenní bázi, tak aby se maximálně ty problematické případy odchytily.

Třetí oblast se týká krizové legislativy. My jsme včera předložili panu ministru zdravotnictví k diskusi svůj návrh o tom, jak by – je to konkrétní návrh v paragrafovém znění – jak by měl vypadat krizový jednorázový zákon o zvládnutí pandemie COVID-19, tak abychom si vymezili pandemický stav, který nemusí být tak široký jako klasický nouzový stav, kde vláda může např. rozhodovat o devizách a dělat dalekosáhlá opatření, která vůbec nejsou potřeba k zvládnutí pandemie, tak abychom si upravili režim odpovědnosti vůči Poslanecké sněmovně, poskytování zpráv, zveřejňování dat, a jaká opatření vydává vláda, jaká opatření vydává Ministerstvo zdravotnictví. To všechno jsou věci, které by měly být postaveny najisto. A jakým způsobem se samozřejmě přezkoumávají opatření obecné povahy, která jsou vydávána v rámci boje proti pandemii, tak aby ten soudní přezkum byl i efektivní. Já jsem přesvědčen, že to pomůže i Ministerstvu zdravotnictví a vládě, protože pokud tam máme dvouinstanční přezkum, kde to musí jít nejdřív na Městský soud v Praze, potom teprve na Nejvyšší správní soud, a ta řízení se vlečou, tak to samozřejmě drží i vládu v nejistotě, a bylo by vhodné, aby ten soudní přezkum byl rychlý a efektivní.

Takže to je otázka krizové legislativy, kterou je potřeba aktualizovat. S tím covidem tady budeme žít ve velkém rozsahu minimálně půl až tři čtvrtě roku, kdy to bude pořad významný zdravotnický problém. Takže si myslím, že pokud bychom dokázali ve zrychleném řízení např. ve stavu legislativní nouze přijmout zákon, který to upraví na základě výsledku dohody poslaneckých klubů, tak bychom se dostali do transparentnějšího a předvídatelnějšího prostředí.

Čtvrtý okruh se týká cílení opatření, ať už jde o zákaz vycházení, nebo různá omezení podnikání. Tam bychom si skutečně přáli, abychom tam, kde to jde a kde je to důkladně promyšleno, nahrazovali plošná opatření. My jsme tady měli a viděli vystoupení pana premiéra, který říkal, že už se nikdy nebudeme vracet k plošným opatřením, a stejně i ve věcech, které by šly daleko důkladněji promyslet, se k plošným opatřením vracíme.

Určitě si všichni vzpomeneme, jak se otevíraly hospody před Vánoci, na což samozřejmě byl tlak, a je dobře, že došlo k nějaké úpravě, ale kdo to viděl v realu, jak to vypadalo, že ty hospody byly přeplněné a nebylo tam to, jako měli ve Státech, kde zvládají epidemii, že každý druhý stůl je přeškrtnutý a nedá se tam sedět, byla tady spousta hospod, restaurací a jiných podobných stravovacích zařízení, kde zkrátka zavřeli jeden salonek nebo žádným způsobem neodlišili místa, kde se nedá sedět, a tam se skutečně vládě nepodařilo, ačkoli na papíře to bylo hezky upraveno, tak se jí nepodařilo, aby se ta opatření plně propsala do společenského života. Myslím si, že to každý zažil na vlastní kůži. Stejně tak zákaz vycházení, který je pojat plošně, to znamená, že po deváté

hodině nemůže být nikdo venku, i kdyby si šel třeba zaběhat nebo něco podobného, protože to nestihl, protože byl celý den v práci.

Samozřejmě všechna tato přísná opatření vedou k tomu, že se snižuje míra jejich dodržování a míra toho, že je lidé berou vážně. A pokud chceme pandemií zvládnout, tak skutečně je potřeba, aby lidé respektovali ta opatření, a ta musí být nastavena tak, aby byla přiměřená, a ne když ty lidi v uvozovkách sevřeme pomocí těch přísných opatření, tak samozřejmě si najdou nějakou skulinu a vykašlou se na ně, a tak dále. A to říkám samozřejmě při vědomí všeho toho, že je potřeba omezovat a znemožnit, aby docházelo v podstatě k náhradě těch zakázaných restauračních zařízení tím, že se dělají nějaké soukromé večírky a podobně, tak to samozřejmě žádoucí není. Ale jde tam o tu proporcionalitu, která v rámci těch opatření musí být zachována tak, aby to bylo i v souladu s ústavním pořádkem.

A poslední, pátý bod, ten se týká zveřejňování dat. Chtěl bych poděkovat panu ministroví, že jsme od něj dostali příslib, že budou zveřejňována průběžně data, tak jako jsou dneska zveřejňována o šíření nemoci, i data o očkování, tak aby nedocházelo ve společnosti k různým dohadům, že ten který kraj dostal víc vakcín na obyvatele než jiný kraj, tak abychom viděli, jaký je zájem v různých věkových skupinách, případně zájem podle profesí.

Takže toto je pět bodů, které bychom byli rádi – a pan ministr řadu z nich zmínil ve svém projevu, za to mu chci poděkovat – aby se propaly do budoucího postupu vlády. A pokud skutečně budeme cítit, že je tady jasný závazek vlády tu situaci zlepšit, tak jsme připraveni jednat o prodloužení nouzového stavu.

Současně předpokládám, že část těch bodů, o kterých jsem tady mluvil, načteme jako doprovodné usnesení, nebo další část usnesení, tak aby Poslanecká sněmovna jasně dala najevo vůli, že vláda má usilovat o větší motivaci k dodržení karantény u zaměstnanců, a mám na mysli zejména pozitivní motivaci, podporu hygienických opatření a testování v rámci organizací, firem a tak dále, jednoznačný právní režim, zvládnání epidemie a lepší cílená opatření v rámci boje proti pandemii a zveřejňování dat o očkování. Předpokládám, že tyto záležitosti by vláda potom měla reportovat na dalším jednání Poslanecké sněmovny. A rád bych to uzavřel, že pokud uvidíme tady dobrou vůli, že je potřeba s tím něco dělat, tak půjdu na jednání našeho poslaneckého klubu a budu se snažit, abychom podpořili, za tohoto předpokladu, že budeme cítit kompetenci k zvládnutí pandemie, v tomto případě prodloužení nouzového stavu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji pěkné poledne. Nyní se stanoviskem poslaneckého klubu ČSSD paní poslankyně Kateřina Valachová. Pak se připraví s přednostním právem pan ministr Jan Blatný. A upozorňuji, že jsme stále ještě s přednostními právy, není otevřena rozprava. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, vážená vládo, nouzový stav, to samozřejmě není žádné tajemství, víme to všichni, trvá od března 2020 s drobnými přestávkami. A to je dlouhá doba. Lidé, zaměstnanci, rodiče, senioři, živnostníci, prodavačky, zdravotní sestry, dělníci, studenti, ti všichni se obracejí na nás poslance, obracejí se na mě i moje kolegy z poslaneckého klubu s řadou starostí,

kteřé jsou reálně dopady COVID-19 do našich životů. A není pochyb o tom, že COVID-19 naše životy změnil.

My děláme všechno pro to, aby se životy našich občanů a občerek co nejrychleji vrátily do normálních kolejí. A je smutnou realitou, že tedy takřka po roce boje s COVID-19 nám vlastně chybí čas na to se s touto epidemií tak, jak by si lidé přáli, dostatečně rychle vypořádat. Lidé, jak se na nás obracejí v dopisech, e-mailech, telefonech, ale i v rozhovorech, byť nám zbyli v mnohem menším množství, než jsme byli zvyklí se s nimi potkávat a diskutovat, se na nás obracejí s čím dál tím větším neštěstím a zoufalstvím. Já bych chtěla říct svou osobní zkušenost, a myslím si, že vy všichni to potvrdíte, já tam nevidím žádnou zlobu nebo agresivitu, ale spíše opravdu vzrůstající neštěstí a zoufalství, často bych řekla od dospělých a silných lidí, kteří samozřejmě bojují, jak mohou, aby si zachovali profesi, aby si zachovali sílu dál fungovat, práci v živnosti, aby to zvládli, ale i přesto už opravdu převažuje neštěstí a zoufalství. To nejsou silná slova. Tak to prostě je. A všichni jsme již unavení. Můžeme tady během dalšího projednávání nouzového stavu čachrovat s paragrafy, zákony, vzájemně se cvičit koalice – opozice, ale nakonec nám nezůstane nic jiného, než se spojit a pomoci co nejrychleji vyřešit to, co od nás žádají občané a občanky. A myslím si, že se jedná o čtyři zásadní oblasti našich životů.

První je určitě nejdůležitější a je to hlavní důvod, proč Česká republika stále musí být v režimu velkého omezení sociálních kontaktů a normálního života, a to je to, že našim prvořadým úkolem je, a my se za to stavíme, ochrana života, zdraví, bezpečí lidí. Pravdou je, že bez všech těch opatření, která v tuto chvíli máme a musíme strpět, bychom nezvládli zajistit dostatečné bezpečí, zdraví, životy tolika lidí tak, jak to dnes zvládají zdravotní sestřičky a lékaři v našich nemocnicích. Je smutnou pravdou, že bez dobrovolníků, armády a želobu znovuobnovené pracovní povinnosti studentů středních škol a vysokých škol zdravotnických profesí bychom nezvládli zajišťovat zdravotní péči tak, jak doposud zvládáme, a oběti na životech by byly mnohem vyšší. Neříkám to, abych strašila. Neříkám to, abych zjednodušovala situaci. Neříkám to už vůbec proto, abych se tvářila, že je normální znovu a znovu prodlužovat nouzový stav. Říkám to proto, že to je realita a jsou to naši blízcí, kteří v nemocnicích díky zdravotním sestřičkám a lékařům bojují o svůj život a o své zdraví. A musíme si pořád připomínat, že ten nepřítel je COVID-19. A je to zákeřný nepřítel.

Určitě bych poprosila, a tady si myslím, že máme rezervy, a budeme se určitě obracet na Ministerstvo průmyslu a obchodu a na Karla Havlíčka, ministra naší koaliční vlády, aby více – více – bylo dohlédnuto na druhý okruh problémů, který v tuto chvíli řešíme, a to je práce a pracovní podmínky zaměstnanců. Já se přiznám, že už jsem o tom několikrát mluvila při prodlužování nouzového stavu. A tady, tak jak i nasloucháme lidem, kteří se na nás obracejí, vidím největší rezervy na pracovištích, pracovní podmínky zaměstnanců v COVID-19, protože většina – většina – samozřejmě průmyslu, ale také velká část služeb, vzpomeňme na prodavačky a prodavače, stále běží, běží v plném režimu, tady není žádný lockdown a my máme povinnost zajistit jim to, aby se i oni v rámci své práce maximálně cítili v bezpečí, aby dávalo logiku to, že pokud jsou tak omezeni na svých dalších právech, tak aby jako zaměstnanci měli jistotu, že se bezpečně mohou dopravovat do práce veřejnou dopravou tam i zpět, aby měli jistotu, že mají dostupné a účinné ochranné pomůcky na pracovišti, aby měli jistotu, že zaměstnavatelé zajistí systémy antigenního testování, aby měli jistotu, že se zejména velké firmy, ale velmi brzy i malé a střední zapojí také postupem času během roku 2021 i do systému

dalších opatření včetně možného očkování tam, kde to bude potřeba samozřejmě, a dobrovolně stran zaměstnanců.

Tyto věci, co jsem vypočítala, kolegové a kolegyně, musím říct, že postrádám. A myslím si, že je načase neříkat to jenom tady u pultíku a vyzývat, ale skutečně reálně zajistit, aby většina našich zaměstnavatelů, provozů, fabrik a podniků, ale také obchodů a služeb, které jsou otevřeny, toto respektovala. Musím říct, že se na nás obrací řada zaměstnanců s konkrétními podněty, které bohužel svědčí o tom, že ne všichni zaměstnavatelé pochopili, jak vážná situace je, jak je důležité zajistit tyto podmínky pro účinný boj s COVID-19, a bohužel upřednostňují toto neodpovědné chování na úkor svých zaměstnanců. A musím také říct, že víc a víc se z hlediska těchto informací a dopisů, také stesků osobních, telefonických, tak jak se na nás lidé obracejí, objevuje fakt, že jsou nuceni zatajovat dostatečně informace týkající se například v případě COVID-19 a nákazy COVID-19 kontaktů, a obávám se, že i ministr zdravotnictví musí připustit, že stávající data a statistiky nám ukazují, že zřejmě ne všechny kontakty jsou hlášeny tak, jak by asi hlášeny být měly s ohledem na to, jak se COVID-19 šíří populaci.

A musím vám samozřejmě říct, že otázka výpadku mzdy a platu v případě karantén je samozřejmě jednou z částí této falešné mince, protože samozřejmě situace nám zhoršuje i vztahy na pracovištích. Zaměstnanci upozorňují na to, že ti, kteří tedy řádně nahlásí, vědomí si vážnosti situace, pozitivitu i kontakty, tak jsou velmi často i svými spolupracovníky osočováni, že je prozradili nebo že kvůli nim jsou v karanténě a kvůli nim přicházejí o část příjmů. Myslím si, že tahle situace ne že není nezdravá, ale je absolutně nenormální, a obávám se, že pramení z toho, že jsme nedokázali směrem k práci, která stále běží, k provozům, podnikům a službám zajistit dostatečný rámec podmínek, pracovních podmínek v COVID-19, a já osobně to pokládám za největší dluh a věřím, že ministr průmyslu a obchodu směrem k zaměstnavatelům zajistí dohodu, která bude funkčně reagovat na to, že COVID-19 tady je, a tam, kde práce, zaměstnání a provozy běží, musí být bezpečí zajištěno úplně stejně, jak se o to v té prvé řadě staráme z hlediska zdravotní péče.

Třetím okruhem je pro mě a pro náš poslanecký klub vzdělávání. Tady se připojujeme k těm hlasům kolegů, že po tři čtvrtě roku, kdy víceméně opravdu školy nejeley na prezenční výuku a samozřejmě učitelé, učitelky, žáci, studenti i rodiče se všichni dohromady snažili distančním způsobem nebo on-line způsobem zajistit i nadále kvalitu vzdělávání, tak všichni chápeme a víme, že to není totéž. Tady jsme se bavili na školském výboru nejenom minulý týden, ale budeme pokračovat dál v rámci mimořádného svolání zítra – já děkuji panu ministrovi zdravotnictví i hlavní hygieničce, že se snaží zajistit pro nás maximum informací a hledat řešení, ale znovu bych tady chtěla i za poslanecký klub sociální demokracie vyzvat, abychom byli schopni tzv. školského "psa" po tři čtvrtě roce nastavit tak, abychom i v těch nejvyšších stupních boje s epidemií zajistili v maximální možné míře, samozřejmě za epidemiologických opatření, to, aby školy byly prezenčně otevřeny. Především jde samozřejmě o první stupeň základních škol, o malotřídní školy, to s tím samozřejmě souvisí, ale také o poslední ročníky středoškolského vzdělávání ať gymnaziálního, nebo odborného, ale také o závěrečné ročníky učilišť. Tady bych k tomu vyzvala. A myslím si, že je načase, abychom lépe nastavili právo na vzdělání a právo na ochranu zdraví do nějaké vzájemnější harmonie, protože dopady výpadků práva na vzdělání dětí opravdu mohou být katastrofální, a myslím si, že úprava toho nejtěžšího stupně pět "psa" je namísto tímto směrem, a věřím, že naši hygienici a Ministerstvo zdravotnictví dokáže společně se školskými odborníky, ale také starosty obcí takové

podmínky najít a nastavit. My z pohledu poslanců sociální demokracie se o to snažíme. Snažíme se pomáhat, hledat řešení a věřím, že i na půdorysu školského výboru, nejenom pléna této Sněmovny při projednávání nouzového stavu takové řešení velmi brzy lidem přestavíme.

Ve vzdělávání bych chtěla říct, že často zapomínáme a málo o tom, kolegyně a kolegyně, nejenom mluvíme, ale především konáme na to, že řada škol je otevřena. Po celou dobu jsou otevřeny mateřské školy, víceméně po celou dobu jsou otevřeny také speciální školy, ale na to zapomínáme úplně, bych řekla, nejčastěji, celou dobu jsou otevřeny diagnostické ústavy, výchovné ústavy a dětské domovy. I tady bych chtěla připomenout, že z hlediska systému zajištění zase bezpečí zaměstnanců, ochranných pomůcek, antigenního testování atd. atd. vidím rezervy a myslím si, že tak jak covid s námi stále bohužel je, a obávám se, že s námi bude celou zimu a i na jaře, zkrátka nezmizí ze dne na den, to bychom si hlali do kapsy, tak tyto věci také musíme odpracovat lépe, abychom dokázali situaci zvládnout.

Posledním okruhem je volný čas. Musím říct, že samozřejmě frustrace lidí v poslední době, a asi každý to chápeme i na vlastní kůži a ve své rodině, pramení často z toho, že zatímco volný čas byl v podstatě vynulován, opuštěn, a to bych řekla skoro zcela, a samozřejmě není to přirozená věc pro lidi, takto fungovat, tak zároveň, jak už jsem zmínila v těch předchozích bodech, práce ve většině provozů, fabrik a firem jede dál, řekněme na plné obrátky. A myslím si, a také o tom mluví v poslední době vědci, že pro udržitelnost a vůbec to, abychom byli schopni i nadále snášet různá omezení a bojovat s COVID-19, potřebujeme určité vyvážení omezení práce i omezení volného času a nastavení podmínek v práci i ve volném čase z hlediska nějakého systému do budoucna tak, abychom měli nejenom světlo na konci tunelu, ale abychom byli schopni v takové bohužel covidem změněné společnosti fungovat a žít.

Budu ráda, pokud by tyto čtyři systémové změny, které podle mého soudu za tak dlouhou dobu boje s COVID-19 a nouzového stavu musíme mít odpracovány, byly hotovy co nejrychleji, a věřím, že nejenom poslanecký klub sociální demokracie pro to udělá v nadcházejících dnech a týdnech všechno. A samozřejmě také ministři této koaliční vlády.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem těm, kteří v tuto chvíli samozřejmě snáší omezení nouzového stavu, a věřím, že nastavení těchto čtyř systémů nového, v uvozovkách, života s COVID-19 tak, abychom viděli světlo na konci tunelu a abychom byli schopni fungovat z hlediska ochrany svého zdraví, své práce, svého vzdělávání a svého volného času, což jsou čtyři faktory, které bezpodmínečně potřebujeme pro obnovení nebo přibližování se obnovení normálního života ve státě, že to zvládneme.

Chci říci, že samozřejmě krizové a bezpečnostní zákony, ústavní změny a další pravidla, tak jak po nich volali kolegové z ostatních poslaneckých klubů, tak my se samozřejmě jako sociální demokraté k tomuto úkolu hlásíme. Já jsem to avizovala, máme shodu s kolegy napříč politickým spektrem, že využijeme nejenom politická jednání na úrovni šéfů politických stran a poslaneckých klubů, ale také stálou komisi pro Ústavu a odborníky, které v této oblasti máme, abychom tento dluh co nejrychleji odpracovali, a řekněme, ta obecná pravidla bezpečnosti a zvládání krizových situací měli nová a sedící na stávající boj s pandemií.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní tedy s přednostním pan ministr Jan Blatný, zatím je to poslední přihláška s přednostním právem, kterou mám, takže v tom případě potom otevřu obecnou rozpravu a připraví se pan poslanec Lubomír Volný. Tak pane ministře, máte slovo. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já jenom krátce k datům, která tady byla interpretována o České republice. Je to právě jeden z těch typických příkladů, kdy dojde potom k nedorozumění. Minimálně k nedorozumění.

Server Johns Hopkins University je určitě velice respektovaným serverem a je to jeden z těch, který dodává, nebo který se snaží alespoň získávat data, tak jak jsou opravdu publikovaná, a nesnaží se s nimi manipulovat. Je to jako z mého pohledu velmi důvěryhodné místo. Ale! Když budu prezentovat jedna čísla, musím se podívat i na ta ostatní. Takže já využiji toho, co tady řekl kolega o České republice a o počtu nově diagnostikovaných pacientů, ve kterých je opravdu na tom Německo výrazně v uvozovkách lépe než my. Jinými slovy, má nižší počet nahlášených, nově diagnostikovaných pacientů. Upozorňuji, že v Německu na rozdíl od České republiky není povinné, ale dobrovolné hlášení výsledků z laboratoří, které to sledují. A Spolková republika Německo má podle statistik ECDC, které přebírá mimo jiné i Johns Hopkins, výrazně menší počet testů.

Kdyby se podíval člověk na vedlejší data z té stejné stránky, tak potom zjistí, že k 19. 1. má Německo na svých 83 milionů obyvatel hlášeno 1 700 mrtvých denně. 1 700 mrtvých denně. To znamená, kdybych to přepočítal na počet lidí v České republice, tak je to přes 200. Konkrétně kdybychom vzali 83 milionů Němců a 10 milionů Čechů, tak ten poměr vyjde tak, že by v České republice muselo za ten den zemřít 204 lidí. Nezemřelo jich 204. A to ještě pomínu, že i smrti se vykazují úplně jinak, ale i když my vykazujeme každého, kdo zemře i na autonehodu a má covid, jako člověka, který zemřel na covid, tak ten den máme kolem 150 mrtvých. To znamená, Německo v současné době má výrazně vyšší smrtnost než Česká republika. A jestliže tyto dva parametry dáte do korelace, tak kde se jim proboha ti mrtví berou, jestliže nemají žádné nově nakažené?

To je jenom důkaz toho, že každá země, a je to chyba evropských statistických systémů, které bohužel – já jsem o tom mluvil i s panem ministrem Spahnem, bohužel zatím v Evropě není nastaven žádný standard, jak tato data vykazovat. Každý si to vyazuje jinak, a v tom případě, a znovu to musím zdůraznit, ti, kdo to vykazují poctivě, jsou na tom hůř než ti, kteří to vykazují nepoctivě nebo kteří prostě nemají nastavený systém vykazování takto. To prosím není vůbec kritika německých kolegů, v žádném případě. Já jenom říkám, abychom srovnávali srovnatelné.

To, co se opravdu vyazuje jakžtakž dobře, jsou smrti, protože to neoddiskutujete. Takže z mého pohledu to i velice dobře koreluje s tím, že v danou dobu má Německo kolem 14 % volné kapacity svých jednotek intenzivní péče, Česká republika má přes 20 %. Takže jenom abychom na sebe zbytečně jaksi nekydali ty... hnůj, nic lepšího mě nenapadá. Abychom se nějak záměrně nekritizovali, protože to tak jako není. Opravdu to tak není. A v celé té Evropě se ten virus šíří velmi podobně a Česká republika na tom není hůř. A to neříkám proto, že jsem zrovna teď ministr zdravotnictví, to je velmi pomíjivá funkce. Já to říkám jenom – zvláště tady – já to říkám jenom proto (pobavení v plénu), že jako vědec a vysokoškolský pedagog s těmi daty pracuji roky, takže na to upozorňuji. Upozorňujeme na to opakovaně. Týká se to i vykazování rakoviny, týká se to

i vykazování kdečeho. Takže jenom prosím, když s těmi daty pracujeme, tak si dejme tu práci, podívejme se na ně komplexně a snažme se z toho vyjít objektivně.

A nakonec a ještě jednou řeknu, v žádném případě to není kritika Německa. My, když nebudeme se chovat zodpovědně, tak v té stejné situaci můžeme být za pár týdnů. Takže já jsem dalek toho, abych kritizoval Německo. Naopak Německo, právě že si je vědomo té závažné situace, tak v současné době paní Merkelová koná tak, jak koná. Být na jejím místě, dělal bych to stejně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak přednostní práva nevidím, takže já nyní otevírám rozpravu. O slovo mám přihlášeno pět poslanců. Takže jako první vyzývám k vystoupení pana poslance Lubomíra Volného a připraví se poslanec Václav Klaus. Tak prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: (Poslanec. Volný přichází bez roušky a před řečnický pult opírá ceduli s nápisem: Konec plošného nouzového stavu!!! Podporujeme cílená opatření.) Takže dobrý den, dámy a pánové, zdravím vás, vážení kolegové. Já bych chtěl na začátku svého vystoupení poděkovat a poprosit kolegy, ať mě neruší. Děkuji. Poděkovat všem, kteří se upřímně a bez vedlejších zájmů věnují zvládnání této situace. To znamená zdravotníkům, vojákům, policistům, ale i mnoha vědcům, kteří dodávají velmi často utajované a mnohdy přímo potlačované informace. Dnes uvedu některé z nich.

Nicméně podělím se s vámi o náladu ve společnosti, kterou zažívám já ve své sociální bublině a ve svém okolí, a tam se šíří nálada, že tato vláda není neschopná, protože všichni víme, že je plná inteligentních lidí, profesionálů v oboru, výkonných manažerů, lidí, kteří mají za sebou úspěšnou kariéru. A přesto těch devět měsíců, nebo za těch devět měsíců byli schopni vyprodukovat tolik chyb, že se o nich bavíme dneska už v podstatě skoro tři hodiny. Nemá snad cenu je ani všechny opakovat. Ale vyrobit sám na sebe takovou mediální ostudu, že jako premiér této země povolíte občanům této země koupit si spodní prádlo a považujete to za něco, co musíte zvlášť národu oznámit, je opravdu něco tak neuvěřitelného u člověka, který ovládá mnohasetmiliardové impérium, že už málokdo snad věří tomu, že to dělá proto, že je hloupý a má neschopný tým.

Spousta lidí už si nemyslí, že to je náhoda. Spousta lidí už si myslí, že tato vláda pouze plní nějaké nadnárodní zadání. Že tato vláda míří k doporučení Světového ekonomického fóra, které se jmenuje Velký reset. Je to oficiální informace, kterou si na stránkách této organizace můžete ověřit. Jsou dokonce ministři české vlády, kteří tuto knihu o velkém globálním resetu mají vystavenou za sebou v okamžiku, kdy poskytují rozhovor médiím. Takže tato nálada mezi spoustou lidí v České republice má racionální základ. Členové vlády vědí o plánu na velký světový reset, členové vlády toto sledují a členové vlády tuto knihu úmyslně ukazují při svých rozhovorech.

Jsou to dokonce členové této vlády, kteří šíří dezinformace a lži. Pan ministr Blatný šíří lež o tom, že očkování zaručuje bezinfekčnost, což není pravda. Bohužel to poukazuje na to, co jsem tady říkal při svých minulých vystoupeních, jak málo je běžný lékař, ale i specialista vzdělaný v oboru vakcinologie. Protože běžný lékař se v tomto oboru vzdělává jenom pár otázek v několika zkouškách, ale do hloubky se o tomto na našich vysokých medicínských školách budoucí lékaři neučí. A pokud není člověk přímo specialista vakcinolog, tak může být opravdu velkým odborníkem jako tady pan ministr

ve své původní profesi, a stejně o vakcínách nemusí vědět vůbec nic, jak sám prokázal svou dezinformací, kterou šířil v médiích.

Pan Metnar tady šířil dezinformaci, opět v médiích, že covid se šíří v malých prodejnách, přestože na to nemůže mít a nemá žádný důkaz. Naopak existuje vědecký důkaz člověka, který je v tomto oboru hluboce vzdělaný (hledá nahrávku), jehož jméno vám řeknu až za chvíli, až ho najdu, který ve svém výzkumu na brněnské poště zjistil zajímavá fakta. Zjistil, že za 12 hodin poté, co touto poštou prošlo 2 600 lidí, se mu nepodařilo v této poště na 20 povrchích včetně vzduchu najít ani jeden jediný virus. Já se tady pokusím o takový malý experiment, protože mé informace jsou velice často označovány jako neuvěřitelné, tak uvidíme, jestli to bude fungovat. Pokud ne, tak já vám to převykládám. (Přehrává záznam do mikrofonu.) Děkuji. Tak to je informace od pana prof. RNDr. Omara Šerého, CSc.

Další informace ohledně vakcinace si také můžeme poslechnout přímo z České televize, protože si myslím, že to mi asi nebudete vyčítat jako nějaký dezinformační zdroj. (Hledá záznam na svém mobilu.) To víte, není to tak jednoduché, ale pravda je důležitá. Už se to blíží. (Přehrává opět záznam.) Děkuji. Toto byl pro změnu pan prof. dr. Vojtěch Thon, Ph.D., na České televizi. Doufám, že se tam ještě někdy v budoucnosti objeví, že to nebude jeho stopka.

Další dezinformace, nebo spíš taková ukázka toho, jak jsou někteří představitelé vlády vzdělání v běžném životě, je to, že pan Havlíček neví, kde všude se používá rodné číslo, že se používá jako identifikátor u zdravotních pojišťoven.

Další dezinformace, vůči které nikdo z vládních představitelů nevystoupil a mediálně ji nevyvrátil, je informace o tom, jak najednou kolabuje ostravské krematorium. K tomuto se vyjádřila opět na dezinformačním serveru Novinky.cz paní Rážová, která řekla, že krematoria mají dostatečnou kapacitu, Ostrava má problémy i mimo covid. Nikdo paní hlavní hygieničku z vlády v tomto nepodpořil, aspoň já o takovém mediálním vystoupení nevím, a pokud nějaké takové proběhlo, s radostí se tomu ministři, který podobnou informaci dementoval v médiích, omluvím. Rakve a mrtvá těla ucpaly márnice a krematoria, děsí se masmédiá. Jenže za to nemůže žádná pandemie, říká šéf českých pohřebáků, a ten to musí vědět. Ten problém trvá už pět let. Takže proti informacím o tom, jak se něco strašlivého děje v zemích českých, moravských a slezských, se aktivně nevystupuje a jakákoli další kritická informace se naopak zveličuje.

Ze stejného zdroje, od šéfa Asociace pohřebních služeb, máme i jeho vyjádření. Navýšila se nám úmrtí lidí, kteří nezemřeli s covidem, říká šéf Asociace pohřebních služeb pan Mangl. O jarním lockdownu se přestalo léčit. Experti varovali, že se nám to na podzim vrátí jako bumerang. A měli pravdu. A co dělá dnes ministr zdravotnictví pan Blatný? Pan Blatný – můžete to vyvrátit, pane ministře – vyhrožuje nemocnicím, které stíhají i mimoakutní péči, to znamená, že nemají problém s covid pacienty, že jim neproplatí zákroky mimo akutní péči o pacienty na covid a dejme tomu úrazy a další akutní záležitosti. Opravdu jim nechcete proplatit tyto zákroky, pane ministře? Byť oni, tyto nemocnice nemají problém s covid pacienty? A vůbec, jak to, že některé nemocnice jsou přetížené a některé jsou úplně prázdné? Jak to, že ještě není vytvořen systém, za těch devět měsíců, co tady máme tuto situaci, systém, který by vedl k pružnému převozu pacientů mezi nemocnicemi, které jsou na pokraji svých sil, a nemocnicemi, ve kterých nemají prakticky žádného pacienta na covid. Dochází akorát k tomu, že když na to nějaký zaměstnanec té nemocnice upozorní, tak dostane okamžitou výpověď, velice mediálně schvalovanou.

Opakují, tady v této zemi jsou nemocnice, které stíhají neakutní zdravotnickou péči, stíhají plánované zákroky, a podle mých informací pan ministr Blatný vyhrožoval, že zařídí, aby jim zdravotní pojišťovny tuto neakutní péči neproplatily. Budete mít pochopitelně možnost se k tomu vyjádřit, pane ministře.

Když jsme probrali ty dezinformace, které šíří někteří vládní představitelé, a dopátrali jsme se toho, že lidé už dnes neumírají jen na covid, ale umírají také na opatření spojená s covidem, jako je zanedbaná zdravotní péče, jako jsou složité psychologické a mentální stavy, jako je složitá ekonomická situace, pojďme se podívat, co kopírujeme a co teď tady oznámil pan ministr, že by kopírovat chtěl, že by udělal totéž, co v Německu paní Merkelová. V Německu se zavádí povinné nošení respirátorů. Proč? No zřejmě proto, že to, co se nám tvrdilo posledních devět měsíců, že roušky jsou dostatečné, není pravda. Nicméně v Německu, opakují to stejně jako při mém minulém vystoupení, jsou lidé údajně násobně disciplinovanější než my Češi. Nosí roušky, nikam nechodí, nepořádají tajné večírky a podobně. Přesto tam mají situaci přesně takovou, jako popisoval teď pan ministr. My si myslíme, že jediným způsobem, jakým se dá zvládnout tato situace a jakým můžeme zachránit ekonomiku této země i mnoho lidských životů, je program dobrovolné sebeizolace a osvobození republiky od nesmyslných lockdownů.

V této zemi máme zhruba 3 miliony lidí, kteří by se dali označit jako riziková skupina. Každý den lockdownu, dneska tady zaznělo, nás stojí jeden a půl miliardy korun. Navrhujeme vytvořit systém dobrovolné izolace lidí, kteří se cítí ohroženi tímto onemocněním, kterým bude stát přispívat odpovídající částkou na to, aby je za prvé motivoval zůstat doma a aby za druhé měli na to, krýt zvýšené náklady, když si budou zajišťovat své potřeby prostřednictvím služeb, které přijedou až k nim domů. Za nás jsme zvažovali částku 3 tisíce korun, to je 9 miliard měsíčně. Když se vezme těch 100 miliard, co nás ten lockdown bude minimálně stát, tak to bychom měli na deset měsíců programu dobrovolné sebeizolace. Všichni v této zemi se budou moci rozhodnout, když patří do té ohrožené skupiny, jestli toto chtějí dobrovolně podstoupit, nebo ne, a ostatní se můžou vrátit do práce. Protože připomeňme si, že zhruba 97 % všech úmrtí je ve věkové kategorii 55 let plus, plus minimálně jeden ze tří zdravotních problémů, jako je vysoká obezita, onemocnění srdce, nebo cukrovka.

Co se týká vakcinace, mám tady nejdřív několik pozitivních informací, které také absolutně zanikly v našem mediálním prostoru. Vyšel o tom krátký článek na dezinformačním serveru Novinky.cz, ale nevíšiml jsem, že by paní doc. dr. Irena Koutná, Ph. D. byla pozvána do České televize, aby tam referovala o svém výzkumu, který zjistil, že paměťová imunita chrání po prodělání covidu nejméně rok. Výsledek jejího výzkumu je, že poté, co nemoc proděláte a váš organismus si ustanoví nějakou populaci těchto paměťových buněk, tak jste minimálně rok a snad i rok a půl chráněni, možná i déle. Je to poměrně dlouhý článek, najdete ho na Seznamu.

Jedna otázka byla: "Takže není pravda, že lidé, kteří měli lehký průběh nemoci, se dříve nebudou umět nemoci ubránit?" Paní docentka odpovídá. "Naopak, většina těch vzorků, které jsme teď měli k dispozici ze druhé vlny, nám ukázala, že i u lidí s velmi lehkým průběhem, či dokonce i u bezpříznakových se buněčná imunita vytvořila a zůstala."

Další dotaz, který se velice často uvádí jako argument, který dostala paní docentka, byl: "To mě přivádí na myšlenku, zda se z lidí, kterým se naopak virus na sliznici stihne hodně namnožit, nemohou stát ti takzvaní superpřenašeči, kteří pak umí prskat do okolí ty

velké virové nálože." Paní docentka, protože to je zodpovědná vědkyně, odpověděla. "Nemám výzkum, kterým bych mohla potvrdit takovou hypotézu."

Co řekla o imunitním systému paní docentka. "V každém případě základní imunologické pravidlo zní, že netrénovaný imunitní systém – " který my netrénujeme, protože nosíme roušky – to říkám já, to není v tom článku – "je pomalý a líný imunitní systém. Viry, které známe, nám pomáhají náš imunitní systém trénovat. Dokonce i proti tomu, co potenciálně ještě přijde a co ještě neznáme." To mohou být ony oblíbené mutace, které nás mají vydesit. "Ti, kteří vědí, že nemoc prodělali, očkování aktuálně nepotřebují," je její názor. "A jak jsme řekli, dokonce i ti, kteří ji prodělali mírně, nebo dokonce bezpříznakově."

Co se s těmito paměťovými buňkami stane, když se člověk, který je v těle má, tedy člověk, který nemoc prodělal, nechá naočkovat? "Na to už se mě pacienti také ptali. Já opravdu nevím, co to s imunitním systémem udělá, když se v těle tyto dvě věci potkají." Paní docentka to neví, protože to nemůže vědět a neví to nikdo v této místnosti, protože nikdo v této místnosti to nemůže vědět. "A troufám si říct, že to dnes neví nikdo." To jsou její slova. "My jsme se tady o tom radili, přizvali jsme i našeho imunologa a jedině, co můžu říct, je, že nevíme." Tolik tedy od paní docentky, doktorky přírodních věd, Ireny Koutné, Ph. D.

(Listuje v materiálech.) Dezinformace jsme probrali, imunitu jsme probrali, to, jakým způsobem můžeme osvobodit republiku podle našeho názoru, jsme taky probrali.

Zazněly tady informace o Švédsku, že se ve Švédsku omlouvají za to, že některou z těch situací nezvládli. Já jsem zaznamenal jedinou omluvu. Protože bohužel ve Švédsku stejně jako v České republice je příliš mnoho obětí v našich institucích, to znamená v domovech seniorů. Jinak Švédsko prošlo covidem bez plošných opatření, bez drakonických lockdownů a poměr úmrtí na tisíc obyvatel je zhruba stejný jako v České republice.

Naproti tomu tam, kde zavést jakýkoliv lockdown odmítli přes nabídku půjčky miliardy dolarů od světových finančních organizací, bylo Bělorusko. Tam nebyl zaveden žádný lockdown, žádná plošná opatření, žádná omezení, a podle posledních dat to vypadá, že letos v Bělorusku umřelo méně lidí než rok předtím.

Covid je určitě nebezpečné onemocnění, nicméně covid je onemocnění virové a virová onemocnění mají už tak dlouhou akademickou historii, nebo tak dlouho už se zkoumají, že některé věci při jejich léčbě platí vždy a všude.

Pak tady mám ještě poznámku o laciné léčbě. Laciná léčba je v této zemi neustále potlačovaná. My jsme nadšeně, s obrovským mediálním povykem léčili pacienty Remdesivirem, experimentálním lékem, který za sebou nemá žádné řádné klinické testy, a přitom jsme ani nevěděli, jestli ti pacienti u nás v České republice dostávají Remdesivir, nebo jestli dostávají placebo, a s pravděpodobností hraničící s jistotou to nevíme dodnes. Zato máme informace o lécích, které se používají desítky let, jsou generické, může je vyrábět kdokoli, jako je Isoprinosine anebo teď ještě poslední novinka Ivermectin, které v mnoha případech pomohly pacientům s COVID-19. A tyto případy jsou dohledatelné a lidé, nebo lékaři, kteří používali tyto léky, jsou připraveni komunikovat. Někteří se o to dokonce snaží všemi možným prostředky v dostupných médiích.

Jak je to možné, že jsme byli schopni vyzkoušet Remdesivir a jak to je možné, že neprovádíme už dávno klinickou studii na Isoprinosine? Kdo to brzdí? Kdo si nepřeje, aby se zjistilo, jestli tento lék je účinný, nebo není? Kdo na tom má finanční zájem,

ekonomický nebo politický? Jak je možné, že to nevzniklo, když špičkoví čeští imunologové a vakcinologové opakovaně poukazují na to, že ten lék existuje a že podle jejich zkušeností je účinný? Kdo nechce jednoduchá a laciná řešení covidové krize?

Jedno z nich... (Odmíchl se a dívá se do mobilního telefonu.) Jedna z informací, která je dostatečná známá, je, že i lidé s nízkou hladinou vitamínu D mají těžší průběh a velké problémy při covidu a velice často umírají.

Další informace, která absolutně zanikla tady v tom křiku ohledně jediného možného řešení, což je vakcína, je jiné řešení, které můžeme dostat nitrožilně, a to je nitrožilní podávání vitamínu C, které je lege artis i v České republice. Podle SÚKLu do sedmi a půl gramů denně.

Pan doktor Mao, který byl šéfem pohotovosti v Šanghaji, léčil pacienty, kteří měli střední až těžký průběh covidu intravenózními dávkami vitamínu C. Dostávali od 10 až do 20 gramů. V této skupině nezemřel ani jeden jediný pacient. Doktor Mao hned v počátku této koronavirové krize nabídl své informace veřejnosti. Já osobně jsem je ihned zaslal premiérovi této země panu Babišovi. On mi odpověděl: Ví o tom, jako že lékaři o tom vědí a používají to. Já bych se zeptal pana ministra Blatného, jestli je pravda, že se v České republice používá léčba covidu intravenózním podáváním vitamínu C. Protože pan doktor Mao, který je existující osobou, je to Američan čínského původu, je člověk, který se narodil a vystudoval v Americe, v současné době má praxi v Číně, byl šéfem pohotovosti a tyto informace nabídl ke zveřejnění na svých sociálních sítích a byl okamžitě zablokovan.

Takže tady máme opět další informaci o léčebném prostředku na covid, který nemůže nikomu ublížit, je legální a legitimní, lege artis, i v České republice podle SÚKLu do 7,5 gramu denně, a s pravděpodobností hraničící s jistotou nikdo tuto lacinou a jednoduchou léčbu opět nepoužívá. Potom se nedivte, že v lidech vznikají opravdu tyto pocity a tato nálada, že někdo si globálně nepřeje jednoduché a laciné řešení covidové krize a že se tady nacházejí lidé, kteří tomuto plánu, tomuto velkému resetu, zřejmě s chutí pomáhají. Ovšem problém je v tom, že kdyby lidé umírali jenom kvůli neschopnosti vlády, tak by se jednalo o zabití, pokud jednají kvůli špatnému úmyslu vlády, tak se jedná o úplně jinou činnost.

Na závěr tohoto svého projevu tady pro vás mám takové malé překvapení, dámy a pánové. Mám tady pro vás nabídku, mám tady 200 bonbonů. Vzhledem k tomu, že je nás tady dnes poloviční počet, každý si můžete vzít dva a tři z nich obsahují něco, co se vám nebude líbit, ale já vám neřeknu, co to je, protože ani když se jdete vakcinovat, tak se nedozvíte úplně, co do vás jde. Takže to můžete vyzkoušet. Možná že jsem stejný jako Pfizer a možná tak jako Pfizer podplácel prokazatelně a byl za to odsouzen, politiky, novináře a lékaře po celé zemi globálně, a jako Pfizer zabil děti v Africe, protože na nich nelegálně zkoušel neotestovaná antibiotika a musel za to zaplatit odškodnění v Nigérii, ano Pfizer zabíjel ve svém výzkumu, je to velice neetická firma, tak možná i já bych měl chuť někoho... Ne, nemám, opravdu jsou to jenom bonbony, takže si můžete zvednout hladinu krevního cukru naprosto bezpečně a v klidu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu omluvu. O omluvení své nepřítomnosti žádá pan ministr zemědělství Miroslav Toman, a to z pracovních důvodů dnes od 14.30.

Mám tady další přednostní právo, naskočilo mi tady. Je to v zastoupení poslaneckého klubu TOP 09 místopředseda klubu, pan poslanec Dominik Feri. Pardon, vidím faktické poznámky. Moment, omlouvám se, nejdřív faktická poznámka pan poslanec Pavel Kováčik a potom je v pořadí pan poslanec Dominik Feri, zároveň jste ale stejně v pořadí s přednostním právem, tak si pak můžete vybrat. Tak prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, kdyby ty bonbony náhodou obsahovaly onen Ivermectin, o kterém byla řeč, což to bych si vzal pro svého pejska proti vším a blechám. To je jenom tak lehce na průběh rozpravy.

Já bych rád pro jistotu, protože ten návrh usnesení na prodloužení stavu nouze o třicet dnů zazněl variantně ve stanovisku poslaneckého klubu KSČM předneseném panem kolegou Ondráčkem, zopakoval onen návrh usnesení právě v rozpravě. A sice ten návrh zní: Poslanecká sněmovna schvaluje prodloužení stavu nouze na žádost vlády, a to do 14. února, to jest neděle, do 24 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jenom bych chtěl upozornit, že faktické poznámky nejsou podle § 109, nicméně pan předseda Kováčik měl přednostní právo tak jako tak, takže je to v pořádku. Jenom na to upozorňuji.

Tedy s přednostním právem pan poslanec Dominik Feri. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já budu mluvit k věci až odpoledne, protože to, co se tady událo, bylo něco naprosto neuvěřitelného.

Pane kolego Volný, prostřednictvím pana předsedajícího, jste sobecký idiot, protože tady mluvíte bez roušky – bez roušky! – na mikrofon.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím, oslovujte poslance jenom mým prostřednictvím.

Poslanec Dominik Feri: To jsem udělal.

Protože nemáte kouska elementárního vkusu a nevezmete si roušku na svůj projev. To je něco naprosto neuvěřitelného. Můžeme spolu nesouhlasit, ale prosím, dodržujeme hygienická opatření.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já jsem to myslel jako takové malinké ťuknutí nehledě na názory, abychom se tady nečastovali vulgárními výrazy. To bylo jenom takové decentní.

Nyní jsme tedy v klasické rozpravě. Otevírám tu klasickou rozpravu a vystoupí poslanec Václav Klaus. Připraví se pan poslanec Marian Bojko. Já rozhodně nehodnotím obsah jednotlivých vystoupení, pouze v souladu s jednacím řádem chci udržet určitou kulturu vyjadřování. Pane poslanče, upozorňuji, že ve 13 hodin vyhlásím pauzu.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já se krátce vyjádřím k nouzovému stavu v tomto nekonečném seriálu, který zažíváme.

Za prvé je zcela evidentní, že směřujeme k jakémusi trvalému lockdownu. Už i opozice je unavená, taková ta jako standardní, a moc se nebrání. Pan ministr vždycky unaveně přečte, že pořád všechno pokračuje, a konce světla nevidět. Já bych se zeptal, pane ministře, na jednu otázku. Strategie vychází z toho, že tady ta nebezpečná situace bude pár týdnů, nebo že to bude trvat měsíce, anebo roky? Protože podle toho, jak se chováte, to vypadá, že naprosto spoléháte, že to bude pár týdnů. Chvilí to ještě vydržíme a něco nastane. Já jsem přesvědčený, že tak jistě to není, ale evidentně z toho, jak vystupujete, co děláte, to tak vypadá.

Vaše strategie byla zpočátku, že bude chytrá karanténa. Tady ve sněmovně se o tom mlelo zleva zprava, všichni vládní představitelé omílali jak kolovrátek. Ukázalo se, že nic takového neexistovalo, a při prvním nástupu virové epidemie na podzim se ten systém ani nezkusil moc rozjet, stát v tom nic nedělal, nepovolal lidi, aby tam pracovali, nic nezkusil. Vzniklo pár poměrně, myslím, kvalitních softwarů, kam to zapisovat, ale chytrá karanténa zkolabovala.

Pak byl vynalezen semafor vašim předchůdcem panem Vojtěchem Adamem a pak byl vynalezen PES vámi. Tento PES zase, co si budeme namlouvat, prostě nefunguje, už je asi počtvrté nebo popáté modifikován, bude se zavádět nový stupeň, šestý stupeň, a nyní jsme několik dnů ve čtvrtém stupni, ale stejně se nic rozvolňovat nebude. Čili to je strategie, která prostě nefunguje.

A další teď hlavní mantra, všichni o tom mluví, je očkování. Já jsem tedy zatím zaznamenal o Vánocích, že neběžely moc pohádky, a tyhle věci jsem sledoval, jak jedou ty kuffíky a kdo první bude očkovaný a kdo druhý. No ale řekněme si upřímně, při současném tempu očkování to bude trvat několik let. Potřebujeme ty lidi vakcinovat dvakrát, vakcína proti virům údajně po roce se musí obnovovat, čili než to doběhne, už zase znovu začneme očkovat ty starší lidi, tak to nevypadá na výrazně strategické řešení problémů.

Když budu citovat, dneska nebo včera izraelský vrchní koordinátor vakcinace prohlásil doslova – cituji: "Účinnost vakcíny Pfizer je výrazně nižší, než udává výrobce a než jsme očekávali." To nevím, jestli je ve vašich očích taky konspirátor nějaký, ale četl jsem to dneska v renomovaných všech médiích, přímou citaci. Čili zase strategicky – proč jsme rezignovali na vlastní nákup vakcíny, nebo dokonce na to zkusit její vývoj? Máme Akademii věd, a tady spousty miliard korun dáváme do výzkumu. Proč aspoň nemáme výzkumy, která vakcína je lepší, která je horší, jak je účinná, dokdy? Čili je z toho jenom politika, jenom médium. Najde se nějaký hlupák, o kterém se řekne, že ten je proti vakcinaci. Já to nejsem, ale tím je to odbyto. Ale reálně? No vakcíny nejsou. V těch krajích... Dnes je další zpráva, že dodávka se zase ještě snížila. No a upřímně, Izrael má očkovanou už třetinu populace, a neklesl počet nakažených, naopak je vyšší než v České republice. V Británii máme podobná čísla. Já čistě lidsky bych čekal, že zprávy budou přicházet: tak v Británii a v Izraeli už zdravotníci nejsou takřka nakažení, starší lidé... Ale nic takového nepřichází. Tak se nedivte, že to lidi lehoučce znervózňuje, a vypadá to, že ta vakcinace řešením nebude.

Chtěli jsme tady otevřít –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: (Vstupuje do řeči.) Já se omlouvám, máme 13 hodin, takže vás budu muset přerušit, není to záměr.

Já bych tedy vyhlásil polední pauzu do 14.30 a přeji dobrou chuť a budeme pokračovat. (Hluk a nejasno v sále.) Do 14.30 je pauza, hodina a půl. Do 14.30 je pauza. Přeji dobrou chuť.

(Jednání přerušeno od 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v přerušené 80. schůzi Poslanecké sněmovny. Než sdělím další podrobnosti, tak se nám omlouvá z dnešního odpoledního jednání z pracovních důvodů paní ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová.

Budeme pokračovat v projednávání jediného bodu, který je zařazen na tuto schůzi, a to je Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu. Projednávání tohoto bodu jsme přerušili před polední přestávkou v rozpravě. Připomínám, že podle § 109m odst. 2 a 3 zákona o jednacím řádu při zkráceném jednání o návrhu na vyslovení souhlasu s prodloužením nouzového stavu se projednávání ve výborech nekoná. Nelze v rozpravě uplatňovat faktické poznámky. Poslanec může vystoupit v rozpravě nejvýše dvakrát a Sněmovna se může rozhodnout o omezení řečnické doby až na pět minut s tím, že omezení řečnické doby se vztahuje i na poslance pověřeného přednést k věci stanovisko poslaneckého klubu.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené rozpravě. Před polední přestávkou bylo přerušeno vystoupení poslance Václava Klause, který má možnost pokračovat. Nicméně mě upozorňuje, že není přítomen žádný člen vlády, tak nemůžeme pokračovat v našem jednání, protože usnesení Poslanecké sněmovny jasně stanoví, že jednání Poslanecké sněmovny má být přítomen aspoň nějaký člen vlády. Takže já chvilku počkám, jestli se někdo neobjeví, a pokud se nikdo neobjeví, tak budu nucen schůzi přerušit. (Chvilku čeká.)

Přicházejí poslanci, členy vlády nevidím. Vítám všechny poslance, kteří přicházejí do sálu. Bohužel to vypadá, že budeme muset projednávání přerušit pro nepřítomnost člena vlády, takže já vyhláším přestávku do 14.37 v tuto chvíli. A pak budeme případně pokračovat, jestli se dostaví nějaký člen vlády. Já vám děkuji. A máme tedy přestávku.

(Jednání přerušeno od 14.32 do 14.37 hodin.)

Tak je 14.37, čili čas, do kterého jsme přerušili naše jednání, aby se nám dostavili... Já mám informace, že pan ministr Brabec je na cestě a bude tady do pěti minut, případně mi byli nabídnuti nějací bývalí ministři, ale to myslím nemůžeme akceptovat. Takže já se zeptám, jestli stále trváme na přítomnosti ministrů, nebo jestli je sněmovna ochotna pokračovat v jednání s tou informací, že ministr je na cestě a jiní členové vlády jsou někde ve sněmovně. (Ozývají se nesouhlasné hlasy.) Nemůžeme. Dobře.

Pan poslanec Klaus chce něco sdělit? (Posl. Klaus hovoří mimo mikrofon.) Ne, pan místopředseda Fiala myslím říkal, že nemůžeme pokračovat, pokud není vláda přítomna. Já bych tedy ještě pět minut počkal... Paní poslankyně Valachová se mi přihlásila teď. Má někdo zájem o něco jiného, než abych vyhlásil pět minut pauzu na přítomnost dalšího ministra? Ne. Dobře. V tom případě vyhláším novou pauzu pět minut do 14.43. A pak budeme, věřím, již pokračovat, protože budeme mít přítomného člena vlády. Já vám děkuji.

(Jednání přerušeno ve 14.38 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.43 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, je 14.43, takže přestávka, kterou jsem vyhlásil, abychom dosáhli přítomnosti člena vlády, je splněna, vidím, že více než dostatečně, takže pan poslanec Klaus může pokračovat ve svém projevu. Prosím. Prosím ještě o klid v sále, už jsme začali jednat.

Poslanec Václav Klaus: Dobré odpoledne, dámy a pánové, já bych rád zde vyjevil stanovisko Trikolóry k prodloužení nouzového stavu, návrhu vlády. Byl jsem přerušen krátce před obědem, tak to ve stručnosti jenom zopakují, protože nejsem robotického založení, tak nedokážu v půlce věty se přerušit a zase plynule navázat.

První myšlenka, kterou se domnívám, je, že míříme k jakému trvalému lockdownu, protože jak i tady vidíte atmosféru ve sněmovně – apatická standardní opozice, vláda už i takovým unaveným způsobem nás zase informuje a víceméně jako důkaz matematickou indukci prodlužujeme a prodlužujeme nouzový stav dál a dál s nějakou asi tužbou, aby si už na to všichni zvykli a bylo to normální. My to za normální nepovažujeme.

Druhé – vznesl jsem otázku, zda vláda strategicky uvažuje tak, že se jedná o několik týdnů, které musíme překonat, anebo zda v této těžké situaci budeme měsíce, nebo třeba i roky. Je zcela evidentní, že všechna opatření, která vláda dělá, míří spíš na to, že to bude 14 dní – ještě vydržte, schovte se na gauči doma a jaksi počkáme, ono to nějakým způsobem bude lepší. Nejsem si jist, že to tak je, a myslím, že se máme bavit o strategiích za situace, že tady ta situace bude trvat dlouhodobě.

Strategie vlády dosavadní, kdybych to shrnul, se dá rozdělit asi takto: V březnu a dubnu jsme myslím všichni podporovali opatření, která vláda zaváděla, jeden jako druhý, ale zhruba od toho května si myslím, že dochází k jistému zlomu. Nejprve jsme tady byli velice silně mediálně zahlcováni vystoupeními ve Sněmovně, že vše vyřeší chytrá karanténa. Ukázalo se, že se lidé akorát tím balamutili, žádná chytrá karanténa neexistovala, nebyla spuštěna. Potom byl velice populární ve své době semafor a po nástupu pana ministra Blatného systém PES, který se asi už čtyřikrát modifikoval, nebo třikrát, když tak pan ministr mě opraví, teď se chystá zase další novelizace "psa", aby zase vypadal maličko nějak jinak. A řekněme si také upřímně, že podle toho "psa" se nic moc neřídí. To bylo zavedeno z toho důvodu, aby lidé i podnikatelé, živnostníci věděli zhruba, co se děje, mohli se na něco připravit, ale teď vidíme, že několik dní, co je ve stupni 4, ale vláda prostě řekne, že ne, že se nic rozvolňovat nebude, tak se nic nerozvolňuje a díky tomu je ten systém PES víceméně více než zbytečný.

Tak to byly ty strategie, které – ani jedna z nich nefungovala.

Nyní je tedy zdaleka nejpobulárnější strategie vakcinace. To myslím má široký souhlas většiny obyvatelstva. Já také samozřejmě velice podporuji, aby lidé, kteří se cítí ohroženi, se nechali naočkovat atd. Ale řekněme si, že zde ta vyhlídka, že to bude řešením problémů univerzálním, také není veliká. Když zatím vidíme rychlost toho očkování, když vidíme ty zprávy, jak zase vakciny bude méně, než se čekalo, tak zatím to vypadá, že by to tímto tempem trvalo několik let. I když se to zrychlí, tak si musíme uvědomit, že se každý ten člověk musí očkovat dvakrát a zhruba po roce, jestli tomu dobře lékařsky rozumím, se proti virovým nemocem lidé přeočkovávají. Čili vlastně ti dědečkové, babičky by zase šli znovu, a tohoto cíle bychom nedosáhli.

Je také velká otázka, zda lidé očkování už dále ten virus nešíří, nebo šíří. O tom panují divoké rozpravy. Já se nechci toho dělat soudcem, ale nejsem si tak zcela jist, že to je tak, že lidé, kteří budou naočkováni, už nemohou vůbec ten virus dál šířit. Ale tak či tak, máme země, které očkují daleko masivněji než my, Izrael, Velká Británie, a já bych lidsky čekal, že budou přicházet pozitivní zprávy, že už v Izraeli nejsou další nakažení, nebo naprosté minimum atd. Místo toho se dozvídáme, že Izrael má více nakažených než Česká republika, a včera, jak jste asi zaznamenali, vrchní koordinátor očkování izraelský prohlásil, že vakcína Pfizer nefunguje tak, jak výrobce uvádí a jak bylo očekáváno. Samozřejmě nevím, možná pan ministr řekne, že to je konspirátor nějaký zlý, ale to jsou informace, a z Británie také žádné lepší zprávy nepřicházejí. Čili já jenom upozorňuji na to, že to může skončit jak s chytrou karanténou a s dalšími opatřeními, že to nebude strategicky dokonalé řešení problémů a spíš zase možná to obyvatelstvo v tom trochu balamutíme.

Chtěli jsme tady ve Sněmovně otevřít téma ochrany ohroženějších skupin, neboli bavit se o změně strategie vlády směrem k tomu, chránit ty nejvíce ohrožené lidi v domovech důchodců, v domovech seniorů a podobně, a ulevit lidem zdravým, školákům a dalším. Zkrátka změnit strategii.

Druhá věc, co jsem chtěl otevřít, byla změna strategie k větší aktivitě. Když jsem byl mladý, tak třeba byla civilní vojenská služba a spousta těch mladých hochů pomáhala v nemocnicích, ve školách, v domovech důchodců a podobně. Čili já bych rozuměl, že vláda jaksi zdvihá puzeň k aktivitě, je výjimečný nouzový stav a skutečně všichni se musí podílet, zvlášť ti zdraví a mladí, ale nic takového já nevidím. Jsou to neustále jenom výzvy ke klidu, k nějakým zákazům, a já skutečně bych si velice přál, abychom obrátili to paradigma k úvahám tohoto typu. Já vím, že bylo málo sester v nemocnicích už před covidem, ale výuka zdravotní sestry trvá čtyři roky, nebo měla by trvat, vždycky trvávala, tak se to pak trochu změnilo, a teď už jsme v covidu rok. Tak je nějaký plán, když ta pandemie bude trvat dva roky, tři roky, čtyři roky, že z těch 500 miliard vrhneme nějakou významnou část na to, ať máme více sestřiček atd.? Čili skutečně chybí mi ta aktivita.

Spousta lidí, když je těžká doba, dokáže dělat něco jiného. Když byla válka, tak britské ženy pracovaly v továrnách na náboje, a to nebyly žádné strojírenské expertky. Ale vy vlastně, polovina obyvatelstva čeká doma na home office a sledujeme naše statečné lékaře a sestry, zda to zvládnou, nebo nezvládnou. Já si myslím, že každá společnost musí čelit aktivně tomu nebezpečí a zapojit co největší počet lidí. A to se neděje. A místo toho neustále tedy jenom zavíráme a je to taková apatie. S tím nemohu souhlasit. Polovina lidí, co nezasedá ve Sněmovně, může dělat v trasovacím centru, prostě se snažit tu zemi zdvihnout. Jsme ve velkých problémech, umírá hodně lidí, máme obrovské škody, čili připomíná to nějakou válku nebo něco strašného, tak ta země musí vstát a začít s tím prostě bojovat každý, kdo může, a chránit ty slabé. Já myslím, že se to neděje, že vláda se spíš snaží nikoho tak moc neurazit. Vidí, že 40 % lidí je jakoby spokojených, podporuje tahle opatření, tak se o ně jako opírá a víceméně dál nic.

Jsem skeptický k takovým těm vyjádřením vlády, která často zaznívají ani ne tak od pana ministra Blatného, jako spíš od pana ministra Hamáčka: my jsme zastavili. Teď jsme něco zastavili po Vánocích a podobně. No, já si myslím, že to není pravda. Se stejnou logikou vy jste něco nastartovali předtím v té epidemii, ale je dost možné, že teď několik dní mrzlo, tak počet nakažených klesal, a teď je taková obleva, tak to zase bude stoupat. Netvrdím, že mám pravdu, ale spousta virových nemocí se takhle chová. Když jsou ty třeskuté mrazy, tak to moc není, a pak v tom předjaří to nějakým způsobem

kulminuje. Takže nejsou žádná data, jestli je to tak, nebo tak, ale vláda tady neustále má pocit, jako když nějakou páčkou zvyšuje a snižuje počet nakažených. Čili on ten virus různě nastupuje a ustupuje už rok. Na jaře řada zemí toho moc tolik nedělala. Ten virus tam ustoupil stejně jako v České republice.

Ta opatření. Upřímně, v pražském metru projede denně milion lidí. To můžeme. Nebo jezdívalo, teď asi méně za toho covidu. No, to je možné, ale dva lidi na vlekou na čerstvém vzduchu jet nemohou. Ale o tom ani tolik mluvit nechci, ale spíš o tom: Je tam tedy více nakažených, v tom metru, díky tomu, nebo není? Máme nějaká data, zkusíme to měřit za pomoci našich vědců a nějakých úředníků, hygieniků, nebo na to jako rezignujeme? Jediná data, která jsou, že v Praze vypadá ta epidemiologická situace o trošku lepší než jinde, tak to asi žádný dopad nemá. Ale prostě něco zavíráme, něco necháme otevřeného. Desítky a stovky dělníků v nějaké velké fabrice mohou pracovat, dva čišníci nemohou pracovat. Zase stejná logika. Druháci ve škole jsou, třetíci nejsou. A takhle můžeme jít krok po kroku a skutečně žádný vědecký základ v tom nenajdeme. A já si myslím, že ho musíme mít. Já jsem prostě chtěl – neprošlo to o pár hlasů – ale chtěl jsem, ať doložíte, že třetáků je nakažených maličko a druháků hodně. Pak musím pokývat hlavou a říci ano, je to velká váha a musíme takto postupovat. Ale já se bojím, že žádná data tohoto typu nemáte a ani je nikdo nezkoumá. Ale když se ukáže, že těch nakažených mezi těmi skupinami je stejně, tak není žádný důvod třetákům a dalším školy neotevřít.

Už se blíží k závěru. Většina těch rozhodnutí je tedy politická. Nerozházet si to u těch nejdůležitějších skupin voličských. Tohle teda nechat musíme, tohle zase ne. Můžeme fatalisticky čekat, ale nesmíme podle mě likvidovat ekonomicky statisíce míst.

Poslední věc, z kterého důvodu nechceme podpořit pokračování nouzového stavu, je, že společnost je rozdělená. Je rozdělená na velký počet lidí, kteří dílem mají velké obavy z té choroby, a za druhé často na ně ekonomicky současný lockdown nijak moc nedopadá. Buď mají zajištěný příjem od státu – my poslanci, ale nejenom samozřejmě – a víceméně ten jejich život plyne podobně. Ale pak je tady obrovská skupina lidí, kteří jsou prostě v krachu a v ekonomickém zoufalství. Často jsou to paradoxně chudí lidé, kteří pracují příležitostně. Na ty se žádné ty vládní pomoci moc nedostanou, takže to je zase druhá část společnosti. A ta společnost je rozdělená. Že ta polovina trpí ekonomicky strašlivě a ta druhá ne moc. Já si myslím, že ta společnost se má snažit chovat soudržně a není možné přenášet ty náklady jenom na část společnosti, protože ji to strašlivě radikalizuje.

Já jsem se kdysi zastal pana poslance Feriho, když byl fyzicky napaden. Přestože s ním velice často nesouhlasím politicky, tak teď řeknu i druhou věc. Ta společnost už se nebrání ani takovým věcem, že je naprosto za hranou chodit někomu k domu a něco mu tam nosit a něco tam křičet. Demonstrovat se má před Sněmovnou nebo na Václaváku, ale zase se společnost má bránit i proti takovýmto výstřelkům. Ale je to důsledek toho, že právě z poloviny obyvatel děláme pitomce, nějaké konspirační teoretiky a naprosté magory, a často jsou to lidé zoufalí, kteří nevědí, kudy dál. Tak to je ten druhý důvod.

My nechceme podpořit tento stav zoufalství a čekání, nikoliv nouzový stav, a nepodporujeme tuto strategii vlády. Velice bychom apelovali na to, aby se změnila v tom duchu, ve kterém jsem mluvil. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Budeme pokračovat v rozpravě. Nyní se s přednostním právem přihlásil pan poslanec Feri, poté pan poslanec Bojko. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení páni ministři, to, proč si pana ministra zdravotnictví velmi vážím, je to, že je přítomen, že tady prostě je. Je to důležité téma pro jeho rezort, je přítomen, odpovídá na dotazy, snaží se naslouchat. To je příkladné. Pak je tu ministr průmyslu a obchodu, který má zjevně už úplně na salámu. Řeší se nouzový stav, který podmiňuje přijímání krizových opatření, které dopadají do národního hospodářství, on není přítomen. Není tady. A je to prosím pěkně podruhé. Vzpomínám si přesně, když jsem tohle říkal už při minulém prodlužování toho nouzového stavu – kde je pan ministr průmyslu a obchodu? To je něco naprosto neskutečného. A stejně jako minule zopakují: To, že tu má být, to není kvůli nám, to je kvůli těm lidem. To je kvůli těm lidem, kterým omezuje vláda podnikání. A jaký signál tím vysílá, to je úplně jasně.

A bohužel mě tedy velmi mrzí, že tady není, protože pan ministr průmyslu a obchodu v médiích řekl, že by ho opozice měla přestat kritizovat a měla začít pracovat. Tak to je báječné. On asi chodí do jiné Sněmovny, respektive nechodí do jiné Sněmovny. Protože opozice už deset měsíců předkládá konkrétní návrhy zákonů i mimolegislativní záležitosti. Já jsem si dovolil panu ministrovi průmyslu a obchodu, a pošlu mu to potom písemně, přečíst výběr třiceti věcí, které jsme navrhovali, ať si to zrekapitulujeme. Ať nechodí světem a neříká: ta opozice nás jenom kritizuje. No ne, tak kdo to chce vidět, tak to vidí.

V březnu jsme navrhovali příspěvek pro OSVČ bez zaměstnanců ve výši 45 tisíc korun, odpuštění odvodů – to teď není třeba, z nějakého neznámého důvodu – odložit platbu daně z příjmu za rok 2019 pro živnostníky, že stát bude platit nemocenskou, odložení odvodů DPH, odpuštění nájmu podnikatelům v prostorách měst, obcí a jiných státních institucí po dobu tří měsíců, odklad splátek úvěrů a hypoték pro OSVČ, odložení plateb za energie, neprodulžovat lhůtu pro vrácení odpočtu na DPH na 45 dní.

V dalších měsících Covid portál. Až do podzimu tady chybělo jednotné místo, kde by byla srozumitelně popsána ta krizová opatření, to, co reguluje životy nás všech. Potom jsme to za 14 dní společně s dobrovolníky dali dohromady.

Odškodňovací zákon – máme ho tady.

Jednoduchý systém, jakým by se kompenzovala ta opatření. Leží to tady, budeme k tomu mít příští týden mimořádnou schůzi. To je nic? To není žádná práce? To není žádný legislativní návrh? To pan ministr Havlíček nemůže myslet vážně.

Prodloužení moratoria na provádění mobiliárních exekucí. To jsem navrhl, Sněmovna to podpořila, funguje to.

Odložit dále EET.

Umožnit volit lidem v karanténě a izolaci. To jsme přes léto společnými silami opozice a koalice dali dohromady. To není práce?

Odložit splatnost odvodů. Možnost čerpat kompenzační bonus těm OSVČ, které se na malý úvazek věnují pedagogické činnosti. Také. Navrhli jsme, schválili jsme, shoda opozice a koalice.

Rozšíření ošetrovného pro hendikepované děti starší třinácti let. Povinnost srozumitelně informovat klienty cestovních kanceláří o jejich právech podle toho příslušného covidového zákona. Zvýšení ošetrovného ze 60 na 70 %.

Rozšíření kompenzačního bonusu na DPP a DPČ. Představili jsme devět opatření na podporu kultury.

Mírnější, nelikvidační pokuty podle krizového zákona. To jsme tady přece, o tom jsme se bavili před pár dny.

Zřít covidové nemocnice. To jsou ty návrhy na úseku zdravotnictví. Představili jsme taky a zaslali jsme panu ministru zdravotnictví konkrétní návrhy ke zlepšení fungování krajských hygienických stanic. A společně s mými kolegy z KDU-ČSL z ODS jsme vytvořili AntiCovid tým, se kterým pan ministr zdravotnictví jedná, ví, že předkládáme ty návrhy, a snaží se z nich, občas tedy, vycházet a jednat s námi. To neprobíhá žádná debata na vládě, že by si ministři řekli, no ale podívej se, Karle, hele, oni se mnou ale jednají a ty návrhy předkládají? To se neděje.

Navrhli jsme upravit systém PES tak, aby nediskriminoval obchodníky podle velikosti, obsahoval stupeň nula, to znamená, aby byla nějaká perspektiva toho, že už budeme žít bez opatření, a nevyžadoval ten systém ve všech stupních nouzový stav.

Apelujeme na zveřejňování dat, na návrat mediků do škol, umožnění návštěv v domovech seniorů, posílit kapacity KHS, přednostní očkování pro učitele a výzva – například jsme vyzvali vládu k připravení očkovacích center a zveřejňování počtu očkovaných každý den.

To je výběr třiceti věcí. Těch věcí jsou, podle mě třeba 150 věcí, které opozice představila, konkrétní návrhy, a pan ministr řekne v televizi, no, přestaňte kritizovat, začněte pracovat. Pane ministře, vy začněte pracovat. Začnete sem chodit, začnete se o ty lidi starat.

Dále, když tu tedy není přítomen pan ministr průmyslu a obchodu, já jsem to ani nečekal, tak bych se rád obrátil na pana ministra zdravotnictví. Dneska přišel nový PES, my jsme ho samozřejmě dostali k připomínkování a budeme se také k němu vyjadřovat a je to jeden konkrétní podnět, který, myslím, že by mohl lidem pomoci. Protože to, po čem tu dlouhodobě voláme, je předvídatelnost a posilování nějaké jistoty, toho, že můžeme odhadnout aspoň, samozřejmě s nějakou mírou pravděpodobnosti, co se stane, co bude, na co se máme připravit, kdy máme tedy už očekávat, že se obchody otevrou, služby otevrou, restaurace otevřou a kdy ne.

A já bych chtěl poprosit pana ministra, zdali by bylo možné v nějakém dalším modelování, tedy jestli až bude ÚZIS dělat nějaké další modely vývoje, aby zohlednil to nové kritérium hospitalizovaných v tom smyslu, aby bylo napříště řečeno: do stupně čtyři bychom se mohli dostat ve scénáři jedna v toto datum, ve scénáři dva v toto datum, ve scénáři tři v toto datum. Je to odhad, my vás nebudeme kritizovat, protože nemáte křišťálovou kouli, když to nevyjde, ale představit nějaké scénáře a říci: podívejte se, hospody, hospodští, můžete otevřít tedy ve stupni například tři a do toho se dostaneme v to a to – teoreticky – datum. A zohlednit samozřejmě ještě britskou variantu, že se to může nějakým způsobem na tom samozřejmě podepsat, významným způsobem podepsat.

Ale to bych uvítal a pokládal bych to za rozumné, protože takto ten systém může působit komplexně, a že postihuje úplně všechno, ale chybí tam aspoň nějaká tedy perspektiva toho, kdy se tam dostaneme. Pro dost lidí, myslím, bylo určitým

rozčarováním to, že předpokládali, že když už jsme v indexu rizika na čtyřce, tak postoupíme do čtyřky, a teď se ten systém modifikuje a jsou samozřejmě lidé frustrováni z toho, že najednou se dostaneme do stupně pět, protože v tom návrhu ve stupni pět budeme, pakliže bude více než čtyři tisíce hospitalizovaných, což dneska je bohužel splněno, a v tomto by tedy vláda mohla tento vstřícný krok učinit a říci: podívejte se, toto nás čeká, pak už bude lépe. Prostě a jednoduše říci: je tady nějaké světlo na konci tunelu. Věřím, že to bude zohledněno. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Teď se mi hlásil s přednostním právem pan poslanec Černohorský, poté pan poslanec Míhola. Prosím.

Poslanec Lukáš Černohorský: Vážený pane předsedající, já bych požádal o přestávku na poradu klubu v délce třiceti jedné minuty. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: (Hlas z pléna.) Ten je pravděpodobně na té poradě... Je zde žádost o přestávku na poradu klubu Pirátské strany. Pokud nikdo nic nenamítá, já tedy vyhlásím podle ustálených zvykových pravidel přestávku na poradu klubu do 15.35 hodin, jestli jsem to dobře zachytil. Děkuji. Tedy přestávka do 15.35 hodin.

(Jednání přerušeno v 15.05 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.35 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v přerušené rozpravě, do které se s přednostním právem přihlásil pan poslanec Míhola, poté pan poslanec Bojko. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Míhola: Děkuji. Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře. Samozřejmě, že teď tady zrovna není i pan ministr zdravotnictví, protože především na něj jsem se chtěl obracet ve svém příspěvku, tak doufám, že ještě v průběhu přijde. Stanovisko k prodloužení nouzového stavu za KDU-ČSL sdělil náš předseda Marian Jurečka, tak já ho jenom několika poznámkami doplním.

Za sebe mohu říct, že situaci vnímám jako vážnou, rozhodně jsem ji nikdy nezlehčoval ani to nehodlám zlehčovat. A je určitě legitimní a potřebné diskutovat o nouzovém stavu. Ale také vysvětlovat. Trpělivě vysvětlovat. Já to vnímám tak, že my to tady řešíme už – pokudikáté, říkal pan premiér – pošesté nebo posedmé prodloužování nouzového stavu, tak už se nám možná o tom zdá, ale ti lidé zvenčí to vidí jinak. A myslím si, že opravdu je namísto prostě dál a dál mnohé věci vysvětlovat, protože oni si s nouzovým stavem spojují kolikrát něco, aspoň dle reakcí, které mám, co s tím moc nesouvisí, nebo jenom okrajově, a pak zase si tak úplně mnozí neuvědomí, co by způsobilo, kdyby ten nouzový stav tedy nebyl, nebo co by to komplikoval a čemu pomáhá.

Ale to je úkolem vlády, aby toto sdělovala. Kanálů na to má dost. Takže asi té komunikace dost není, nebo není prostě taková, jaká by měla být. A víme, že komunikace

je základ pro politika. Na tom nakonec, na té komunikaci, si myslím, že vážne i tady ta spolupráce na tom, teď v těchto dnech, měsících, nebo už mnoha měsících, tom nejpodstatnějším na řešení té covidové pandemie, protože ono tady je docela laciné prohlašovat, jednou to říká pan premiér, pak někdo z ministrů: jsme v tom všichni, jsme na jedné lodi, musíme k tomu přistupovat společně, ale rozhodneme my. Anebo si vezmeme maximálně, co se nám hodí. Chápu, že se může někomu zdát jako idealismus si myslet, že by tedy to šlo tady zleva doprava, zprava doleva spojenými silami, jako to bylo kdysi za Rakouska-Uherska, ale asi bychom se aspoň o nějaký ideál snažit měli, si myslím.

Pan ministr stále nepřišel, tak to budu muset... Je na cestě, tak děkuji, tak pan předseda klubu ANO určitě kdyžtak mu ještě řekne, nebo pan kolega ministr tady další. Mluvím samozřejmě teď k vládě jako celku.

Chtěl jsem pana ministra zdravotnictví ubezpečit jako osobně, že si jeho přístupu vážím, to říkám opakovaně. Že oceňuji, že hovoří klidně, snaží se pracovat s daty a především se snaží o nějakou koncepci, jakkoliv se nikdy nelze zavděčit všem, a jak to vidíme po celé Evropě, to řešení je velice složité. Trošku mi připadalo, jestli znáte ten známý obraz Tizianův Karel V. na koni, jako tzv. osamělý jezdec. Když jsem ho tady viděl dopoledne jako jediného ministra v té jinak prázdné ministerské lavici, než přišel tady další jeho kolega. A na to narážím také. Mně přijde mimořádná schůze, jedná se o mimořádnou věc a opravdu bych očekával, že když ty lavice nebudou úplně plné, že budou aspoň z větší části zaplněné. Já to říkám za sebe teď. Já jsem tady seděl opravdu celé dopoledne, sedím teď, snažím se mluvit k věci, tak jsem si dovolil tady toto podotknout.

Několik tedy poznámek ke konkrétním věcem.

Školství. To je to, co mně opravdu leží na srdci nejen jako učiteli, a věřím, že zdaleka nejenom mně. Prostě se obávám, že přes všechny ty lockdowny a všechna možná omezení a zavírání škol ten dopad na kvalitu vzdělávání bude naprosto nedozírný, že se z toho budeme léčit – tedy nechci teď, aby to byla taková ta slova jako ne úplně hezká jako že déle než z covidu, ale skoro mám obavu, že ano. Že to vzdělání prostě bude velký problém dostat zase do normálních mezí. A proto si myslím, že na prvním místě bychom měli také tady otevírat otázku vakcinaci učitelů. To jsem chtěl pana ministra požádat, aby se k tomu vyjádřil.

Myslím si, že je dobře, že alespoň třeba na univerzitách – jsem za to velmi vděčný – je možný jakýsi kontakt, takže třeba státnice mohou v omezeném počtu probíhat, že se dá kontaktně zkoušet za dodržení přísných pravidel, tak zaplat' pánbůh za to. Ale myslím si, že opravdu je velmi nutné myslet především na ty mladší ročníky, nebo na maturanty a poslední ročník základní školy, protože jednak mají před sebou ty další důležité události, ale hlavně také musíme myslet na ty přetížené rodiny. Vim sám, o čem mluvím. Doma pět dětí školou povinných, a opravdu to když i ráno člověk vyřizuje pracovní telefon, tak mě manželka potom upomíná, že pozor, děti mají on-line výuku, a nemůžu křičet. Prostě místností není nekonečně, takže je to velmi náročné. O vaření atd. nemluvě, ale věřím, že to sami znáte také ze svých zkušeností.

Chtěl bych ale velmi apelovat, a to prosím věřím, že tedy pan ministr už někde třeba slyší z nějakého média, na otevření ZUŠ. Mně nejde do hlavy, když přece jenom k nějakým rozvolněním dochází, že prostě není možné, aby se nevyučoval třeba klavír.

Dobrý den, pane ministře (Blatný), jsem rád, akorát jste dorazil. Hovořím tady o školách, o základních uměleckých školách, že přichází ke mně, a určitě nejen ke mně, vsadím se, že zleva zprava se tady hlásí další kolegové, prostě opravdu desítky, možná stovky proseb; lidé nechápou, v čem je problém, když učí někdo klavír, má roušku, žák nebo žákyně má také roušku, a on-line, je to asi lepší než nic, ale nechci říkat, že je to na nic, ale naživo je naživo.

A totéž, nyní jste asi zaregistrovali také iniciativu malotřídek. Pokud to podporují jejich ředitelé a říkají, že jsou schopni zajistit dodržování zdravotnických a hygienických zásad tak, aby eliminovali riziko šíření covidu, tak já bych jim věřil. Já bych fakt tu šanci dal, ať aspoň tady to vzdělání trochu, dáme tomu šanci se pomalu zase stavět na nohy. Protože mně je jasné, že to nejde všechno naráz. A já vnímám i tu tenzi, že jedni říkají: Už proboha otevřete! To chodí opravdu maily se sepnutýma rukama. A už včera bylo pozdě a před měsícem bylo pozdě. A další říkají: Co blázníte? Nechte to on-line! Nebo: Vy chcete snad někoho zabít? Takže vím, že je to protichůdné, a o to důležitější je, že tady musí být v tom školství strategie. To mně chybí. A proto říkám, že bych očekával, že tady bude také ministr školství. Protože nemůže všechno tady pan ministr zdravotnictví, jak jsem říkal, jako ten Karel V., osamělý jezdec.

Takže prosím za ty základní umělecké školy a tuto výuku a za malotřídky a znovu také za lesní kluby. Protože zase opakovaně ty žádosti nechápou a nejde mi to jak vysvětlit, proč ti, co se pohybují nejzdravěji v prostředí, kde je riziko nákazy úplně nejmenší ze všeho, tak to stojí, a zas jiné věci daleko rizikovější třeba kolikrát probíhají.

Stejně jako si zaslouží strategii školství, tak si ji zaslouží určitě také sport obecně, ale chtěl bych především k těm horám. Protože sám jako příznivec lyžování, nebo podporuji tyhle sportovní aktivity a úplně mě bolí srdce z toho, když vidím, jak lyžařské areály jsou na jedné straně pusté a na druhé jak už všichni potřebují někam ven, tak už se tam děje všechno možné i nemožné. A jestli tohle má nějaký konec nebo nějakou strategii, co bude dál, aspoň třeba jestli za měsíc a jak prostě, abychom nepřišli k tomu, že už nebude ani na čem jezdit, že bude všechno rozbité, rozryté, tak jak to bude po tady tom živelném využívání. Vlastně asi nikdo, ani ti majitelé moc nebrání před tím náparem. Takže také asi by to chtělo o tom režimu, pravidlech. Já věřím, že ti lidé, když se to rozumně vysvětlí a s nějakým silným apelem, budou schopni to dodržovat. Já bych jim věřil. Vždyť nakonec, jak jsme se bavili tady o kostelích, já vím, že je to jiná situace, nevím o jediné situaci, že by někde se někdo nahnul, nedodržel něco. Prostě drží se ta pravidla, funguje to, nastavilo se to a není žádný problém. Já věřím, že i sportovci jsou gentlemani a že bychom tohle zvládli. Jsem o tom pevně přesvědčen.

A konečně otázka respirátorů, která se teď nejnověji otevřela. Chápu a velmi často se sám hlásím k tomu, následovat vzory, které mají nějaké pozitivní zkušenosti, v tomto případě Německo, Rakousko – i když mají také své problémy. Ale zase mám mnoho dotazů, telefonátů, mailů, že jednak ty respirátory jsou dražší, jestli jich bude dost, jestli budou dostupné. A co ti lidé, oni mají pak obavy také: Tak budu moct jet městskou hromadou dopravou do práce, nebo to si mám vzít náhradní volno, nebo co když ten respirátor nebude nebo ho nebudu mít, nebo mě vyhodí z toho autobusu? Takže i tuto věc víc vydiskutovat, víc komunikovat.

Totéž, někdo už se radoval z toho, že by snad i kulturní akce jako divadla, že mají mnohá předplatná. Ale pokud to bude záviset na testech, tak jestli opravdu bude nutné před každým představením, když je mají za sebou takhle naskládaná asi ještě i z podzimu, zase absolvovat tentýž test, když je myslím ta platnost 48 hodin, jestli se nepletu.

Takže já bych moc prosil pana ministra o reakci. Říkám, vážím si jeho přístupu a držím palce, aby se to co nejlépe zvládlo a také v nějakém horizontu tak, aby to světlo na konci tunelu už začalo být vidět. Děkuji za pozornost a prosím o tu reakci.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Je zde s faktickou poznámkou přihlášená paní poslankyně Valachová, nicméně faktické poznámky nelze ve zkrácené rozpravě uplatňovat. A v tom případě já prosím pana poslance Bojko, který je přihlášen do rozpravy písemně. (Poslanec opravuje jméno na Bojka.) Tak prosím pana poslance Bojka. Máte slovo.

Poslanec Marian Bojko: (Přichází bez roušky.) Dobré odpoledne, dámy a pánové. Zejména vy, kteří na nás koukáte živě. Víte, já jsem si myslel, že dneska jediný ministr, kterého pochvám za jeho práci, bude ministr Zaorálek, ale jeho vystoupení mě přesvědčilo, že nepochvám ani jeho, protože vykládat tady, že lidi nechtějí nebo nediskutují o nouzovém stavu, tak to není pravda. Lidi se mě neustále ptají, co to obnáší ten nouzový stav, atd.

A když se dívám tady za sebe (do vládní lavice), tak to je prostě tristní. My tady jednáme o takové důležité věci, a jsou tady dva ministři. O půl třetí tady nebyl ani jeden, takže jsme museli schůzi přerušit. Za mě to je naprostá neúcta k této Sněmovně. A když budu mluvit o těch ministrech, tak není to tak dávno, bylo to v říjnu, ministr vnitra Hamáček, ač byl prokazatelně ve styku s pozitivně testovaným člověkem nebo s nakaženým, tak si klidně vesele vzal svoji červenou mikinu a šel do velínu řídit svoje policejní provokatéry na akci na Staromáku. Ministr zahraničí Petříček, ten má jedinou touhu a vizi, prostě jenom trestat Rusko, Maďarsko, Polsko a Bělorusko, nic jiného ho nezajímá. Ministr Brabec, ač si ho vážím, tak si myslím, že za tu dobu, co se řeší Bečva, tak by to možná vyšetřil už i Pepek Vyskoč. Dále ministr Metnar, který vesele v přímém přenosu řekne, že ten nebezpečný vir se šíří v těch malých provozovnách. Tak mě by zajímalo, kde k tomu přišel. Kde vzal nějaké studie, že se to šíří v malých provozovnách, a ne v těch supermarketech? Pan ministr Blatný, taky mu uletělo minulý týden, že ten, kdo je očkován, tak už nebude vlastně infekční, což taky není pravda. Teď uvažuji, na koho jsem zapomněl, na kterého ministra.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče, já vás kdyžtak přeruším v tuhle chvíli a chtěl bych upozornit, že platí příkaz, že bychom se měli zde pohybovat s rouškami. Respektuji vaše právo zákonných zástupců porušovat všechno možné v rámci svobody projevu, ale cítím se povinen na to upozornit. Prosím. (Potlesk ze všech stran sálu.)

Poslanec Marian Bojko: Děkuji. Pan ministr Havlíček, ač řídí dvě ministerstva, je to naprostý superman, tak jako ani neví, že číslo pojištěnce je vaše rodné číslo na té kartě, v televizní debatě na Primě. Pan premiér tady vesele tvrdí, že mu píší lidi, jak se mají dobře s těmi kompenzacemi, že dokonce mají víc peněz, než měli předtím. Tak já bych mu pár těch lidí přivedl, jak se mají dobře, kteří měli svoje hospody, a dneska dělá pikolika v restauračním voze Českých drah, další, kteří dělali v kasinu, tak sedí teď na pokladně v Tescu. A spousta těch, co mají ty malé hospody, nedostali peníze,

kompenzace od jara, od loňského jara. Takže vykládat, že se má někdo dobře... To věřím, že se má někdo dobře. Mají se ti, kteří dovážejí jídlo, protože lidi teď nakupují hodně od dovozců jídla, bohatnou e-shopy a tak dále. Možná se mají dobře v Agrofertu nebo v Penamu, tomu bych i věřil.

Mně tady neustále někdo hlavně tady z té pravé strany něco hovoří o dezinformacích, o dezinformačních webech a tak dále. A taková obrovská dezinformace tu proběhla, už o tom mluvil kolega Volný, a bylo to vlastně o těch přeplněných, ucpaných krematoriích. Bylo to na iDnes 9. ledna: Rakve a mrtvá těla ucpalý márnice a krematoria, děsí masmédiá. Za to nemůže žádná pandemie, říká šéf českých pohřebáků. Ten problém trvá už pět let. Děs a hrůzu vyvolala zpráva českých masmédií, že krematoria nestíhají, ač jedou pece na plný výkon, a že jsou kvůli obrovskému množství zemřelých přeplněné márnice. Proti tomuto tvrzení se ostře ohradil předseda Asociace pohřebních služeb Jaroslav Mangl. Za to nemůže pandemie. Je to dlouhodobý problém, na který už upozorňoval minimálně pět let, na který jsme upozorňovali už před pěti lety, ale nikdo nás tehdy nevyšlyšel, říká Mangl v rozhovoru pro portál iDnes. Tento portál se také podílel na šíření poplašné zprávy o zahlcených pecích krematorií. A ten problém je i v tom, že tam vlastně probíhala, nevím, jestli ještě probíhá, rekonstrukce jedné pece. A navíc vlastně k nám jdou z (nesrozumitelné) kraje, nebo Moravskoslezského kraje, který má 1 200 000 obyvatel a má jediné krematorium, tak nechávají zpopelnit své nebožtíky i Poláci. Vlastně kousek je polská hranice, takže u nás je to levnější v tom krematoriu, takže k tomuhle prostě dochází. Pohřební ústavy a krematoria nemají dostatečné kapacity chladičích zařízení pro zemřelé dlouhodobě. Situace, kdy musí být mrtvá těla převezena jinam nebo třeba pohřbena později, je naprosto běžná a nesouvisí s pandemií, vysvětluje předseda Asociace pohřebních služeb Jaroslav Mangl s tím, že se kolem toho v minulých letech jen nedělalo takové mediální divadlo.

A bylo zmíněno, že masmédiá lžou i v počtech zemřelých. Masmédiá silně nafukují veškeré informace o údajné pandemii, kterou popírají veškerá statistická data. Počet případů chřipky a následných úmrtí roste každý rok od září do března, pak padá do prázdnin. Tak je tomu po staletí. Stejně tak tomu je i letos, jen je chřipka nahrazena názvem COVID-19 a jsou upraveny testy, které ji měří, říkájí znalci. Za celý rok 2020 se však žádný nárůst počtu úmrtí nekonal, byly tu jen záměrně zkrácené zprávy masmédií o počtu nakažených a zemřelých s covidem. Rok 2020 byl se 117 tisíci zemřelými na 26. místě za posledních 55 let. Šíření strachu a hysterie už zabíjí víc lidí než vymyšlená pandemie. Jaroslav Mangl se vyjádřil k záhadnému faktu, proč v listopadu došlo k prudkému nárůstu počtu zemřelých, když se počet pohyboval celý rok v šedém průměru, ač nám média tvrdila, že tady řádí apokalypsa a bude mnoho set tisíc mrtvých na ulicích a v zmrzlinářských vozech. Navýšila se nám úmrtí lidí, kteří nezemřeli s covidem, říká šéf Asociace pohřebních služeb pan Mangl. O jarním lockdownu se přestalo léčit. Experti varovali, že se nám to na podzim vrátí jako bumerang. Měli pravdu. V listopadu tedy zřejmě umírali lidé spíše kvůli hysterii kolem koronaviru než na koronavirus samotný. Nárůst zemřelých letos v listopadu lze tedy s největší pravděpodobností přičíst zanedbání léčby jiných nemocí a strachu šířeného masmédií především mezi staršími lidmi – oslabení imunity, absence na kontrolních prohlídkách. Docházelo též k odkladu operací. Nebýt tohoto skoku – lék horší než nemoc – byl by rok 2020 hluboko v průměru za posledních deset let a za posledních 55 let by se pohyboval kolem 35. místa. Tedy žádná pandemie, jen jakýsi hologram pro vyvolání strachu a poptávky po vakcínách za miliardy. Masmédiá čtenáře a diváky denně masírují

zkreslenými údaji o počtu nakažených, aniž by uváděla počet zemřelých, a to ani celkový bez udání příčiny, nebo aspoň těch, kde COVID-19 prokazatelně souvisel s příčinou smrti – zápal plic, infarkt, rakovina. Dosud platí, že jen na COVID-19 nezemřel v České republice nikdo a že do kategorie zemřeli s covidem jsou zařazovány případy, kdy zemřelý sice covid měl, ale neuvádí se kdy, intenzita ani zda nějak souvisel se smrtí. To působí dojmem obłudného zkreslování dat. Zdroj je iDnes – rozhovor Mangl, iDnes – pytle a mrtvoly.

Takže tady je evidentní, že s těmi čísly někdo manipuluje. Teď od samého začátku bylo prostě každému, kdo má trošku rozum v hlavě, (jasné), že nešlo o nic jiného než o vakcíny. Už před několika lety profesor Prymula tvrdil, že roušky jsou k ničemu, že to spíš napomáhá šíření toho viru, že není dobré ty roušky nosit. Proč byla prasečí chřipka v roce 2009? Tenkrát většina zdravotníků se odmítla nechat očkovat vakcínou proti prasečí chřipce a vakcína za 110 milionů se zničila, protože to zdravotníci odmítli. A mám dojem, že to bude i v téhle situaci, protože já sám osobně znám tři zdravotníky, kteří pracují v domovech pro seniory, a ti mi řekli, že jestli je budou nutit očkovat proti jejich vůli, že dají výpověď. Jsem potom zvědavý, kdo se o ty stařečky bude starat. Asi armáda.

K tomu, co se neustále děje. Každý názor, který není v souladu s tím, co vám předstírají mainstreamová média, tak je okamžitě zašlapáván do země. Takže bych vám tady přečetl něco na téma Kubek a Roman Šmucler. V České republice máme dvě lékařské komory. V jedné se sdružují lékaři, kteří pečují o ústní dutinu, ve druhé ti ostatní. Každá z komor si volí svého prezidenta. Zatímco prezidentem České lékařské komory je MUDr. Milan Kubek, spíše odbornář než věhlasný specialista, v čele České stomatologické komory stojí doc. MUDr. Roman Šmucler, kandidát věd, stomatochirurg a mezinárodně uznávaný specialista na laserovou a estetickou medicínu. Oba prezidenti se v koronavirové době vyjadřují k aktuálním věcem veřejným, přičemž epidemiolog, imunolog či virolog není ani jeden z nich.

A tady narazíme na další rozdíly. Zatímco Kubek patří mezi největší propagátory všech možných i nemožných restrikcí, omezení a lockdownů, Šmucler je v tomto ohledu mnohem zdrženlivější, přičemž svoje vývoody do značné míry opírá o pečlivé studium zahraničních zkušeností. Ale pak je tu ještě jeden rozdíl, ten úplně nejpodstatnější, ba přímo pro naši především mediální realitu přímo definiční. Zatímco tuctový lékař Kubek z obrazovky prakticky nesleze a straší obyvatelstvo takřka denně, specialista Šmucler z vysílání veřejnoprávní České televize jaksi vysublimoval, prostě vymizel. Zatímco Kubek je z titulu své komorové funkce považován málem za lékařskou kapacitu, již ale prostě není, prezident druhé komory Šmucler, který takovou kapacitou ve svém stomatologickém a orofaciálně onkologickém oboru bezesporu je, je naopak kdekým nazýván jako v uvozovkách zubař, jako by jeho denním chlebem snad bylo vrtání plomb, protože zřejmě má být na rozdíl od internisty Kubka nezpůsobivý k tomu, aby se vyjadřoval k aktuálním medicínsko-společenským otázkám. Podobným způsobem byli z veřejného diskurzu vypuzeni prof. MUDr. Jiří Beran, CSc., prof. MUDr. Jan Pírk, profesor MUDr. Jan Žaloudík, CSc., a mnozí další. Proč se to takhle děje? Protože Šmucler i ti další říkají něco trochu jiného, než co je alibistickou politickou věrčuškou a jí sloužícím hlavním mediálním proudem z neznámých důvodů považováno za jediný správný názor. Ve skutečnosti ale žádný jediný správný názor neexistuje. A to úplně nejsprávnější, co pro nás a obecně pro společnost média mohou dělat, je dávat vyvážený prostor různým názorům, respektive zprostředkovávat jejich střet. Jestliže toto média,

a na prvním místě Česká televize, nedělají, zpronevěřují se svému poslání a Česká televize navíc také svým povinností vyplývajícím ze zákona. Nic dobrého z toho nemůže vzejít. A podíváme-li se na realitu kolem sebe, musíme si přiznat, že ani nevchází.

Já bych se chtěl vyjádřit k tomu, proč spousta lidí nevěří těm vakcínám a nevěří lékařům. Tady se nám v tom covidovém období nějak ztratila, nevím, jestli jste tu kauzu sledovali, byla to kauza úplatků mezi lékaři a farmaceutickými společnostmi, kdy bylo obviněno 200 lidí. Z toho bylo 151 lékařů. U 128 lékařů bylo poté stíhání podmíněně zastaveno. Podle mluvčího NCOZ se k trestné činnosti přiznali, vyjádřili nad ní lítost, v minulosti nebyli odsouzeni a poukázali na pomoc obětem trestných činů, jedenapůlnásobku částky, pro kterou byli stíháni. Dohromady takto zaplatili přibližně 20 milionů korun. Úžasná doba kupování si odpustků. Když jste bohatý, můžete si koupit i zastavení svého trestního stíhání. Rád bych zde poukázal přesně na ten důvod, proč lidé nevěří lékařům, když jim tvrdí, ať se ničeho nebojí, že očkování proti koronaviru je bezpečné a nemá žádné vedlejší účinky. Farmaceutické společnosti nemají problém lékaře korumpovat na svou stranu, když jde o miliony. Čeho jsou asi schopni, když tady jde o miliardy nebo stamiliardy? Stejně tak lékaři nemají morální problém vám předepsat to, co je výhodné pro ně, a nikoliv pro vás. Že nedostanete ten nejlepší možný lék? Nevadí, ale oni za to pojedou s rodinou k moři.

Koronavirová epidemie ukázala na skutečný problém a tím je ten morální marasmus, ve kterém se dlouhá léta nacházíme, kdy stát nepodporuje žádné skutečné lidské, ani národní, hodnoty a tou jedinou uctívanou hodnotou jsou peníze. Díky tomu, že naše společnost zažívá jak krizi morálky, tak i identity, se tu také daří těm největším šilenostem spadajícím do sekce takzvaných evropských hodnot. Koronavirus se stal více symbolem než nebezpečím, poněvadž pro jednu stranu spektra to je možnost, jak prosazovat totalitní opatření, a pro stranu druhou je to sebeurčující boj za skutečnou svobodu, a to i za cenu vlastního zdraví.

Moje teze je, že raději budu nemocný svobodný člověk než zdravý a silný otrok. Vše otevřeně směřuje k tomu, že tu bude nastolená vakcinační apartheid a z obezřetných lidí, jako jsem já, se stanou občané druhé kategorie, na které bude vyvíjen společenský i systémový nátlak, který bude mít za cíl donutit je se nechat dobrovolně očkovat. Jsme svědky celosvětového puče. Země převzaly korporace a centrální banky a virus se stal nástrojem teroru. Byla vybrána jedna z několika stovek nemocí a bylo kolem ní vybudováno nové náboženství. Svět byl podřízen pouze a výlučně domnělé pandemii. Už neexistují žádné další nemoci, žádné další problémy, které trápí lidstvo, už je pouze koronavirus. Pro lidstvo bude velmi obtížné se z této situace dostat, protože není zcela jasné, s kým má bojovat. Zatímco během války a komunismu byl nepřítel otevřený a hmatatelný, nyní je rozmazaný, nejasný, zcela nespecifikovaný. Na koho se zaměřit? Na vládu, banky, média, farmaceutické společnosti nebo Google? A především jak bojovat? Na internetu? Na ulici? V obchodě? Jak to udělat? Okolnosti jsou mimořádně nepříznivé, protože naše civilizace tomuto typu zotročení dříve nečelila, a nejmocnější síly udělají cokoliv, aby nás co nejdéle udržovaly ve strachu a iluzi. Mezitím lidé kolem nás stále dělají stejnou chybu a ptají se, jak dlouho bude toto šilenství trvat. Kdy bude po všem? Jako zoufalí námořníci hledají zemi na rozhoupaném člunu. Takto se dívat na věc nemá smysl. Starý svět se už nevrátí. Není na to šance, transformace probíhá. Došlo to příliš daleko na to, abychom se dokázali z této cesty vrátit. Nyní se můžete jen domnívat, jakou formu to nakonec bude mít, jak velká bude míra zotročení, průběh hraniční linie na nás,

protože půjdou tak daleko, jak jim to dovolíme. Bohužel prozatím po prvních měsících testování vědí, že mohou dělat prakticky cokoli. Dali jsme svou zemi bez výstřelu. Opravdu jsem nečekal tak pokornou a lidskou důstojnost ponižující reakci. Přímou před našima očima se rodí totalita, která bude trvat nejméně několik let. Podle mých odhadů bude trvat deset let, to je do roku 2030, protože toto datum se objevuje všude, v dokumentech WHO, OSN, na webových stránkách vlád, nadací a dalších globálních agentur. Toto je maratónská operace, ne sprint. Změny budou zaváděny pomalu po malých krocích, postupně, po etapách. Chystají se utahovat šroub, a pak ho zase trochu povolit. Udělají dva kroky vpřed a jeden krok zpět. Změny musí probíhat dostatečně pomalu, aby si společnost na každou z nich zvykla. Stejně jako pes, jehož vodítko se postupně zkracuje, a po chvíli si ani neuvědomuje, že poslušně kráčí u nohy svého pána. Nyní vše vypadá jako rozestavování figurek na šachovnici před hlavním útokem. Nejprve zablokovali lidem ústa a zakázali jim se shromažďovat, pak postupně zničí podnikatele, zničí ekonomiku, dovedou k tragické smrti tisíce lidí, kteří nedostanou lékařskou péči včas, zabijí je doslova fyzicky.

Stále více se mluví o potřebě povinných testů a očkovaní. Mezitím budují izolační místa a mění zákon o očkovaní, aby mohli očkovat všechny bez jejich souhlasu. Jsme v nejněžnější situaci od konce druhé světové války. K tomu bych chtěl říct jednu věc. Tady už se vlastně o tom ne že spekuluje, už se o tom hovoří nahlas, že roušky nepomáhají. Každý, kdo si je musel šít doma, pomáhají vám tak proti rýmě, proti těm kapenkám, ale určitě ne proti virům. A to bylo jasné od samého počátku. A teď už budeme muset zřejmě povinně nosit respirátory v hromadných prostředcích, na úřadech a tak dále, možná i v zaměstnání. A kdo na tom bude zase profitovat? Kdo má ty firmy na ty respirátory, který jeden stojí minimálně sto korun a více? Budete je rozdávat lidem zadarmo? Jak to dopadne? Nakonec budeme chodit ve skafandrech nebo plynových maskách. Za mě jednoznačně říkám, že ta data jsou prostě uměle nadhodnocována. Nikdo nedokázal žádnou studii, že se to šíří tak brutálně ve školách. Otevřete ty školy těm dětem. Otevřete ty školy, protože stejně ti školáci, kteří jsou doma, devátáci, stejně chodí ven, stýkají se spolu. Nemluvě o tom, že děcka hloupnou. Rodiče šílí, zdravotníci jsou v karanténách, jsou doma s dětmi. Maturitní ročníky mají dělat ročníkovou práci z praxe. Z jaké praxe, když žádnou nemají? Tohle nás poznamená na desítky let. A já nechci dopadnout jako je třeba školství v Anglii, kde patnáctiletí žáci jsou na tom mentálně na úrovni jako u nás jedenáctiletí. Zažil jsem to na vlastní kůži, když lidé, kteří se vraceli do České republiky, tam chodila holka do deváté třídy a tady byla ráda, že jí dali do šesté, protože se pak rok učila doma, aby udělala rozdílové zkoušky. Prostě ta úroveň školství v Anglii je úplně někde jinde než tady. Ale jestli to bude takhle pokračovat, tak na tom budeme za chvíli úplně stejně. A o to možná jde. A tady firmy krachují. Je to krásné, naplňují se nám montovny, jak si to přál pan Dufek, odborářský boss. Jenom ať zkrachuje 30 000 hospod, my ty lidi potřebujeme do fabrik. Takže to je ten záměr – zničit střední třídu, zničit podnikatele, živnostníky. Takhle brutálně postavit proti sobě státní zaměstnance, důchodce a lidi, kteří vytvářejí hrubý domácí produkt, tak tyhle úplně zničme. A žádné dotace vám nepomůžou.

Lidi nechtějí dotace, nechtějí peníze, oni chtějí pracovat. Chtějí pracovat, chtějí, aby mohli chodit do školy, aby mohli chodit za zábavou, jet na dovolenou. Dneska ochránci přírody a ti správní turisté – a já jim fandím, já mám kamaráda, který každý den vyběhne na Lysou, 365 dní v roce, to beru – a tihle nadávají, že najednou je tam tolik turistů v těch horách. No ale neďte se. Kam má člověk jít dneska třeba s desetiletým, dvanáctiletým

děťma? Nemůžete na bazén, nemůžete do žádné herny, do žádného dětského koutku. Jediné, co vám zbude, buď sedět doma u počítače, anebo prostě vyrazit do hor. Proto je teďka ta akumulace na těch horách taková, ale nedá se nic dělat, prostě nikam jinam se lidi nedostanou.

Takže já říkám jednoznačně – otevřeme školy, otevřeme ty vleky, zimní střediska, hotely. Protože na příkladu Izraele, který měl několikrát brutální lockdown, je tam provakcinovaná spousta desítek tisíc lidí a teď se dozvídáme, že 13 tisíc lidí, kteří dostali první dávku vakcíny, onemocnělo covidem stejně. Takže k čemu to teda je dobré? K čemu je to dobré? Je to informace, která se objevila v médiích. Takže 13 000 lidí onemocnělo covidem, i když byli proočkováni první dávkou. Takže je vidět, že ty lockdowny stejně nepomáhají. A jestli se budeme řídit tady tím "psem", tak se nedostaneme nikdy ani na stupeň dva. Nikdy. A budeme do smrti v lockdownu. Takže za mě jednoznačně ne.

A já bych navrhl usnesení Poslanecké sněmovny, že nouzový stav se ruší s okamžitou platností. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak vážené kolegyně, vážení kolegové, dobré odpoledne. Já bych vyhlásil pětiminutovou pauzu na to, abychom mohli vydezinfikovat řečnický pultík. Chtěl bych upozornit všechny poslance, kteří vystupují bez roušky, že zásadním způsobem porušují pravidla a ohrožují své kolegy. Jestli chcete ohrožovat samy sebe, prosím, dělejte tak, ale neohrožujte ostatní. Měli byste jít příkladem. Styďte se!

Vyhlašuji pauzu do 16.16 a poprosím servis, aby to tady vydezinfikoval.

(Jednání přerušeno od 16.12 do 16.16 hodin. Dezinfekce řečnického pultu, předsedající děkuje.)

Tak je 16 hodin 16 minut, tabule nám vypnula, tak nevím, jestli je to technický problém (už se rozsvítila), ale každopádně paní poslankyně Hyťhová může vystoupit v rozpravě. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážení poslanci, vážené poslankyně, vážená vládo... Tedy vážený pane ministře zdravotnictví, protože jste zde jediný za naši vládu. Já bych se chtěla vyjádřit také k žádosti o dalších třicet dnů nouzového stavu.

Pamatuji si, že jsem tady předstoupila před měsícem a moje jediná žádost a prosba byla – byla, tudíž nebyla ani splněna – otevření škol. My jsme jako Trikolóra už v úterý navrhovali bod s názvem otevření škol. Bohužel nebyl přijat pouze o čtyři hlasy, tudíž se o něm ani nemohlo jednat, což je opravdu velká škoda, že tady nepanuje velký zájem na tom, aby se naši žáci vrátili do škol. Prosba tedy vyslyšena nebyla. A musím říct, že v tomto směru vláda za poslední měsíc neudělala vůbec nic.

To, že si naši žáci z distanční výuky neodnesou vůbec nic, je naprostý fakt. A co teprve naši maturanti, kteří mají za pár měsíců maturovat? Co teprve naši deváťáci, kteří se mají připravovat na zkoušky na střední školy? A přijde mi, milá vládo, že jste na ně úplně zapomněli. Nebo pro vás kvalita našeho vzdělávání nic neznamená? Pro mě ano, protože jsem pedagog, a pro mě to tedy znamená opravdu mnoho. Stále čekám na ta data, která tady byla slíbena. Je mi líto, že tady dneska není pan ministr Plaga, a tudíž nemůže ani zodpovědět žádné dotazy ani konkrétní věci, na které bych ráda znala odpověď, které

by vysvětlovaly, proč tedy prvňáci, druháci chodí do školy, a třetíci, čtvrtáci, pátáci ne. Proč zkrátka celý první stupeň nemůže jít do školy. Stále čekám na ta data, v jaké míře se tedy prokázalo od toho loňského roku, kdy začala epidemie, jestli ta výuka tak opravdu ohrožuje ty děti, jestli tam byl rozšířen koronavirus, v jaké míře. Do dneška žádá data nemáme. A proto nerozumím tomu, proč jsou školy zavřené.

Neustále mi píší rodiče, píší mi s prosbou, aby mohly jejich děti chodit do školy. Je to zajímavé, protože ještě před rokem byly děti rády, když mohly být doma a měly volno, a dneska je to tak, že prosí své rodiče a ptají se jich, kdy už můžou jít do školy a jestli tedy ještě půjdou vůbec letos do školy. Tuhle odpověď bych samozřejmě také ráda znala.

Chtěla bych se zeptat pana ministra Plagy, kdyby tady byl, co říká na požadavky například asociací škol, jestli jim vůbec naslouchá, jestli s nimi konzultuje postup v této situaci, protože si myslím, že vůbec, protože to by věděl, že například asociace chtějí jak maturanty do škol, tak deváťáky. A také by rádi otevřeli malotřídní školy, ne tedy jenom do 50 žáků, jak je navrženo, ale i například se 62 žáky nebo 67 žáky, zkrátka otevřít malotřídní školy. To jsou takové velké priority například asociací škol, které zatím nejsou vyslyšeny, a myslím si, že jsou to i přání a prosba našich studentů a žáků, protože by se také rádi chtěli připravit do školy na zkoušky, na maturitu, a zkrátka jim to není povoleno.

Jak jsem tedy řekla, před měsícem jsem tu stála a říkala jsem, že nemůžu a nemůžeme za Trikolóru podpořit nouzový stav, a to z důvodu, že tady vláda brání otevření škol a neznáme vlastně relevantní data. Tudiž ani dnes nemohu podpořit nouzový stav, protože nám vláda nemůže zaručit a nezaručila nám, že nebude dál těmito nouzovými stavy ohrožovat kvalitu vzdělávání, což považuji za naprosto tristní i v rámci toho, že jsem pedagog. Takže ještě jednou. Nouzový stav nepodpořím, a vyzývám tedy vládu, aby v tomto učinila jasné vstřícné kroky jak k asociacím škol, tak k žákům, studentům i rodičům těchto dětí, kteří by chtěli slyšet odpovědi, kdy jejich děti budou moct jít do školy, atd.

Takže děkuji za pozornost a na shledanou.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Další v pořadí vystoupí pan poslanec Jan Jakob. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený jediný přítomný pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, já sem mezi vás přicházím z komunální a krajské úrovně. Jsem zvyklý být stručný a věcný, proto doufám, že budu výrazně stručnější než mnozí z mých předřečníků.

Na komunální i krajské úrovni jsou lidé v samosprávách, kteří pomáhají v této situaci a jsou připraveni pomáhat i nadále. Ale co musím říct ze své zkušenosti, tak je velmi tristní, že k nám neputují informace, že neprobíhá správně komunikace. To, že se tak nedělo před tři čtvrtě rokem na začátku pandemie, je ještě pochopitelné, ale nyní před týdnem se spouštěl registrační systém. Naše týmy lidí na radnicích, na krajích byly připraveny a nikdo z nich netušil, co se do toho systému přesně bude zadávat, jak to bude fungovat, jak to bude probíhat. To považuji za naprosto tristní. Vzhledem k tomu, že víme, že se očkovat bude hodně dlouho, tak se systém začal připravovat o Vánocích. Na to tedy to dopadlo ještě dobře na rozdíl od dálniční známky, ale je vidět, vládo, že

nemakáte. A je to neúcta i k těm lidem, kteří na nižších úrovních pracují a komunikují s konkrétními lidmi.

Moudrý státník by komunikoval v takovéto situaci, v nouzovém stavu, s opozicí. Reflektoval by její návrhy, zabýval by se jimi a mnohé z nich, pokud jsou kvalitní, by přijal. Bohužel, pane nepřítomný premiére prostřednictvím pana předsedajícího, vy jste zvyklý fungovat na úrovni mikromanagementu, já bych řekl urputného mikromanagementu. Urputného proto, že jej pořád prosazujete, a urputného vašim způsobem práce. Bohužel pak z toho vychází takové, a odpusťte mi to, promiňte mi tento výraz, patláma, patláma, že pak nikdo vlastně ve výsledku neví, co v aktuální situaci platí a co příští den nastane. Takto možná lze řídit vaše firmy, ale rozhodně ne obce, ne kraje, a už vůbec ne stát v nouzovém stavu. Kdybyste se bavili s opozicí, vnímali její návrhy, tak nepochybují o tom, že teď všichni táhneme za jeden provaz. Bohužel tak tomu není a ani já nemohu podpořit návrh na prodloužení nouzového stavu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další vystoupí pan poslanec Lubomír Volný.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vaším prostřednictvím k vám samotnému. Pan Marian Bojko se nemusí stydět, protože on není členem zkorumpované politické partaje, která si nazvrací do úst, kdykoliv jde o to, že by mohla přijít o své socanské posty ve vládě. Vy jste tady už několikrát předvedli, jací jste vy socani zbabělci a pokrytci –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, buď budete hovořit k věci, nebo vás vypnu.

Poslanec Lubomír Volný: Já budu hovořit, jak já chci. Jsem zvoleným zástupcem lidu! Nepřerušujte mě!

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Buď budete mluvit k věci, nebo vás vypnu!

Poslanec Lubomír Volný: Tak já si půjdu sednout k vám na klín a řeknu vám to rovnou do vašeho mikrofonu. (Oživení v sále, někteří poslanci bouchají do lavic.) Takže... (Otáčí se k předsedajícímu.) Já tam přijdu!

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: (Ironicky:) No tak to přijďte.

Poslanec Lubomír Volný: Takže jestli se tady někdo má za co stydět, tak jste to vy! My víme, jak se vám říká v Karviné. Hanzel desítka. Proč? Hanzel, to je vaše jméno a desítka – (Předsedající vypnul mikrofon. Poslanec Volný přechází od řečnického pultu k místu řídicího schůze.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Komedie v přímém přenosu. Tak poprosím, aby sem přišla ochranná služba. (Poslanec Volný si naklonil mikrofony k sobě a tlačítkem si je zapíná. Snaží se promluvit.)

Poslanec Lubomír Volný: Takže pane Hanzele desítka – (Mikrofon mpř. Hanzel vypnul. Oba jmenovaní se přetlačují o mikrofon a jeho ovládání.) Pane Hanzele desítka, takhle mě určitě neumlčíte! Jasně? (Na pomoc přibíhá poslanec Chvojka, vypíná mikrofon a je poslancem Volným hrubě odstrčen. Poslanec Volný si mikrofon opět zapnul a hovoří.) Já jako volený zástupce lidu mám právo se vyjádřit. Jestli tady půjdeš, dostaneš flákanec! Jasně? (Mikrofon opět vypnut. Poslanec Volného se snaží odtáhnout poslanec Veselý, přibíhají i další poslanci, stejně tak ochranná služba. Poslanec Volný se ohnal pěstí po jednom z přítomných, následuje přetahování se. Poslanec Volný opět hovoří.) Takže já jsem vás varoval... (Poslanec Volný je vyváděn ze sálu za doprovodu ochranné služby, mpř. Hanzel opouští místo předsedajícího.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: (Po chvíli se na místo řídícího schůze vrací.) Vyhledávám pauzu 15 minut do 16.45 hodin. A poprosím, aby se tady udělal pořádek. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 16.28 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.45 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 16.45, budeme pokračovat v přerušném jednání.

Před chvílí tento sál, ve kterém zvolili Tomáše Garrigua Masaryka prvním prezidentem, zažil něco, co ještě nezažil. Já jsem si vzal řízení za kolegu, který byl fyzicky napaden během řízení schůze. Nevěřil bych, že se něčeho takového dožiji. Myslel jsem, že je jednodušší některá jednání ignorovat a přecházet, a zřejmě nemůžeme některé věci ignorovat.

Pana poslance Lubomíra Volného, který byl opakovaně napomenut mým kolegou Hanzelem, tímto vykazují ze sálu až do konce jednacího dne v souladu s jednacím řádem.

A když už jsme v tom, a je to jedno, tak já napomínám pana kolegu Bojko za to, že nenosí ochranu úst a nosu, dopouští se s největší pravděpodobností přestupku, a žádám ho, aby zanechal tohoto jednání, nebo bude také vykázan ze sálu. Slyšíte mě, pane poslanče? Prosím, zajistěte si ochranu úst a nosu, nebo opusťte sál. Samozřejmě tím celá věc nekončí, následuje disciplinární řízení u mandátového a imunitního výboru.

Je mi líto za nás za všechny, že jsme se něčeho takového dožili.

Tak, s přednostním právem pan místopředseda Tomio Okamura. Poté s přednostním právem pan předseda Válek.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já bych se chtěl důrazně distancovat od tohoto jednání. Musím říct, že SPD nechce mít s tímto jednáním a nebudeme s takovým jednáním mít nic společného, ani s těmito poslanci, ani s poslancem Volným nemáme vůbec nic společného, takovéto jednání důrazně odsuzujeme a doufám, že se tady nikdy nebude úroveň tohoto jednání opakovat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan předseda Válek.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já bych se chtěl kolegům z koalice za sebe a za všechny z opozice velmi omluvit, protože my nemusíme s vašimi názory souhlasit, my nemusíme podpořit nouzový stav, ale všichni respektujeme vaše názory, považujeme vás za korektní partnery, považujeme vás za korektní kolegy a uděláme všechno pro to, aby správné věci, které navrhuje, byly schváleny. A doufám, že všichni ti, kteří jste se dívali – prostřednictvím pana předsedajícího – na primitiva, který jako argument používá brachiální násilí, teď chápete, kdo hájí názory popíračů existence koronaviru a nutnosti očkování! Pokud se cítíte být stejnými – nemám slušný výraz pro toto – jako prostřednictvím pana předsedajícího pan poslanec Volný a jeho kolega, tak pak ano, nenechte se očkovat! Darwin zajásá, protože evoluce zvítězí! (Potlesk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já doufám, že zbytek jednání, nebo jsem přesvědčen, že tohle snad se už nikdy nestane, a budeme pokračovat.

Jinak upozorňuji, že faktické poznámky nejsou možné při jednání o nouzovém stavu. O slovo je přihlášena paní poslankyně Válková, připraví se paní poslankyně Valachová.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Pane předsedo, milé kolegyně, milí kolegové, nemluví se mi teď příliš snadno, protože jsem byla očitým svědkem, jak zde bylo, přesně řečeno, brachiálního násilí na půdě Parlamentu, což vnímám jako určitý pokus o snížení důstojnosti našeho jednání, a není to rozhodně dobrý příklad, který vidí naše veřejnost. Je mi to velmi líto, ale o to více v těch vystoupeních bychom měli klást důraz na to, abychom byli spíše příkladem, a ne odpudivým příkladem.

Takže navážu na to, co se stalo, možná něčím, co je pravým opakem, a přitom to reprezentuje, ty postoje reprezentují mínění části veřejnosti, které nejsou vždycky v souladu s tím, co vláda prosazuje, nebo by chtěla prosadit a o čem by chtěla přesvědčit, někdy se jí to daří více, někdy méně. A odehrálo se to také na půdě Sněmovny. Bylo to 5. ledna, kdy jsme měli veřejné slyšení na půdě a vlastně pod záštitou petičního výboru, kdy Daniel Landa prezentoval jako zástupce tisíce petentů, tuším, že v té době už to bylo 20 000, že to narůstalo, nespokojenost části naší veřejnosti, a vy jste to tady, hlavně opozice, časovali, skloňovali celé dopoledne a odpoledne, co všechno vláda dělá špatně, jaké dopady nejenom v té ekonomické sféře, ale i v té psychické sféře to má na myšlení, život, postoje, pocity našich spoluobčanek a spoluobčanů. To slyšení bylo vedeno v naprosto konstruktivní atmosféře. Bylo velmi důležité, a já mu chci ještě i na tomto řečnickém pultiku, nepočítala jsem s tím, ale teď mu chci za to poděkovat, protože to byl pravý kontrast toho, co jsme tady před chvílí viděli. Protože i když tam byly tvrdé argumenty proti některým opatřením k omezení základních práv a svobod v rámci nouzového stavu a vůbec pochybnosti o potřebnosti nouzového stavu, tak to bylo vedeno a vyústilo to hlavně v závěru k atmosféře naprosto konstruktivní a k návrhu společného postupu řešení a nabídce určité spolupráce. A ta spolupráce, my jsme slíbili jako členové petičního výboru, bude probíhat – jenom bych poprosila o klid, pane předsedo, já tady nemůžu mluvit.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, já vás poprosím, vážené kolegyně, poté, co jsme si tady před chvilkou zažili, bychom si zasloužili, abychom se chovali důstojně, v klidu a dojednali už tento nouzový stav v poklidné atmosféře. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Já se budu snažit zkrátit tohle úvodní slovo v tom smyslu, že si myslím, že i když můžeme mít jiné názory, tak je můžeme prezentovat způsobem, který odpovídá vyspělé politické i právní kultuře, o které občas tedy zapochybují, ale většinou jsem o ní přesvědčena, že existuje i v České republice. My jsme pozvali Daniela Landu i teď 2. února na jednání petičního výboru, aby nám už ta konkrétní opatření a konkrétní formy spolupráce, které nabízí, představil. A on reprezentuje část té veřejnosti, která je velmi nespokojena. Takže demokracie má i tyto tváře.

K čemu jsem ale chtěla vystoupit a na co jsem se připravila, je výklad, krátký, ale doufám, že srozumitelný, potřeby mít nouzový stav. Protože i o tom existují různé fake news, fámy, a je mi líto, ale úplně zavádějící nepravdivé informace z oblasti práva nebo z takzvaných kvazi právníků, čímž myslím ty, kteří si přečtou jenom text ustanovení, ale nechápu souvislosti.

Omezení základních práv a svobod je možné, ale je přesně stanovené v Listině základních práv. Pokud to přímo umožňuje Listina – je to článek 4 odst. 2. – meze základních práv a svobod mohou být za podmínek stanovených Listinou upraveny pouze zákonem. A samozřejmě řada článků Listiny uvádí, je-li to v demokratické společnosti nezbytné, může zákon omezit toto právo z důvodu – a tam jsou ustanoveny potom i ty konkrétní limity, které umožňují ta práva a svobody omezit.

V době nouzového stavu, kterým je tedy ústavní zákon z roku 1998, číslo 110, o bezpečnosti České republiky, tak najdeme v článku 6 odst. 1: Současně s vyhlášením nouzového stavu musí vláda vymežit, která práva stanovená ve zvláštním zákoně a v jakém rozsahu se v souladu s Listinou omezují a které povinnosti a v jakém rozsahu se ukládají. Podrobnosti potom stanoví zákon.

Přeskočím další část své analýzy. Ale v případě, kdy jsme v pochybnostech, který orgán má jakou kompetenci, tak zákon odkazuje v článku 6 odst. 1 zákona o bezpečnosti České republiky na krizový zákon, který potom vymezuje ty konkrétní orgány. Jinými slovy řečeno, v případě sporu orgán krizového řízení, který má danou věc rozhodovat, tak ten návod na to najdeme v krizovém zákoně. Čili vidíte, že tedy ústavní zákon o bezpečnosti, Listina a krizový zákon.

A když to shrnu, tak my opravdu smíme v České republice – a je tomu dobře, říkám to jako vaše kolegyně, poslankyně, právnička, zmocněnkyně pro lidská práva – je dobře, že máme tyhle pevné mantinely a že smíme omezit základní práva a svobody jenom výjimečně a v podstatě jenom za nouzového stavu. Protože i když zákon o ochraně veřejného zdraví stanoví hodně možností a restrikcí – někdy mám takové pochybnosti, že už je to omezení na hranice ústavnosti – tak ho zásadně nelze vykládat tak, že by umožňoval omezit základní práva a svobody rozhodnutím ministra. Navíc ve vyhlášeném nouzovém stavu je třeba primárně postupovat podle kompetencí založených v krizovém zákoně.

Čili skončila bych svoje vystoupení, doufám krátké, tím, že opravdu potřebujeme co nejrychleji předložit ten balíček, který jsme také slíbili, řekněme, bezpečnostně-krizový,

kteřý by novelizoval ustanovení toho zákona krizového. Bezpečnostního částečně, protože tam se o tom vedou ještě spory. Ale rozhodně ta novelizace je potřebná i proto, abychom nemuseli využívat těch instrumentů, které máme k dispozici teď, které jsou těžkopádné a které na takovouhle situaci nepamatovaly.

Ještě poslední věta. Vezměte si, že my musíme používat tu dikci "nebo jiného nebezpečí". Protože ten zákon o bezpečnosti je koncipován jako řešení následků živelních pohrom, ekologických nebo průmyslových havárií, nehod. A my se musíme vejít pod to "jiné nebezpečí". Čili to není opravdu vhodná právní úprava.

V závěru bych chtěla říci, že samozřejmě jako členka mandátového a imunitního výboru také budu navrhopvat projednání této věci ne z důvodu nějakého exemplárního potrestání, ale z důvodu prevence. A i pro veřejnost, aby věděla, že žádnému na tomto pultíku – ať cokoliv řekneme, tak jsme chráněni imunitou – ale žádnému poslanci by úplně bez trestu, a teď nikoliv v tom trestněprávním smyslu slova, ale z hlediska právě možnosti mandátového a imunitního výboru, neměla projít chování, která ohrožují například i průběh tohoto dnešního setkání.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí vystoupí paní poslankyně Kateřina Valachová jako poslední zatím přihlášená do rozpravy. Faktické poznámky nejsou možné. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji, pane předsedající. Já vystupuji jenom právě proto, že nejsou faktické poznámky možné, a chci zareagovat na některé věci, které tady zazněly, a neslyšeli jste na ně odpovědi ani vy, kolegové a kolegyně, ale také samozřejmě prostřednictvím pana předsedajícího všichni, kteří nás sledují. A pokládám to za poctivé.

Jednak je to otázka aktuální výzvy malotřídních škol na znovuotevření malotřídních škol z toho důvodu, že tyto malotřídni školy mají velmi malé počty žáků, tudíž můžeme uvažovat o tom, že by byla možná prezenční výuka za určitých epidemiologických opatření. Navíc víme, že malotřídni školy jsou velmi často v malých vesnicích, v malých obcích. Máme tam problémy s konektivitou, ale také s technickým a materiálním vybavením stran například rodin, které mají více dětí. Máme další problémy s organizací výuky. Takže z hlediska rovného přístupu ke vzdělání a práva na vzdělání dětí by určitě bylo namístě tuto výzvu malotřídních škol vyslyšet.

A já chci jenom říct, že školský výbor svolal mimořádné jednání. Budeme, kolegové a kolegyně, jednat zítra. Zástupci této výzvy tam jsou přizváni, takže budou slyšeni. A je také přizvána paní hlavní hygienička. Pan ministr zdravotnictví ji uvolnil, takže mu samozřejmě chci poděkovat. A také zástupci Ministerstva školství.

Stejně tak pokud tady zaznělo opakovaně, situace u základních uměleckých škol, i tuto věc my poslanci řešíme, konkrétně spolupracujeme s kolegyní Marcelou Melkovou, ale samozřejmě i s dalšími kolegy. Základní umělecké školy jsou součástí soustavy škol a takto s nimi má být nakládáno jak z hlediska školského "psa", tak všech dalších opatření, samozřejmě i z hlediska očkování a dalších věcí. Tuto situaci si teď vyjasňujeme s panem ministrem zdravotnictví, věnujeme se tomu celý tento týden. A jde zkrátka jenom o to, aby všechno postupovalo správně, nakládalo se s těmito školami jako

se školami, protože doposavad se zdá, že zřejmě došlo k nedorozumění a byly chybně některými úředníky pokládány za jakési zájmové kroužky, což je samozřejmě nesmysl a podle práva to není pravda. Takže i tady pracujeme na nápravě a věřím, že to bude brzy všechno uvedeno do pořádku.

Děkuji, kolegové, za pozornost, chtěla jsem jenom reagovat na rozpravu a dát informace nejenom vám, ale všem, co nás případně sledují, tak aby bylo jasné, že slyšíme ty, co se na nás obrací, a řešíme jejich starosti.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já děkuji paní poslankyni. S přednostním právem se hlásí pan místopředseda klubu KDU-ČSL Benešík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Jenom jsem chtěl říct, že jsem si se zájmem vyslechl distanc od pana předsedy Okamury od pana Lubomíra Volného, ale na stránce volby.cz jsem se dočetl, že pan Lubomír Volný byl zvolen na kandidátní listině Svoboda a přímá demokracie – Tomio Okamura. Takže to, že s ním nemá nic společného, mě trochu zaráží. Prostě má. Pan Tomio Okamura pana Volného do Sněmovny přivedl.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já ukončím... (Přihláška z pléna.) Před ukončením rozpravy? Takže prosím, máte slovo. Poprosím o klid v jednacím sále.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. My se ještě teď... Před ukončením rozpravy bych požádal o třicet minut přestávku na poradu klubu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Takže vyhláшуji přestávku do 17.31 hodin.

(Jednání přerušeno v 17.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.31 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pěkný podvečer, budeme pokračovat v přerušené 80. schůzi, která je svolaná k jedinému bodu, jímž je návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu. Tuto schůzi jsme posledně přerušili z důvodu pauzy na poradu poslaneckého klubu Pirátů. A já se tedy ptám, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Vidím pana předsedu Michálka. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená kolegyně, vážení kolegové, my jsme dneska požádali o přestávku na poradu klubu a já vám chci poděkovat, že jste nám to umožnili. My jsme skutečně ten čas strávili poradou klubu, tak abychom se poradili o výsledcích jednání, které jsme měli s panem ministrem Blatným a s dalším členem vlády, a připravili jsme návrh usnesení, který vychází i z toho, co nám bylo sděleno, že je možné, a z toho, co už v nějaké podobě je v procesu. Takže předkládáme k tomu návrhu usnesení prodloužení nouzového stavu body, které by byly

do toho usnesení doplněny, a necháváme na vašem zvážení, zda považujete ta připravená opatření za užitečná, či nikoliv.

Za prvé navrhujeme, aby Poslanecká sněmovna vyzvala k rozšíření vládních kompenzací pro podnikatele v přímo i nepřímo zasažených sektorech, které poskytnou podnikatelům dostatečnou, rychlou a nediskriminační podporu, především k úhradě fixních nákladů, například hypoteční úvěry, úvěry na vybavení a stroje, náklady na energie a další analogicky k programu COVID – Nájemné, a to do 21 dnů od schválení tohoto usnesení. – Čili v tom prvním bodě jde o to, abychom vyřešili ten problém, že na jednu stranu ti, kteří mají pronajatou provozovnu, tak jsou v pohodě, protože mají kompenzační program, ti, kteří mají hypotéku, jsou na tom podstatně hůře.

Za druhé žádáme vládu – Poslanecká sněmovna – návrh usnesení: žádá vládu o podporu proklientského a vstřícného přístupu Finanční správy a dalších institucí ke všem žadatelům.

Za třetí, Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby do 15 dnů od schválení tohoto usnesení podpořila maximální využívání práce z domova v soukromém i veřejném sektoru a b) podpořila pravidelné testování zaměstnanců ve firmách, zejména v průmyslu, formou bonusu nebo daňového odpočtu za provedený test. – Byli jsme informováni panem ministrem Blatným, že pan místopředseda vlády Havlíček připravuje návrh, který má pozitivně motivovat firmy k tomu, aby rozšířily testování v rámci svých organizací formou odpočtu ze základu daně ve výši 500 korun na jeden provedený test.

Čtvrtý bod toho usnesení se týká výzvy vládě, aby na časově omezenou dobu do června 2021 podpořila zvýšení nemocenské na covidové karanténě i izolaci na 80 % místo dnešních 60 % denního vyměřovacího základu, a to z důvodu zvýšení motivace lidí nechat se testovat a hlásit kontakty, a zabránit tak dalšímu šíření COVID-19.

Pátý bod se týká toho, že se navrhuje, aby Poslanecká sněmovna vzala na vědomí informaci, že Ministerstvo zdravotnictví ke dni 21. 1. 2021 zveřejnilo data o počtu aplikovaných vakcín v jednotlivých krajích po dnech. – Což je krok, který bych chtěl ocenit, čili oceňuji tak Ministerstvo zdravotnictví, a současně jsme dostali příslib od pana ministra, že do 25. 1. 2021 dojde k rozšíření těchto dat o indikační skupinu, věkovou kohortu a pořadí dávky. Takže tato data, která se dneska už zveřejní, budou ještě doplněna tak, abychom mohli sledovat, jak se nám daří proočkovávat jednotlivé potřebné skupiny.

Šestý bod usnesení zní tak, že Poslanecká sněmovna vyzývá vládu k revizi obecného zákazu maloobchodního prodeje a náhradě tohoto zákazu omezením počtu zákazníků na provozovnu za dodržování přísných hygienických opatření, aby byl možný alespoň provoz obchodu, kde se najednou pohybuje pouze jeden zákazník. – Čili cílí to zejména na podporu těch provozoven, kde je prakticky nulové epidemiologické riziko, protože jsou tak malé a tak málo navštěvované, že se tam stejně typicky pohybuje pouze jedna osoba, případně několik osob, které jsou rodinní příslušníci nebo žijí ve společné domácnosti. To už záleží na úpravě vlády. Nicméně pokud nechceme, aby tyto provozovny zkrachovaly a přišli jsme o ně, až budeme za půl roku tu situaci zvládat, a musely se znovu složitě zakládat nové firmy, tak si myslím, že by bylo vhodné v případech, kde je nízké epidemiologické riziko, takovýto provoz umožnit.

Sedmý bod se týká školství a zní tak, že Poslanecká sněmovna vyzývá vládu k úpravě protiepidemiologického systému tak, aby a) ředitel základní školy měl při všech stupních PES možnost povolit přítomnost žáků prvního stupně formou rotační výuky či s využitím

studijních skupin v souladu s metodickým vedením Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy; b) aby byla zohledněna možnost realizace praktické výuky na školách i při vyšších stupních PES za zprísňených opatření; c) umožnila ředitelům škol povolit přítomnost žáků závěrečných ročníků základních a středních škol formou rotační výuky, konzultací či s využitím studijních skupin; d) aby ředitel malotřídních škol mohl umožnit prezenční přítomnost všem žákům prvního stupně za zprísňených opatření; e) sjednotila pravidla pro fungování subjektů, které poskytují vzdělávání a péči o dítě ve věku šest let, tedy i pro lesní kluby a další zařízení, která poskytují stejné nebo obdobné služby jako mateřské školy. – Čili tady cílíme na to, aby ten zákaz nebyl absolutní, ale aby byla možnost například jednou za čas, pokud to bude umožňovat nějaký manuál, který vydá Ministerstvo školství, umožnit rotační výuku či studijní skupiny tak, aby ty děti nezahálely.

V osmém bodě navrhuje, aby Poslanecká sněmovna vyjádřila podporu záměru, aby vláda do 8. 2. 2020 (správně 2021) předložila zvláštní časově omezený zákon, který definuje podmínky pandemické pohotovosti, parlamentní kontrolu takového stavu, mimořádná opatření, která může činit vláda a Ministerstvo zdravotnictví, možnosti jejich soudního přezkumu, základní požadavky na informování obyvatel o nákaze COVID-19 a zvládnání krize, možnosti plošné pomoci poškozeným a přehledné podmínky pro kompenzaci vzniklé škody. – Takže to je to, o čem tady mluvil pan ministr zdravotnictví a říkal, že podporuje obecně záměr mít takovýto krizový zákon, který bude ušit na míru. Je to věc, kterou vláda přislíbila už během dubna v té jarní fázi, v první vlně, nicméně nepodařilo se ji zpracovat ani do prázdnin, ani následně na podzim, takže myslíme si, že by bylo záhodno, abychom v této věci podpořili podporu tomu záměru. A věřím, že když to tady uděláme, tak vláda ten návrh posléze i zpracuje.

A za deváté, Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby navrhla po dobu trvání nouzového stavu prodloužení veškerých dočasných opatření přijatých v zákoně o některých opatřeních ke zmírnění dopadu epidemie koronaviru. Zejména pak aby omezila možnost provádět mobiliární exekuce či výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí a umožnila povinným žádat o výplatu čtyřnásobku životního minima z jejich účtu. – Čili ty zákony, které byly přijaty v návaznosti na předchozí situaci během pandemie koronaviru, ale kterým se nyní blíží konec účinnosti, tak aby v těchto případech, kdy je to užitečné, jako u mobiliárních exekucí, došlo k prodloužení té doby, po kterou jsou pozastaveny.

Můžeme samozřejmě dále diskutovat o tom návrhu v rámci rozpravy, nicméně chtěl jsem avizovat, pokud vláda skutečně zlepší svůj přístup k pandemii v této vážné situaci a podpoří usnesení, která jsme navrhli po jednání s panem ministrem Blatným, s panem ministrem Plagou, je klub Pirátů připraven podpořit i prodloužení nouzového stavu. Děkuji.

Ještě jsem tady zaznamenal jednu drobnou úpravu. Když jsem četl bod 4, tak místo slov 60procentního denního vyměřovacího základu je přesněji 60 % redukovaného průměrného výdělku.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Požádám jako předsedající vzhledem k tomu, že nemáme zpravodaje, aby mi byl materiál doručen sem na stůl, abych pak mohl řídit hlasování. Dále bych vás chtěl informovat, že jsem byl požádán, abych vás všechny odhlásil z technických důvodů, takže se prosím případně znovu přihlaste.

A nyní se mi hlásil jako první s přednostním právem pan poslanec Marian Jurečka. Vidím pana poslance Bendu.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, pane předsedající. Já navážu na to poměrně obsáhlé zdůvodnění a přednesení toho usnesení, se kterým za nás, za KDU-ČSL, souhlasím. Je tam i mnoho věcí, které tady zazněly dneska z projevů opozičních poslanců.

Ale já bych tady měl velkou prosbu na předsedu Sněmovny a na jeho kancelář. Podobných usnesení jsme tady načítali a bylo i prohlašováno už velmi mnoho při předchozích projednáváních o prodloužení stavu nouze. A já bych chtěl poprosit předsedu Sněmovny a jeho kancelář, aby s premiérem, předsedou vlády, udělali vypořádání těch usnesení, jak s nimi vláda naložila. Protože potom my to tady přijímáme, hlasujeme o tom, ale v zásadě si troufnu říct, že většina z nich není vládou naplňována. Takže jestli může být před příštím jednáním o prodloužení stavu nouze předloženo souhrnné vypořádání všech těch usnesení, která jsme tady v posledních měsících přijímali při prodloužování stavu nouze, a jasně deklarováno, co z toho, co Sněmovna vyjádřila jako jasnou vůli toho, co by vláda měla konat, některé podmínky upravit atd., co z toho vláda vzala vážně a naplnila, nebo s čím si vláda žádnou těžkou hlavu nedělala. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Myslím, že už jsme toto téma jednou řešili na grémiu. Myslím si, že je namístě to vyřešit případně znovu. Prosím pana poslance Bendu.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, když člověk udělá chybu, má ji umět přiznat. Já se ještě vrátím bohužel k tomu incidentu, který jsme tady zažili před necelou hodinou, protože jsem do České televize řekl, že ochranná služba nezasáhla dostatečně včas. Tak bych se ochranné službě chtěl z tohoto místa omluvit. Já jsem registroval, že pana místopředsedu Hanzela šli chránit zejména poslanci, ale ochranná služba v okamžiku, kdy je gestem ruky pan místopředseda Hanzel povolal, přišla, zasáhla. Já se tedy velmi omlouvám, že jsem do televize řekl takto špatnou informaci. Aspoň na tomto místě tak učiním. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, děkuji. A pokud se pan poslanec... Prosím, pan Stanjura, předseda klubu ODS. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. K tomu usnesení, které jsme obdrželi před chvílí od klubu Pirátů. Na první pohled jsem si myslel, že můžeme podpořit všechno. Na druhý pohled tomu tak už není. Já rozumím, že probíhají politické dohody něco za něco. To nijak nekritizuji, to je podstatou politiky. Nicméně když se bavíme k prvnímu bodu, on je věcně správně. Jenom pro kolegy z Pirátské strany chci říct, že návrh zákona, který jsme podali my, KDU-ČSL, TOP 09 a STAN, tady leží několik měsíců a marně se ho pokoušíme dostat na program jednání. (Nesrozumitelné) v tom návrhu zákona, co se týče úhrady fixních nákladů. Já si myslím, že mnohem lepší je, když přijmeme zákon, než když budeme spoléhat na druhý, třetí, čtvrtý, pátý, šestý dotační

titul, a pak vždycky zjistíme, že jsme na někoho zapomněli nebo na nějaký konkrétní fixní náklad jsme zapomněli.

V této souvislosti chci vyzvat vládu, aby říkala pravdu. Pan ministr Havlíček běhal v půlce prosince do televize a všude vykládal, jak v tom prosinci a od prosince a i zpětně se bude platit 100 % nájemného všem, kteří nemohou podnikat, aby pak vypsali program, a platí se 50 %. Mně píší desítky podnikatelů, že se cítí podvedeni, že to brali jako veřejný příslib, když to zazní z úst ministra průmyslu. Vůbec nerozumím tomu, proč se změnil názor, místo 100 % je to 50 %, a to je přesně problém těch dotačních titulů, kdežto návrh zákona říká 100 % fixních nákladů pro ty, kteří nemohou podnikat, a 50 % fixních nákladů pro ty, kteří mají omezené podnikání. A do toho patří někde hypotéky, u někoho energie, u někoho nájem a tak, abychom nezapomněli. Nic proti tomu bodu 1, jenom říkám, že je lepší řešení.

Naproti tomu v bodě 4 jsme zapomněli na tu debatu o ošetřovacím a 80 % denního vyměňovacího základu, redukováném, abych byl přesný. Zeptejte se zaměstnavatelů, zeptejte se ve zdravotnických zařízeních, toto není krok správným směrem. To ať se na mě kolegové z Pirátské strany nezlíbí. Je to příliš vysoko a budou ohrožována jak zdravotnická zařízení, tak mnohé firmy. Opravdu, zní to dobře, kdo by to někomu nepřál, ale když se podíváte na dopady tohoto opatření, tak zjistíte, že byly spíše negativní než pozitivní. Chci připomenout, že jsme o tom debatovali na naší covid komisi, kterou (nesrozumitelné) Poslanecká sněmovna. Tam jsme se shodli, zástupci všech politických stran, že to nebylo rozumné a že to zpětně považovat za chybu, že to bylo příliš vysoké. Tak proto říkám, že bod 4 nebudeme hlasovat, přestože to zní velmi dobře, protože ty dopady zejména jak do zdravotnických zařízení, školských zařízení, podniků by byly, řekl bych, opačné, než někdo zamýšlí. Musíme vždycky balancovat mezi zájmem jednotlivce, starostí o rodinu, zabezpečením peněz pro rodinu na jedné straně, na druhé straně na zajištění toho, aby fungovala klíčová zařízení, která fungovat v tak těžké době mají.

A celý problém je podle mě v tom, a já to nekritizuji, jen konstatuji. Když takový rozsáhlý návrh usnesení obdržíme těsně před hlasováním – já nevolám po nějaké přestávce a dalším projednávání – tak je potom poměrně složité neudělat chybu, třeba i v dobrém úmyslu, s tím, že to je výborné, co jsme navrhli, že to někomu pomůže, ale musíme dohledat souvislosti. Tak bod 1 mi přijde prostě, že je lepší řešení, které tady řeší – já asi za několik minut odevzdám žádost o svolání mimořádné schůze a jedním z bodů je tzv. odškodňovací zákon. A věřím, že ti, kteří budou případně hlasovat pro to usnesení, příští týden podpoří program schůze, až ji svolá pan předseda Poslanecké sněmovny, a můžeme debatovat mezi prvním a druhým čtením a případně ten návrh zákona upravit i po diskusi s vládou.

A u toho bodu 4 avizují, že ho prostě nepodpoříme, protože by podle mě přinesl více škody než užítku, aniž bychom přáli vyšší peníze těm, kteří bohužel jsou v karanténě nebo izolaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní paní poslankyně Valachová, pak registruji pana předsedu. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Kolegyně, kolegové, pane předsedající, vládo, já jenom krátce za poslanecký klub sociální demokracie – reakce na usnesení k prodloužení

nouzového stavu, tak jak ho načetla Pirátská strana. Trochu to navazuje na stanovisko, které jsem za poslanecký klub sociální demokracie už tlumočila odpoledne. Jenom po konzultaci s našimi ministry, a tedy Ministerstvem práce a sociálních věcí a Ministerstvem vnitra, avizují podporu poslaneckého klubu sociální demokracie ve věci zvýhodnění nemocenské v souvislosti s podporou odhalování a postihování COVID-19, a tedy toho, aby se nám COVID-19 nešířil, a také podporu záměru, který se týká onoho ústavně zákonného balíčku krizových a bezpečnostních opatření. Ministerstvo vnitra má připravený návrh a ministr vnitra je připraven ho předložit. Koneckonců i já jsem avizovala ve svém odpoledním vystoupení za poslanecký klub sociální demokracie, že i stálá komise pro Ústavu, které předsedám, je připravena o této věci jednat, a jsme takto s kolegy domluveni i z hlediska posledního projednávání nouzového stavu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pokud se nemýlím, toto bylo vaše druhé vystoupení v rozpravě. A nyní pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane předsedající, pane místopředsedo. Já bych chtěl poprosit, omlouvám se kolegům, zejména Zbyňkovi Stanjurovi, nicméně je to poměrně dlouhé usnesení. Já jsem poprosil kolegy ministry, aby dorazili a abychom si ty věci probrali, co jsme schopni, nebo nejsme schopni podpořit. Takže prosím o půl hodiny přestávku na jednání klubu ANO. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Půlhodinu? Zaznamenal jsem dobře? (Předseda Faltýnek: Ano, půlhodinu.) Dobře. Ano, dobře. V tom případě vyhlašuji přestávku do 18.20 na poradu klubu ANO. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 17.51 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.20 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v přerušném jednání. Nacházíme se stále v rozpravě, jenom se zeptám? Tak s přednostním právem pan předseda Stanjura. Poprosím všechny, aby už zaujali svá místa a umožnili vystoupení svému kolegovi. Prosím. Můžete mluvit.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já mám pár připomínek, dotazů nebo návrhů k tomu předloženému návrhu usnesení, které jsme obdrželi v písemné podobě.

V bodě 1 navrhuji doplnit za konec čárku (a slova) a to zpětně od 5. října 2020, kdy byl vyhlášen nouzový stav.

V bodě 3 bych spíš poprosil o vysvětlení, jak si mají majitelé zejména v privátním sektoru a zejména malých firem vysvětlit, aby vláda maximálně podpořila, nebo aby vláda podpořila maximální využití práce z domova v soukromém – teď mi jde o ten soukromý sektor, jak si to představujeme, že to vláda podpoří. Nemáme na mysl, že jim to vláda nařídí. A žádný jiný skutečně fungující nástroj, který by vláda mohla použít k soukromému sektoru, mě nenapadá. Takže bych spíš poprosil o vysvětlení.

K tomu b) – je to dobře? Není tady ministryně financí. (Ministryně: Je.) Je, omlouvám se, paní ministryně. Takže dotaz spíš na vás, paní ministryně, jestli není lepší – vycházíte z toho, že to jsou daňově neuznatelné náklady. (Reakce mimo mikrofon.) Protože pokud na jedné straně bych měl mít daňově uznatelný náklad a ještě k tomu mít slevu na dani, tak mi to nedává smysl. Já jsem se domníval, že to ty firmy mohou začít zavádět normálně do nákladů daňově uznatelných v rámci položky, jak je ochrana zdraví zaměstnanců a prostředky bezpečnosti práce, přesně ten podúčet, který se používá. Tak mně přijde jako nelogické, pokud dostaneme ujištění, že to je daňově uznatelné, tak ještě k tomu dávat daňový bonus. To si myslím, že to pak je dvakrát. Myslím, že je správné motivovat zaměstnavatele, aby to dělali, a já jsem myslel právě tím, že to jsou daňově uznatelné náklady a že daňová správa myslím takový výklad dala, že to je ta správná motivace.

O tom bodu 4 jsem říkal.

K bodu 5. Nezlobte se na mě, aby Poslanecká sněmovna, která kontroluje vládu, vzala na vědomí příslib ministra zdravotnictví, mi připadá jako snižování váhy a úlohy Poslanecké sněmovny, tak navrhuji přeformulovat ten bod 5b). Nebo 5b) by bylo: bere na vědomí informaci, že Ministerstvo zdravotnictví zveřejnilo data k dnešnímu dni.

A za šesté by pak bylo, protože se to posunulo: Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby do 21. ledna 2021 rozšířila tato data o indikační skupinu, věkovou kohortu a pořadí dávky. – Já si myslím, že správný postup Sněmovny jako celku vůči vládě je, že ji žádáme, ne že bereme na vědomí příslib jednoho člena vlády.

A to je vlastně všechno. To byly návrhy k tomu usnesení, případně dotazy, a budu rád, když mi někdo odpoví, když ne, tak to vezmu na vědomí.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já jenom technicky. V první obecné rozpravě zřejmě vystoupil pan poslanec Volný, který byl vykázan. Tak my nemáme zpravodaje. Kolega Vojtěch Pikal sledoval pečlivě jednotlivé návrhy a je psychicky připraven ujmout se té role. Já bych o tom raději nechal hlasovat.

Takže bychom hlasovali o osobě zpravodaje, že se jím stane pan poslanec Vojtěch Pikal, není-li námitka. (Není.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? Já jsem tedy nepřivolal kolegy z předsádky, omlouvám se. Byl dostatečný počet přítomných.

Hlasování číslo 3, přihlášeno 101, pro 94, proti nikdo. Návrh byl přijat. Blahopřeji panu zpravodaji.

S přednostním právem pan předseda Radim Fiala, poté pan předseda Faltýnek.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Vážené kolegyně, kolegové, já bych se přidal ke Zbyňku Stanjurovi, kde jsem pečlivě studoval návrh usnesení Pirátů, a chci jenom říct, že v bodě 8 máte nepřesnost hned v prvním řádku, kde je napsáno do 8. 2. 2020. Já jsem přesvědčen, že určitě jste chtěli napsat do 8. 2. 2021.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkujeme za legislativně technickou připomínku. Pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych navrhl – ten můj návrh směřuje k proceduře, abychom to usnesení hlasovali en bloc. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: S tím opravdu nemohu souhlasit. Já jsem ve svém prvním vystoupení k tomuto materiálu avizoval, že jeden z těch bodů nemůžeme podpořit. Zdůvodnil jsem proč. Myslím si, že je dobrým zvykem, že pokud někteří poslanci budou požadovat oddělené hlasování, že se vyhová. Takže berte to jako žádost našeho klubu, abychom hlasovali odděleně o jednotlivých bodech navrženého usnesení.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, zatím jsme to tak vždycky dělali, jestliže někdo namítl a chtěl oddělené hlasování, vyšli jsme vstříc.

Ptám se, zda ještě někdo v rozpravě. Pan poslanec Ferjenčík, paní poslankyně Richterová.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Stručně k těm otázkám, co tady zazněly. K otázkám na tu maximální podporu home office. Vláda má řadu možných nástrojů pozitivní motivace. V tom veřejném sektoru je to myslím jasné, tam se o to může maximálně snažit, v tom se všichni shodneme. A v tom soukromém, tam bychom, právě proto je to čistě takto obecně, podpořit, aby tam byly využívány ty pozitivní možnosti, ať už se to týká různých možností, opisů, prostě podpory pozitivním způsobem. To je na vládě, jak to zrealizuje. Pointa je ta, že čísla ukazují, že na jaře v té první vlně řada firem zvládala home office, šlo by to, prostě ty možnosti tam byly, a dnes je to využití home office nižší. Takže by bylo skvělé dát nějakou drobnou výhodu těm, kteří to zvládli na jaře a nyní by se také mohli uchýlit k větší podpoře práce z domova, aby to bylo pro ně o něco výhodnější. To je čistě takto obecně myšleno jako ta pozitivní podpora.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se – pan poslanec Ferjenčík tím pádem už nechce vystoupit. (Ne.) Jestliže se už nikdo nehlásí, tak pan předseda Michálek. (Žádost o faktickou.) Faktické neuděluji, ale udělím vám přednostní právo. Tak prosím, pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já bych chtěl přednést pozměňovací návrh tak, aby se hlasovalo o odlišnosti v datu, tak aby souhlas k prodloužení nouzového stavu byl vysloven ke dni 5. 2., aby to prodloužení bylo do 5. 2. 2021.

Předseda PSP Radek Vondráček: Beru to jako další alternativní návrh k délce nouzového stavu, třetí v pořadí.

S přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Je to úsměvné, když se opoziční poslanci přou o to, jak naplnit nějaké návrhy usnesení. Nicméně paní poslankyně

Richterová uvedla jeden příklad, který podle mě vůbec není realizovatelný, abychom zohlednili home office například formou odpisů. Nevidím za prvé tu souvislost. A za druhé, je to na novelu daně z příjmů, a to určitě není tak, že by je to motivovalo v těchto týdnech a měsících. A fakt nevidím – jsou firmy, které prostě už mají odepsáno, nic neodepisují, nebo pro ně odpisy jsou výrazně malá částka. Teď mluvím zejména o těch malých zaměstnavatelích. Ti velcí vždycky mají výhodu a umějí to i lépe zorganizovat. Ale v okamžiku, kdy máte malý kolektiv, potřebujete, aby spolu komunikovali, tak ti zaměstnavatelé se snaží třeba, aby v každé kanceláři byl jeden. A je to vlastně jakoby home office. Případně se mohou na chvíli sejít a udělat nějakou krátkou poradou.

Já jsem se proto ptal, že nevidím ty nástroje vlády, jak pozitivně motivovat k home office kromě toho, že vláda bude vyzývat. Pokud dostanu ubezpečení, že vláda nebude přemýšlet, že to bude nařízeno, protože nevím, jak by se to kontrolovalo, tak omlouvám se, ale zrovna odpisy to nejsou, to určitě ne. A protože si žádný neumím představit, proto jsem se ptal a poprosil bych, jestli má někdo jiný nápad, tak sem s ním. Aby to bylo rychlé, pozitivní, aby ti zaměstnavatelé to taky v praxi uplatnili. Ale zatím jsem bohužel nic neslyšel. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní jsem měl několik přihlášek s přednostním právem. Nejprve pan ministr zdravotnictví Jan Blatný, připraví se pan předseda Jurečka, poté paní ministryně financí.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych chtěl z pohledu Ministerstva zdravotnictví odpovědět na ty dotazy a návrhy a názory, které zde byly v posledních pár desítkách minut konzultovány.

Mohu se zaručit za to, že Ministerstvo zdravotnictví bude poskytovat data tak, jak tomu bylo doposud, o průběžném šíření epidemie a o jejím zvládnutí. A stejně tak od dnešního dne jsou poskytována data o očkování, která budou od pondělí rozšířena o volné datové sady, které budou k dispozici. Po krajích budou uvádět informace podle jednotlivých prioritních skupin.

Pokud se týká provozu malých provozoven, obchodů a podobně, tak upozorňuji na to, že ve stupni číslo pět, který je koncipován tak, aby byl tou záchrannou brzdou v případě, že se děje něco velmi špatně, tam žádnou zásadní změnu navrhopvat nebudeme. Ale už od stupně číslo čtyři je možno všechny tyto provozovny, včetně malých provozoven, za přísných hygienických opatření otevřít.

Prioritou jednoznačně je návrat žáků prvního stupně do základních škol. Nedá se předpokládat, že by k tomu došlo dříve než začátkem února, ale jestliže to epidemická situace dovolí, potom toto datum je reálné. Týká se to i malotřídek. A v případě, že to bude možné, tak následující skupinou jsou i studenti devátých ročníků a maturitní ročníky. Vzdělání je jednoznačně prioritou a bude tím prvním, co bude umožněno.

Již nyní je podporováno a v protiepidemickém systému je opakovaně vyzýváno k maximalizaci práce z domova, takže na tom se nic nemění.

Jednoznačně se hlásím k tomu, že je společně třeba pracovat na přípravě legislativních návrhů a změn tak, abychom v budoucnu mohli podobné situace kontrolovat jinak než jenom s pomocí nouzového stavu. Jaký průběh bude toto jednání

mít, jak dlouho bude trvat, nyní neumím říct, ale myslím si, že se všichni shodneme na tom, že toto je určitě potřeba.

A poslední velmi konkrétní dotaz, který byl na obnovení provozu lyžařských vleků. Je snahou, aby tento specifický segment byl umožněn, jak jen to brzy půjde, ale za předpokladu, že to epidemická situace dovolí. Opět zde mohu říct, jestli chcete slyšet nějaké datum, že to může být na přelomu ledna a února, jestli to epidemická situace dovolí. Všichni se jistě shodneme na tom, že kdyby tomu tak nebylo, tak bude potřeba tuto dobu ještě posunout, ale je určitě zájmem, aby tato část podnikatelů, která má specifické možnosti, nebyla znevýhodněna.

Věřím, že jsem odpověděl na ty otázky, ke kterým se zde diskutovalo. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Nyní pan předseda Jurečka, poté paní ministryně financí, poté pan předseda Kováčík. Všechno přednostní práva.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já chci stručně k otázce práce z domova neboli home office poznamenat tolik, že ona to je samozřejmě obecná výzva, apel. O k, ale problém je v tom, že dneska zákoník práce toto nemá vůbec ukotveno. Takže tady chci upozornit na to, že náš kolega Vítek Kaňkovský připravil pozměňovací návrh do novely zákoníku práce, abychom pravidla home office tam vůbec definovali, aby tam byla vyřešena i otázka bezpečnosti ochrany zdraví při práci, což byl moment, proč se to v minulém období nepodařilo už do toho zákoníku práce dostat. Budeme to tady projednávat, počítám, někdy v únoru, takže poprosím na všechny strany, aby se na tom našla shoda a podpora. Díky moc.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Slovo má paní ministryně financí. Poté pan předseda Kováčík.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Takže já k těm daňovým věcem. Samozřejmě je to tak, jak se ptal pan předseda Stanjura. Už 14. května vydalo Ministerstvo financí – myslím, že jsem to podepisovala osobně – závazné stanovisko v tom směru, aby se to sjednotilo, že vlastně jsou testy – přímo se mohou dávat do výdajů. Takže tady se o žádných odpisech bavit nebudeme, to jde přímo do výdajů. A když se ta debata rozhořela a mluvilo se o tom, tak ještě jsme to znova potvrdili 18. 6., aby to bylo prostě úplně jasné. Já si myslím, že dneska to ví už každý.

Potom samozřejmě je pravda ta, že daňový odpočet za provedený test nedává smysl. Když pomínu teď to, že spíš chceme ubírat daňové výjimky než přidávat – to teď vůbec neřeším, protože jsme prostě v krizové situaci – tak to nedává smysl vůbec. Za prvé, může si to dát do výdajů. Aby si ještě uplatnil odpočet, tak nedává. Ale kdo si ho uplatní? Ten, kdo má základ daně. Komu základ daně nevznikne, protože je třeba ve ztrátě, tak si prostě nic neuplatní. Takže zase ti malí, drobní, na které vy tady cílíte, z toho nebudou mít nic. Nemocnice, neziskovky, nic, těch se to netýká. Takže je to trochu jako o ničem. Protože samozřejmě když to tady projde, tak se to vybuchuje, ale já to dostanu na stůl a nic s tím neudělám. A budu mít tyhle argumenty. A pak budou ti hodní Piráti, kteří to

navrhli, a ta zlá Schillerová, která to zase nechce. Ale já už jsem na to zvyklá, já si s tím poradím.

Bonus. No, nevím jaký bonus, jakou formu bonusu. Jestli chcete dotační titul, tak úřadovat kvůli těm pár korunám dotace, no to prostě tedy nevím. To bude muset tady pan ministr Havlíček si najmout ještě dalších tisíc lidí, a pak budete zase říkat, že máme moc úředníků. Je to nesmysl. Prostě nesmysl. A jestli to chcete udělat formou bonusu, jako je na děti, nebo kompenzační bonus, tak zase to bude muset někdo procesovat, bude to Finanční správa, bude to o pár korunách. Prostě to nedává žádný smysl. Říkám, proto jsme to dali jako výdajovou položku přímo do výdajů. A ještě jsem udělala jednu věc, že jsem dala pardon na DPH z testů prováděných in vitro. To jsme ještě prostě pro plátce DPH udělali takovouhle věc.

Co se týče těch home office, tak je samozřejmě pravda, že my nebudeme přece regulovat soukromému sektoru. Myslím si, že každý zaměstnavatel, soukromý zaměstnavatel, který tady vytváří hodnoty a samozřejmě dělá podnikání za účelem zisku, tak má především prioritní zájem, aby jeho lidé byli zdraví. To je přece jasný. On nechce, aby byli nemocní, on chce zdravé lidi. Takže sám udělá maximální opatření pro to, aby prostě oddělil, aby tam udělal nějaké... Ale pokud to jde. Pak máte celou řadu oborů, kde to nejde prostě. Kdo to nemůže udělat. Takže nechme to na nich, neregulujeme je.

Veřejný sektor je zregulovaný. My máme pro veřejný sektor vydaná určitá pravidla. Každý se tím řídíme. Teď třeba na Ministerstvu financí fyzicky dneska – já ta data dostávám pravidelně – je asi 400 lidí. To znamená, zbytek je na home office, točíme se tak, aby – já tedy ne, já jsem tam pořád, nebojte se, že bych byla doma – ale v podstatě jinak se točí úředníci tak, aby nedošlo na Finanční správu, na Celní, a tak dále, aby nedocházelo k tomu, že nebudou tyto úřady akceschopné. Mluvím tedy teď za svůj resort.

Odpisy na zaměstnance na home office, to si opravdu neumím tedy představit, odepsání. To opravdu prostě nevím, nedává to žádný smysl. Nevím, jak by se to udělalo. A zase, nezapomeňte, všechno, co vymyslíte, znamená, že se bude týkat firem, které budou mít nějaký základ daně. Všechno. Cokoliv vymyslíte.

No, pak ještě si dovolím za svůj resort, nebudu se montovat do jiných resortů, vidím tady: žádá vládu o podporu proklientského, vstřícného přístupu Finanční správy a dalších institucí ke všem žadatelům. Tak já budu mluvit za tu Finanční správu. Dneska měl můj náměstek svolané na video callu všechny úřady, řešil s nimi taxikáře, řešil s nimi zitřejší kompenzační bonus. Taxikářům jsme poslali všem, jak to prostě bude, jejich zástupcům, prostě konkrétní pokyny a pořád se to takto řeší. Já neříkám, že je to stoprocentní, vždycky to může být lepší. Ale jenom aby se pořád nekopalo do té Finanční správy.

Tři sta lidí z Finanční správy pomáhá už delší dobu, už několik měsíců pomáhá s trasováním, dalších sto nebo přes sto je z Celní správy, z toho polovina je v první linii. Dělají to rádi a s nadšením. Tak jenom bych to chtěla připomenout. Vyřídili – zítra, až tady budu vystupovat s novelou zákona o kompenzačním bonusu, tak jsem řekla, já dostávám pravidelně každý týden tabulky těch vyřízených žádostí o kompenzační bonus, už jich je hodně přes milion. I ty celkové částky. Nestěžujeme si, je to naše povinnost. Nikdo nenařiká, všichni to dělají s nadšením a snaží se pomáhat a k tomu samozřejmě dělají svou práci. Já vím, že určitě můžete mít řadu výhrad, já je mám také. Věřte mně, že ano, ale patří těm lidem také se aspoň jednou, a já to teď takhle udělám, patří se jim také poděkovat. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, poslanecký klub KSČM stojí za svým návrhem usnesení, který zní – pro zopakování: Poslanecká sněmovna souhlasí s prodloužením doby nouzového stavu do 14. února – což je neděle – do 24.00 hodin, a je to prosím pěkně v roce 2021, aby bylo úplně jasné a zřetelné. Stojíme za tímto návrhem a my ho také jako jeden muž a jedna žena budeme podporovat, budeme pro něj hlasovat, protože jsem rád, že se nám podaří alespoň malá světélka na konci těch tunelů, aspoň někde, ne rozsvítit, to by bylo velmi troulalé, ale alespoň porozsvítit, pokusit se rozblíknout, pokusit se alespoň v těch podle našeho soudu nejzávažnějších situacích začít hledat, pokud se stav bude vyvíjet alespoň trošku příznivě, začít hledat nějaké východisko. Jsou to dvě věci perspektivní a jedna věc taková, bych řekl, momentální, i když není úplně momentální.

U těch perspektivních věcí jde o to, a já jsem rád, že pan ministr Blatný to tady v těch svých odpovědích řekl, že se nám podařilo nejen tedy že v tom případě, že bude ta situace aspoň trošku pozitivní, se otevřou školy žákům prvního stupně, že jsou tam ti maturanti, že jsou tam ty malotřídky, to znamená významný posun na venkově především, že jsou tam ti maturanti, protože to je návaznost i na vysoké školy, univerzity, kde, jak už jsem řekl ráno na tiskové konferenci, když opomineme, odsuneme, odtlačíme plynulost vzdělávacího procesu, tak to celý národ, celý stát, celá ekonomika, celá společnost odnese v budoucnosti. A já upřímně řečeno si nedovedu představit, že bychom ty ročníky museli nechat ty děti opakovat. Nejsou na to ani kapacity škol, myslím tedy budov, ani kapacity vyučovacích hodin, ani kapacity učitelů a učitelek. Čili to je ta první věc, která, věřím, že se podaří, že to prostě, pokud bude dál pokračovat ona úžasná ukázněnost drtivé většiny občanů České republiky, tak že se bude dařit.

Ta druhá perspektivní věc je otázka přípravy legislativy. Znělo to tady ze všech stran. My jsme dali konkrétní záležitosti. Tou první je právě to, aby i do budoucna v případě, že budou nějaké další vlny pokračovat, byla Správa státních hmotných rezerv připravená a měla nakoupeno a mohla nakupovat i po ukončení nouzového stavu za zjednodušených, usnadněných podmínek, aby prostě ta připravenost tady byla. Není to jenom návrh KSČM, je to návrh napříč politickým spektrem, jak se s oblibou říká, a leží tady už nějaký ten měsíc, takže je dobře, že prostě tady od toho bude ten začátek. A řada dalších věcí v té legislativní práci se skutečně na základě požadavků i dalších musí začít. A tady to malé světélko také je rozsvícené a věřím tomu, že budeme i v dalších týdnech a měsících racionálnější než jenom vyřizování nějakých sporů pěstním soubojem a podobně. To je druhá věc.

A ta třetí, ta zdánlivě pouze momentální, on to tady kolega Ondráček řekl ve svém vystoupení. Prostě všichni podnikatelé, živnostníci mají to svoje podnikání rozloženo do celého roku. A neříkám, že to mají snadné, ale mají přece jenom ještě nějaký čas poté, co se ukončí ty stupně, a že můžou začít znovu svou živnost provozovat, na to, aby alespoň náklady si uhradili. Jediný, kdo má to svoje podnikání soustředěno do několika málo měsíců v roce, jsou právě ta horská střediska, to, co je závislé na zimních sportech a zimní turistice. A my bychom rádi, aby na přelomu, jak tady pan ministr řekl, na přelomu se za přísných podmínek hygienických, to je potřeba také říci, že i když ti lidé na ty hory jezdí, tak ale jezdí tak, že prostě ta nákazová situace není úplně snadno, jak bych řekl, řešitelná. Takže tady je potřeba přísné podmínky dodržovat a také podmínky hygienické, jsou-li zavřené hotely a restaurace, tak aby prostě i ty základní lidské potřeby

bylo možné tam uspokojit. To je také malé světélko. Konečně můžeme, už mně někdo volal, nevím, jak se to dozvěděl, konečně snad budeme moct na lyže. A to si myslím, že je také docela sympatické, nejen proto ale budeme sledovat, jakým způsobem se daří dosahovat pokroku v těchto požadavcích a našich podmínkách, proto ne až do 21. února, ale už do 14. února, abychom v tom variabilním týdnu také mohli případně posoudit pokrok. A buď se bude dál pokračovat, anebo se tedy už dál v tom nouzovém stavu pokračovat nebude.

Kolegyně a kolegové, poslanecký klub KSČM podpoří ono usnesení, o kterém jsem mluvil na začátku své řeči, ale zároveň dáváme mírně varovně prst, že pokud se skutečně nestane to, co alespoň v tom minimu se tady říká, tak to bude s vysokou pravděpodobností od nás naposledy. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem chtěl jenom reagovat na kolegu Stanjuru ohledně toho našeho návrhu na 80 % nemocenské u karantén. Zdůrazňuji, že to je jiný návrh než to, co Komise ke covidu projednávala na jaře, kde se řešila nemocenská pro rodiče pečující o děti. To je dost jiný případ než situace, kdy je někdo poslán do karantény, navíc až do konce února to bude hrazeno skrze program Antivirus, takže to nebudou platit zaměstnavatelé. A myslíme si, že tento návrh skutečně pozitivně motivuje lidi k tomu, aby se trasovali, aby chodili do těch karantén, a myslíme si, že to je užitečný nástroj k zvládnutí té pandemie. Pokud se nám nebude dařit dostávat ty lidi, kteří jinak z důvodu toho, že to na ně má obrovský ekonomický dopad, do té karantény dobrovolně nepůjdou, pokud se nám je nebude dařit dostávat z toho pracovního systému a domů, tak potom nebudeme moct rozvolňovat žádné jiné věci, kde už to začíná být skutečně kritické, jako jsou třeba ty školy nebo obchody.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím paní poslankyni Valachovou s jejím druhým vystoupením. Jak jsem byl upozorněn, předtím měla přednostní právo, tudíž je možné, aby promluvila.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji, pane předsedo. Já jenom upřesnění ke stanoviskům, která tady zazněla z hlediska zvýšené nemocenské v případě tedy lidí s covidem. Chtěla bych informovat, že Ministerstvo práce a sociálních věcí průběžně komunikovalo s Pirátskou stranou jejich návrh. A je tam určitý legislativní problém, protože samozřejmě si nikdo nepřeje, aby náklady spojené s tímto přecházely na zaměstnavatele. To by asi nebylo správné řešení, a chci tedy informovat, že Ministerstvo práce a sociálních věcí bude pracovat na možnosti řešení této situace s tím cílem, jak je v návrhu usnesení uvedeno, formou hledání cesty skrze dobré zkušenosti v rámci britského modelu v Británii, kdy se jedná o jednorázový příspěvek pro lidi na nemocenské s covidem. Bylo by to administrativně jednodušší a účinnější. Takže jenom chci avizovat, že tímto směrem chceme hledat řešení pro situaci, kterou samozřejmě vyřešit chceme, nicméně ten návrh, jak byl formulován a jak byl legislativně upřesněn, by

dopadl na zaměstnavatele. A to je samozřejmě věc, kterou, předpokládám, nesledovala ani Pirátská strana.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík druhé vystoupení.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Já musím zareagovat. To prostě není pravda, protože až do konce února je to skrze program Antivirus A hrazeno. To prostě není pravda, že by to dopadlo na zaměstnavatele.

Předseda PSP Radek Vondráček: S přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já už jsem jednou mluvil o tom, že musíme vyvážit zájmy zaměstnavatelů i zaměstnanců. A obávám se dopadu na ty zaměstnavatele a třeba i na ta zdravotnická zařízení. Ale zase, přeme se o nějaké usnesení, které v zásadě nemá žádnou váhu kromě toho, že se chceme pochválit na sociálních sítích a v novinách, že jsme ho prosadili. Protože jestli chceme 80 % na nějaký typ nemocenské, tak musíme změnit zákon. To tak přece je. Vláda se nemůže sejít a říct: takhle to zítra bude. Tak můžeme vést politická jednání bez usnesení, jestli bude poslanecký návrh zákona, nebo vládní, zda to bude normálně, nebo v legislativní nouzi a jaké mají mít parametry. Jenom říkám, že těch otázek je tam mnohem víc než těch jednoduchých odpovědí. Já tím nechci zatěžovat dnešní debatu, protože dnes máme hlavně rozhodnout o tom, dokdy se prodlouží nouzový stav, a případně doprovodná usnesení. Takže já tomu rozumím, já jsem se do té debaty taky zapojil, takže tak trošku kárám i sám sebe. V zásadě je to jedno. Ještě jsem neslyšel, že by vláda na základě usnesení připravila návrh zákona. Tak akorát teď nějak běží Večerníček, jsme akorát v té době. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo do rozpravy. Pan předseda Michálek s přednostním právem.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já děkuji kolegyni Valachové, že zde vystoupila s tím, že vláda vidí podobný směr, že je potřeba podpořit, aby lidé, zejména zaměstnanci, skutečně šli do covidové karantény a izolace. Takže abychom dali vládě větší volnost v implementaci usnesení Poslanecké sněmovny, tak já navrhu ještě alternativní znění bodu 4 tak, že bude znít následovně: Poslanecká sněmovna za čtvrté vyzývá vládu, aby na časově omezenou dobu do června 2021 více podpořila zaměstnance v covidové karanténě i izolaci, a to z důvodu zvýšení motivace lidí nechat se testovat a hlásit kontakty, a tak zabránit šíření COVID-19. – To znamená, vláda může využít i jiný legislativní rámec pro podporu zaměstnanců, aby splnili povinnosti, které souvisí s karanténou a izolací, a nemusí volit to konkrétní legislativní řešení navýšení o 20 procentních bodů, tak jak to bylo uvedeno v návrhu usnesení. Myslím si, že takovéto znění by mělo být přijatelné i pro kolegy z ČSSD.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Poprosím možná textaci předat panu zpravodaji. Děkuji. A ptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v rozpravě. Tentokrát nikoho nevidím, takže rozpravu končím. Přistoupíme k hlasování o návrhů usnesení. Nejprve k těm hlavním.

Zazněl tady návrh od pana poslance Mariana Bojko, abychom nouzový stav zrušili s okamžitou platností. Obsahově to znamená, že je to návrh na zrušení nouzového stavu před uplynutím doby, na kterou byl vyhlášen, podle § 109m odst. 1 písm. d). Poté bychom hlasovali tři alternativní prodloužení nouzového stavu. Vláda požádala o prodloužení do 21. února. Dále zde zazněl před polední přestávkou návrh KSČM do 14. února do 24.00. A nyní v závěru debaty vystoupil pan předseda Michálek a navrhl do 5. února 2021. O těchto třech návrzích bychom hlasovali nejprve orientačně. Ten, který by měl největší podporu, by byl následně hlasován jako první. Takže tedy zavolám kolegy z předsálí.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já jenom ještě, teď jsem zaznamenával návrh, takže jsem nezaznamenal celý návrh procedury, jak jste ho přednášel, pane předsedající, nicméně je potřeba se vypořádat se dvěma technickými úpravami, které tady zazněly, čistě pro jistotu, aby všichni věděli, že byly vzaty na vědomí. Pak zde zazněly v průběhu ještě dvě nějaké opravy, které bychom případně potom, pokud se bude usnesení hlasovat po bodech, tak vždycky ten protinávrh bude jako výchozí. V případě, že by ten protinávrh neprošel, tak bychom hlasovali původní podobu návrhu. A pokud jsem to dobře zaznamenal, tak bychom nejdříve hlasovali vlastně o tom usnesení po bodech, předpokládám, i když zde byl návrh jednotlivě. A chtěl bych se zeptat, jestli někdo má zájem o hlasování – protože tam jsou podbody – tak jestli někdo trvá na hlasování po písmenech, ale předpokládám, že tomu tak není.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zaslechl jsem, že je.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Mám zaznamenané, že u bodu 1 je ten protinávrh, a to i zpětně od vyhlášení nouzového stavu, což bychom v rámci bodu 1 hlasovali jako první verzi. Podobně mám u návrhu u bodu 4 zaznamenané to, co potom pan předseda Michálek přednesl jako variantní verzi. 5b) chcete zvlášť?

Předseda PSP Radek Vondráček: Asi je dobré si vyjasnit ta doprovodná usnesení.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám, já jsem v tom vystoupení říkal, že by bod 5 měl jenom jedno písmeno a místo v bodě 5 b) by bylo 6, ostatní by se přečíslovaly, kdy bylo napsáno, že Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby do 25. 1., a pak už za textace zůstala stejná. Přišlo mi opravdu, jak bych to řekl, velmi slabě, abychom Sněmovna jako celek, která má kontrolovat vládu, vzali na vědomí příslib jednoho člena vlády, takže vyzývat vládu, aby to, a pak je ten text stejný.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Rozumím tomu návrhu. Nějak se s tím potom vyrovnáme v rámci toho procesu. Takže místo bodu 5b) by se hlasoval nový bod 6, který

zní: vyzývá vládu, aby do 25. 1. 2021 rozšířila tato data o indikační skupinu, věkovou kohortu a pořadí dávky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tím máme snad vyjasněná ta doprovodná.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Návrh procedury tedy zní, že budeme nejdřív hlasovat to, že bereme na vědomí ty technické změny, což se týká úpravy bodu 4, kde je ta úprava, že těch 60, respektive 80 % by se týkalo redukováného průměrného výdaje. To samozřejmě budeme hlasovat pouze v případě, že neprojde potom ta upravená podoba. A ta druhá technická úprava se týkala toho, že v bodě 8 datum zní do 8. 2. 2021, nikoliv do 8. 2. 2020. Čili to jsou ty technické změny. A potom bychom hlasovali nejdříve o bodech usnesení po bodech a poté bychom hlasovali orientačně o jednotlivých návrzích, dokdy je možné prodloužit nouzový stav, a poté ten z těchto návrhů, který získá největší podporu, tak bychom jako první hlasovali jako finální schválení prodloužení nouzového stavu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tady se asi úplně neshodneme. Já si myslím, že jsme se sešli k vyhlášení nouzového stavu. Napřed se musíme vypořádat s tím hlavním usnesením, a pak budeme přijímat ta ostatní. Ale je-li námitka proti mému postupu – pan předseda Michálek, poté pan předseda Stanjura.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Tak my jsme tohle probírali na začátku s panem Faltýnkem a právě jsme hovořili o tom, že podle toho, jak dopadne to usnesení, tak se budeme rozhodovat, jestli a jak prodloužíme nouzový stav. Není to žádný bianko šek. Sněmovna se k tomu nějak vyjádří, a pokud půjde správným směrem, nebo špatným směrem, tak podle toho se poslanci vyjádří, jestli to chtějí, nebo nechtějí prodloužit. Takže tohle je to logika, která za tím byla.

A ta usnesení, není to jako u zákonů, jsou to usnesení, která se vyjadřují v jednom usnesení, takže není to forma doprovodného usnesení. Aspoň tak to vnímám já, když tak mě opravte.

Předseda PSP Radek Vondráček: No já to vnímám jinak, ale jednací řád to usnese a hlavně Sněmovna je suverén, a když se tak domluvíme, tak to tak bude. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak já tomu říkám zvýšená míra důvěry. My jsme se domluvili, ale nejdřív bude to naše, protože nevěříme, že by prošlo to vaše. Ale to vůbec nevádí.

Já jsem chtěl vznést jinou námitku vůči postupu pana předsedy. Pokud, pane předsedo, chcete změnit proceduru, předejte řízení a přijďte navrhnout jinou proceduru. Nemůžete, když řídíte schůzi, zpochybňovat návrh procedury, kterou přednesl zpravodaj, který navíc podle mě má logiku. Ale máte plné právo, nebo kdokoli, jiný přijít sem a navrhnout jinou proceduru, nemůžete to dělat z logiky věci, že co je hlavní a co je

vedlejší. Nehlasujeme o návrhu zákona, kde je logické, že se nejdřív hlasuje o zákoně, a pak o doprovodných usneseních. Tady nejsou hlavní a vedlejší usnesení. Takže podle mě je to logické. Může vznést někdo protinávrh, ale nemůžete to vznést vy v okamžiku, kdy řídíte schůzi. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: No, já si myslím, že je mým úkolem hájit jednací řád, a jsem přesvědčený, že mám pravdu a že bychom napřed měli hlasovat tohle. To je můj právní názor, za kterým si stojím. Napřed bychom měli rozhodnout o nouzovém stavu. Nicméně – a už jsem to řekl – myslím si, že se nebudeme zdržovat. Je-li taková většina, nikdo nebude namítat takovýto postup, tak si odsouhlasíme proceduru, kterou navrhl pan zpravodaj. Já to přežiju, budu respektovat většinu ve Sněmovně.

Takže nejprve budeme hlasovat proceduru tak, jak ji navrhl pan místopředseda z důvodu nějaké dohody.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 4, přihlášeno je 104, pro 97, proti 1. Návrh byl přijat. Budeme tedy postupovat tak, jak navrhl pan místopředseda Pikal. A prosím, nejprve ta technická.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Ano, první jsou ty dvě technické opravy. Jedna se týká bodu 8, kde se datum 8. 2. 2020 nahrazuje datem 8. 2. 2021. Druhá se týká znění bodu 4 v původním návrhu, kde těch 60 % není denního vyměřovacího základu, ale redukováného průměrného výdělku. To jsou ty technické opravy.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak já poprosím o klid v sále. Musíme se opravdu soustředit, ať víme, o čem hlasujeme. Hlasujeme ty technické úpravy.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 5, přihlášeno je 101, pro 61, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Takže teď jednotlivé body usnesení. Jako první bod 1 v tom doplněném znění. Takže: "Poslanecká sněmovna 1. vyzývá k rozšíření vládních kompenzací pro podnikatele v přímo i nepřímo zasažených sektorech, které poskytnou podnikatelům dostatečnou, rychlou a nediskriminační podporu, především k úhradě fixních nákladů (např. hypoteční úvěry, úvěry na vybavení a stroje, náklady na energie a další) analogicky k programu COVID – Nájemné do 21 dnů od schválení tohoto usnesení, a to i zpětně od vyhlášení nouzového stavu."

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 6, přihlášeno je 101, pro 45, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. V tom případě budeme hlasovat tento bod v původním znění, to znamená: Poslanecká sněmovna 1. vyzývá k rozšíření vládních kompenzací pro podnikatele v přímo i nepřímo zasažených sektorech, které poskytnou podnikatelům dostatečnou, rychlou a nediskriminační podporu, především k úhradě

fixních nákladů" – tam je ta závorka – "analogicky k programu COVID – Nájemné do 21 dnů od schválení tohoto usnesení." Není tam ta zpětnost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 7, přihlášeno je 101, pro 45, proti nikdo. Tento návrh nebyl přijat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře. Tedy další návrh. "Poslanecká sněmovna 2. žádá vládu o podporu proklientského a vstřícného přístupu Finanční správy a dalších institucí ke všem žadatelům."

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 8, přihlášeno je 101 poslanců, pro 45, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře. Tedy třetí bod: "Poslanecká sněmovna 3. vyzývá vládu, aby do 15 dnů od schválení tohoto usnesení a) podpořila maximální využívání práce z domova v soukromém i veřejném sektoru, b) podpořila pravidelné testování zaměstnanců ve firmách, zejména v průmyslu, formou bonusu nebo daňového odpočtu za provedený test."

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 9, přihlášeno je 101, pro 18, proti 1. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, děkuji. Teď tedy bod 4 v tom upraveném znění: "Poslanecká sněmovna 4. vyzývá vládu, aby na časově omezenou dobu, do července 2021, více podpořila zaměstnance v covidové karanténě i izolaci, a to z důvodu zvýšené motivace lidí nechat se testovat a hlásit kontakty, a tak zabránit šíření COVID-19."

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 10, přihlášeno 101, pro 15, proti 9. Návrh nebyl přijat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, tedy původní znění bodu 4: "Poslanecká sněmovna 4. vyzývá vládu, aby na časově omezenou dobu, do června 2021, podpořila zvýšení nemocenské na covidové karanténě i izolaci na 80 % místo dnešních 60% redukováného průměrného výdělků, a to z důvodu zvýšené motivace lidí nechat se testovat a hlásit kontakty, a tak zabránit šíření COVID-19."

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 11, přihlášeno je 101, pro 15, proti 9. Návrh nebyl přijat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Tady jsme ten další bod rozdělili po písmenech, takže bod 5 je: "Poslanecká sněmovna 5. bere na vědomí a) informaci, že

Ministerstvo zdravotnictví České republiky 21. 1. 2021 zveřejnilo data o počtu aplikovaných vakcín v jednotlivých krajích po dnech."

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 12, přihlášeno 101, pro 32, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobře. Nyní tedy tu přeformulovanou verzi písmene 5b): "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby do 25. 1. 2021 rozšířila tato data o indikační skupinu, věkovou kohortu, pořadí dávky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
V hlasování číslo 13 přihlášeno je 101 poslanců, pro 47, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobře. Teď to tedy ještě budeme hlasovat v tom původním znění. To znamená, nyní jako: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí příslib ministra zdravotnictví do 25. 1. 2021 rozšířit tato data o indikační skupinu, věkovou kohortu a pořadí dávky."

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
V hlasování číslo 14 přihlášeno je 101, pro 19, proti 12. Návrh nebyl přijat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobře. Nyní bod 6: "Poslanecká sněmovna 6. vyzývá vládu k revizi obecného zákazu maloobchodního prodeje a náhradě tohoto zákazu omezením počtu zákazníků na provozovnu za dodržování přísných hygienických opatření, aby byl možný alespoň provoz obchodů, kde se najednou pohybuje pouze jeden zákazník."

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
V hlasování 15 přihlášeno 101, pro 46, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobře. Nyní bod 7, který se týká škol: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu k úpravě protiepidemiologického systému tak, aby

a) ředitel základní školy měl při všech stupních PES možnost povolit přítomnost žáků prvního stupně formou rotační výuky či s využitím studijních skupin v souladu s metodickým vedením Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy;

b) zohlednila možnost realizace praktické výuky na školách i při vyšších stupních PES za zprísňených opatření;

c) umožnila ředitelům škol povolit přítomnost žáků závěrečných ročníků základních a středních škol formou rotační výuky, konzultací či s využitím studijních skupin;

d) ředitel malotřídní školy mohl umožnit prezenční přítomnost všem žákům prvního stupně za zpřísněných opatření;

e) sjednotila pravidla pro fungování subjektů, které poskytují vzdělávání a péči o dítě ve věku do 6 let, tedy i pro lesní kluby a další zařízení, která poskytují stejné nebo obdobné služby jako mateřské školy.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 16, přihlášeno 101, pro 46, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Další bod: "Poslanecká sněmovna vyjadřuje podporu záměru, aby vláda do 8. 2. 2021 předložila zvláštní časově omezený zákon, který definuje podmínky pandemické pohotovosti, parlamentní kontrolu takového stavu, mimořádná opatření, která může činit vláda a Ministerstvo zdravotnictví, možnosti jejich soudního přezkumu, základní požadavky na informování obyvatel o nákaze COVID-19 a zvládnání krize, možnosti plošné pomoci poškozeným a přehledné podmínky pro kompenzaci vzniklé škody."

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 17 přihlášeno 101, pro 43, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní tedy poslední návrh: "Poslanecká sněmovna 9. vyzývá vládu, aby navrhla po dobu trvání nouzového stavu prodloužení veškerých dočasných opatření přijatých v zákoně o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru, zejména pak aby omezila možnost provádět mobiliární exekuce či výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí a umožnila povinným žádat o výplatu čtyřnásobku životního minima z jejich účtu."

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 18 přihlášeno je 101 poslanců, pro 31, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tím jsme se poměrně rázně vypořádali se všemi návrhy usnesení, takže nyní bychom měli orientačně hlasovat o jednotlivých návrzích na povolení prodloužení nouzového stavu. Já myslím, že bychom měli hlasovat v tom pořadí, v jakém byly načteny. Nejdříve orientačně a pak budeme hlasovat tedy od toho, který bude mít největší podporu. Takže jako první vlastně o návrhu vlády na prodloužení do 21. února.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pan předseda Jurečka. Prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Já se moc omlouvám, ale já bych možná poprosil, kdyby tady někdo z členů vlády byl schopen aspoň okomentovat, jakým způsobem tedy vláda

chce přistupovat k tomu, když nás tady premiér a někteří vicepremiéři vyzývají k diskuzi a ke spolupráci jako opoziční strany. My jsme si tu práci s těmi usneseními dali několikrát v loňském roce při podobné situaci, kdy jsme hlasovali o prodloužení stavu nouze. Teď to tady udělali kolegové z Pirátů a ze STANu. Vy jste všechna usnesení, i ta logická deklaratorní, která neznamenají, že nutně to musí být o větších penězích, ale o nějakém vyjádření vůle, všechna jste tady zabili! Prosim vás, potom nechoďte a neříkejte v televizích a před lidmi, že opozice nespolupracuje, když tady opozice opakovaně nabízí, chce spolupracovat, asi tady proběhla i nějaká jednání, pak to stejně zabijete! (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Tady jenom – já jsem to uvedl na začátku, vlastně než jsme hlasovali proceduru, nikdo to nerozporoval. Ten návrh pana poslance Bojko je obsahově jiný. On navrhuje okamžité zrušení. On nespadá do toho orientačního. Takže napřed bychom měli hlasovat o tom, co navrhl, to okamžité zrušení nouzového stavu, a pak si dáme to orientační, jestli tedy je to v pořádku.

Takže teď návrh pana poslance Bojko, který navrhuje zrušení nouzového stavu před uplynutím doby, na kterou byl vyhlášen.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 19 přihlášeno je 101, pro 11, proti 52. Návrh nebyl přijat. Prosim, pane zpravodaji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobře, děkuji. Takže tento návrh nebyl přijat. Nyní budeme tedy orientačně hlasovat o těch zbylých návrzích. Nejdříve o návrhu vlády do 21. února. Zajímají nás jenom hlasy pro.

Předseda PSP Radek Vondráček: Takže nejprve tedy vládní návrh.

Zahajují hlasování, a kdo je pro prodloužení nouzového stavu do 21. února 2021. Hlasuje se jenom pro.

V hlasování číslo 20 pro je 42.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A další bychom měli hlasovat o návrhu klubu KSČM, který zazněl jako další, to je do 14. února.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajují hlasování. Kdo je pro to, aby se nouzový stav prodloužil do 14. února 2021 do 24.00 hodin?

Hlasování číslo 21. Přihlášeno je 101, pro 54, proti 15 – ale k tomu se nepřihlíží.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: A jako poslední zazněl návrh klubu Pirátů, nebo přednesl ho pan předseda Michálek, a to je do 5. února.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zahajují hlasování. Kdo je pro prodloužení nouzového stavu do 5. 2. 2021? Orientačně.

Hlasování číslo 22. Přihlášeno je stále 101 poslanců a pro 14.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Tím máme dáno orientační pořadí, takže nejdříve budeme hlasovat o návrhu klubu KSČM do 14. února. Pokud by tento neprošel, budeme hlasovat o návrhu vlády do 21. února. Pokud by ani tento neprošel, tak budeme hlasovat o návrhu klubu Pirátů do 5. února. (Předsedající: Děkuji.) Takže nejdříve prosím ten návrh klubu KSČM.

Předseda PSP Radek Vondráček: Je zde návrh na odhlášení, což se právě stalo, doufám...

Tak, mám za to, že jsme všichni na svých místech, jsme přihlášení, a budeme tedy nejprve hlasovat o návrhu klubu KSČM na prodloužení doby nouzového stavu do 14. února do 24.00 hodin. Pan zpravodaj mi to potvrdil.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 23. Přihlášeno je 98 poslanců, pro 53, proti 19. Tento návrh byl přijat. Já tedy konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas a nouzový stav byl prodloužen do 14. února.

Já děkuji panu zpravodaji, že to tak zvládl na poslední chvíli, děkuji všem, končím tento bod a současně končím tuto schůzi. Znovu se sejdeme zítra v 9.00 hodin, budeme pokračovat řádnou schůzí.

(Schůze skončila v 19.21 hodin.)